

2004-465

TÜRKİYE BİLİMSEL VE
TEKNİK ARAŞTIRMA KURUMU

THE SCIENTIFIC AND TECHNICAL
RESEARCH COUNCIL OF TURKEY

YANTİN BASENİ PİKOPLANKTON (HETEROTROF
BAKTERİ VE CYANOBAKTERİ) İÇERİK VE
DİNAMİKLERİ

55708

PROJE NO: YDABAG 102Y037

Yer Deniz ve Atmosfer Bilimleri Araştırma Grubu

Earth Marine and Atmospherical Sciences
Researches Grant Group

Özetçe

Bu proje ile Levantin basenî Aksa sahanlığı'nda pikoplankton (heterotrofik bakteri ve cyanobakteri) içerik ve dinamikleri çalışılmıştır. Proje kapsamında 14'ü gül etrafında 20'lik
merkezlerde sahaçılık eflâmi'ni temsil eden 16'ya yakın yöreyi de içine alan (Kıbrıs Denizi'ne
yaklaşık, kırmızı ve Akdeniz yerlerinden) 100'ün üzerinde farklı
mikrobiyal denizel organizmalara olan etkilerin incelenmesiştir. Proje denizci (gemi) 107
(DOF), Deniz Bilimleri Enstitüsü'ne ait Lemos ve Güneşli proşterin rehberliği ile yüzme
atölyesi, tüm Çanakkale Erciyes Üniversitesi laboratuvarlarında ölçüldüğü, değerlendirilmiştir.
Proje bütçesi 16. TÜBİTAK-YDABAG tarafından yapılan 35.480.000.000 TL bütçe ile
realizkedilmiştir.

LEVANTİN BASENİ PİKOPLANKTON (HETEROTROFİK BAKTERİ VE CYANOBakterİ) İÇERİK VE DİNAMİKLERİ

55708

PROJE NO: YDABAG 102Y037

**DOÇ. DR. ZAHİT UYSAL
DR. YEŞİM Ç. YILDIZ
PROF. DR. SÜLEYMAN TUĞRUL**

**EKİM 2004
MERSİN**

Önsöz

Bu proje ile Levantin baseni kıtа sahanlığı sularında pikoplankton (heterotrofik bakteri ve cyanobakteri) içerik ve dinamikleri çalışılmıştır. Proje kapsamında bir yıl süresince aylık aralıklarla sahanlık sularını temsilen üç istasyonda yüzeyden tabana standart derinliklerde biyolojik, kimyasal ve fiziksel veriler toplanmış, birbirleri ile ilişkilendirilerek sözkonusu mikroskopik denizel organizmalara olan etkileri irdelenmiştir. Proje deniz çalışması ODTÜ, Deniz Bilimleri Enstitüsü'ne ait Lamas ve Erdemli araştırma tekneleri ile yapılmış olup, tüm örnekler Erdemli yerleşkesindeki laboratuvarlarda ölçülüp, değerlendirilmiştir. Proje bütünü ile TÜBİTAK-YDABAG tarafından toplam 35.400.000.000.-TL bütçe ile desteklenmiştir.

İçindekiler

Önsöz.....	2
İçindekiler.....	3
Tablo listesi.....	4
Şekil listesi.....	4
Özet.....	6
Abstract.....	7
1. Giriş.....	8
2. Özdek ve Metodlar.....	9
3. Sonuçlar.....	13
3.1. Fiziksel dinamikler.....	13
3.1.1. Kıyı istasyon.....	13
3.1.2. Orta istasyon.....	15
3.1.3. Açık istasyon.....	17
3.2. Kimyasal parametreler.....	19
3.2.1. Kıyı istasyon.....	19
3.2.2. Orta istasyon.....	24
3.2.3. Açık istasyon.....	28
3.3. Biyolojik parametreler.....	34
3.3.1. Heterotrofik bakteriler.....	35
3.3.2. Cyanobakteri <i>Synechococcus</i> spp.....	41
3.3.3. Fitoplankton.....	52
Referanslar.....	65

Tablo Listesi

Şekil 11. Açık istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri ortalaması hücre Tablo 1. İstasyonlarda toplanan parametreler ve derinlikleri.....	10
Tablo 2. Kıyı istasyonda ölçülen biyo-kimyasal parametrelerin konsantrasyonları.....	20
Tablo 3. Orta istasyonda ölçülen biyo-kimyasal parametrelerin konsantrasyonları.....	25
Tablo 4. Açık istasyonda ölçülen biyo-kimyasal parametrelerin konsantrasyonları.....	29
Tablo 5. Proje kapsamında çalışılan istasyonlarda saptanan fitoplankterler.....	52
Tablo 6. İstasyonlarda aylık aralıklarla elde edilen tür çeşitlilik indisleri sonuçları.....	56
Tablo 7. Her grup içinde türlerin (\bar{S}_i) ortalama benzerliklere (\bar{S}) katkısı.....	63
Tablo 8. Gruplar arasında türlerin ($\bar{\delta}_i$) toplam ortalama benzememezliğe katkıları.....	64

Şekil Listesi

Şekil 1. Proje kapsamında Levantin baseninde çalışılan istasyonlar.....	10
Şekil 2. Kıyı istasyonuna ait aylık sıcaklık (◆), tuzluluk (+), yoğunluk (★), göreceli klorofil (●) ve çözünmüş oksijen (⊕) profilleri	14
Şekil 3. Orta istasyonuna ait aylık sıcaklık (◆), tuzluluk (+), yoğunluk (★), göreceli klorofil (●) ve çözünmüş oksijen (⊕) profilleri	16
Şekil 4. Açık istasyonuna ait aylık sıcaklık (◆), tuzluluk (+), yoğunluk (★), göreceli klorofil (●) ve çözünmüş oksijen (⊕) profilleri	18
Şekil 5. Kıyı istasyonuna nehir girdisini görmek için detaylandırılmış tuzluluk ve sıcaklık (°C) profilleri.....	19
Şekil 6. Kıyı istasyonu yüzey suyunda kimyasal ve fiziksel parametrelerin aylık değişimi.....	22
Şekil 7. Kıyı istasyonu 10 m derinlikte kimyasal ve fiziksel parametrelerin aylık değişimi.....	24
Şekil 8. Orta istasyona ait detaylandırılmış tuzluluk ve sıcaklık (°C) profilleri.....	26
Şekil 9. Orta istasyonda yüzey suyunda kimyasal ve fiziksel parametrelerin aylık değişimi.....	28
Şekil 10. Orta istasyonda su kolonunda kimyasal ve fiziksel parametrelerin aylık değişimi.....	29
Şekil 11. Açık istasyon yüzey suyunda kimyasal ve fiziksel parametrelerin aylık değişimi.....	32
Şekil 12. Açık istasyonda su kolonunda PON, POC, PP ve chl-a'ya ait aylık profiller.....	34
Şekil 13. Her üç istasyonda POC, PON ve PP karşılıklı regresyon eğri ve denklemleri... Şekil 14. Kıyı istasyonunda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri hücre bolluğu dağlığında değişimler.....	35
Şekil 15. Kıyı istasyonunda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri ortalaması hücre hacminde değişimler.....	36
Şekil 16. Kıyı istasyonunda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri biyokütlesinde değişimler.....	36
Şekil 17. Orta istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri hücre bolluğu dağlığında değişimler.....	37
Şekil 18. Orta istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri ortalaması hücre hacminde değişimler.....	38
Şekil 19. Orta istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri biyokütlesinde değişimler.....	39
Şekil 20. Açık istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri hücre bolluğu dağlığında değişimler.....	

değişimler.....	40
Şekil 21. Açık istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri ortalama hücre hacminde değişimler.....	41
Şekil 22. Açık istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri biyokütesinde değişimler.....	42
Şekil 23. Kıyı istasyonda aylara göre derinlikle <i>Synechococcus</i> spp. hücre bolluğuunda değişimler.....	43
Şekil 24. Kıyı istasyonda aylara göre derinlikle <i>Synechococcus</i> spp. ortalama hücre hacminde değişimler.....	43
Şekil 25. Kıyı istasyonda aylara göre derinlikle <i>Synechococcus</i> spp. biyokütesinde değişimler.....	43
Şekil 26. Orta istasyonda aylara göre derinlikle <i>Synechococcus</i> spp. hücre bolluğuunda değişimler.....	44
Şekil 27. Orta istasyonda aylara göre derinlikle <i>Synechococcus</i> spp. ortalama hücre hacminde değişimler.....	45
Şekil 28. Orta istasyonda aylara göre derinlikle <i>Synechococcus</i> spp. biyokütesinde değişimler.....	46
Şekil 29. Açık istasyonda aylara göre derinlikle <i>Synechococcus</i> spp. hücre bolluğuunda değişimler.....	47
Şekil 30. Açık istasyonda aylara göre derinlikle <i>Synechococcus</i> spp. ortalama hücre hacminde değişimler.....	48
Şekil 31. Açık istasyonda aylara göre derinlikle <i>Synechococcus</i> spp. biyokütesinde değişimler.....	49
Şekil 32. Kıyı istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri (★) ve <i>Synechococcus</i> spp. (●) biyokütesinde değişimler (sıcaklık ♦, tuzluluk + ile gösterilmiştir)...	50
Şekil 33. Orta istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri (★) ve <i>Synechococcus</i> spp. (●) biyokütesinde değişimler (sıcaklık ♦, tuzluluk + ile gösterilmiştir)...	51
Şekil 34. Açık istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri (★) ve <i>Synechococcus</i> spp. (●) biyokütesinde değişimler (sıcaklık ♦, tuzluluk + ile gösterilmiştir)...	52
Şekil 35. Açık (★), orta (♦) ve kıyı (●) istasyonlarında fitoplankton hücre bolluğuunda aylık değişimler.....	55
Şekil 36. Açık (★), orta (♦) ve kıyı (●) istasyonlarında fitoplankton tür sayısında aylık değişimler.....	57
Şekil 37. Açık (★), orta (♦) ve kıyı (●) istasyonlarında Margalef İndeks değerindeki aylık değişimler.....	58
Şekil 38. Açık (★), orta (♦) ve kıyı (●) istasyonlarında Shannon-Wiener İndeks değerindeki aylık değişimler.....	59
Şekil 39. Açık (★), orta (♦) ve kıyı (●) istasyonlarında Pielou İndeks değerindeki aylık değişimler.....	60
Şekil 40. İstasyonlar arası benzerlik dendogramı.....	61
Şekil 41. Çok-boyutlu Ölçümlendirme (MDS) diyagramı.....	62
Şekil 42. İstasyonlar arası yüzey suyu sıcaklık diyagramı.....	62

Özet

Levantin baseni kira sahanlığı sularında bir yıl süre ile aylık aralıklarla üç istasyonda pikoplankton (heterotrofik bakteri ve cyanobakteri) içerik ve dinamikleri çalışıldı. Bu grubun ortam kimyasal ve fiziksel parametreleri ile zaman ve yer boyutlarında ilişkileri irdelendi. Sahanlık suları genelde dinamik bir yapı sergilemeye, kış dönemi dikey karışımalar su kolonunda mevcut besin tuzları derişimi ve askı yük dağılımını direkt etkilemektedir. Kış dönemi bakteri populasyonu azalmış ve su kolonunda homojen dağılım göstermiştir. Bakteri boyları çalışılan her üç istasyonda derinlikle ve zaman içinde ani değişimler göstermiştir. Su sıcaklığının en yüksek olduğu yaz aylarında yüzey ve yüzeye yakın derinliklerde cyanobakteri *Synechococcus* spp. daha yoğun olarak bulunmuştur. Kış dönemi yoğun dikey karışım nedeni ile derinlikle hücre sayılarında önemli bir değişim gözlenmemiş olup diğer mevsimlere oranla düşük sayınlarda kalmıştır. Genelde yıl boyunca su kolonunda heterotrofik bakteri biyokütlesi cyanobakteri *Synechococcus* spp. biyokütlesini geçmiştir. Yıl boyunca bölgeden toplam 71 adet Diyatom, 40 adet Dinoflagellat ve 21 adet Chrysophyta türü saptanmıştır. İlkbahar dönemi ve yaz başlangıcında fitoplankton her üç istasyonda da yoğun olarak bulunmuştur. Genelde, kıyıdan aşağı doğru gidildiğinde fitoplankton sıklığında azalma görülmektedir. Su sıcaklığı ile fitoplanktonun yapısı arasında kuvvetli bir ilişki mevcuttur.

Anahtar kelimeler: Pikoplankton, heterotrofik bakteri, cyanobakteri, *Synechococcus* spp., fitoplankton, dinamikleri, Levantin baseni.

Abstract

Picoplankton (heterotrophic bacteria and cyanobacteria) content and dynamics of the Levantine Basin shelf waters have been studied at three stations in monthly intervals over a period of one year. Its relations with ambient chemical and physical parameters in time and space have been clarified. In general shelf waters have a dynamic nature and strong mixing during winter effect greatly the concentration of nutrients as well as the distribution of suspended matter in the water column. Winter bacterial population was low in abundance and distributed homogeneously in the water column. Size of bacteria varied greatly and suddenly in time and with depth at all three stations. Cyanobacteria *Synechococcus* spp. was found more abundant at or near surface waters with elevated temperatures during the summer months. Changes in cell abundance with depth was insignificant during winter due to intense vertical mixing and remained at lowest values compared to other seasons. In general, heterotrophic bacterial biomass surpassed the cyanobacterial (*Synechococcus* spp.) biomass in the water column throughout the year. Throughout the year 71 diatom, 40 dinoflagellate and 21 chrysophycean species have been identified from the region. Phytoplankton was found more abundant during spring and early summer at all three stations. A decreasing trend in phytoplankton abundance towards offshore is prominent. Highly significant relationship exist between phytoplankton and ambient water temperature.

Keywords: Picoplankton, heterotrophic bacteria, cyanobacteria, *Synechococcus* spp., phytoplankton, dynamics, Levantine basin.

1. Giriş

Okyanus ve denizlerde fotosentezle fitoplankterler tarafından oluşturulan organik madde birincil üretimin tabanını oluşturmaktadır. Birincil üretimin oluşmasında farklı fitoplankton gruplarının katkı payları da değişmektedir. Önceleri, olanaklar dahilinde, üretimin çok büyük boyutlu fitoplanktonik hücrelerce (diyatomlar, dinoflagellatlar) gerçekleştirildiği varsayılıyordu. Son yıllarda gelişen teknoloji ve özelleşmiş aletlerle bu görüş değişmiş ve çok daha küçük boyutlu (0.2-2.0 μm) pikoplankterlerin (heterotrofik bakteriler, cyanobakteriler ve proklorofitler) okyanus ve denizlerde toplam biyokütleye ve üretime önemli katkılardan olduğu saptanmıştır. Denizel planktonda biyokütle ve bolluk açısından 0.2 ve 2.0 μm arası hücreler genelde baskın durumdadırlar. Oligotrofik okyanus sistemlerinde pikoplankton genelde inorganik karbon fiksasyonunun %60'ını gerçekleştirmektedir. Toplam birincil üretime katkıları, subtropik Kuzey Atlantik'te %60 ve Hawaii açıklarında %80 düzeylerine çıkabilmektedir (Li ve Platt, 1987).

Denizlerde birincil üretimin sürekliliğini sağlayan katı ve çözünmüş organik madde döngüleri çok önemlidir. Denizlerde, inorganik ve organik maddelerin karşılıklı dönüşümünde ve üst trofik seviyelere taşımısında bakteriler anahtar rol oynarlar. Deniz ekosisteminde heterotrofik bakteriler aktif ve yoğun olup besin zincirinde bakterilerle beslenen, özellikle kamçılılar tarafından yenilerek deniz suyunda mevcut Çözünmüş Organik Karbon'un (ÇOK) üst trofik seviyelere taşımısını sağlarlar. Heterotrofik bakteriler, denizlerde üretimele olmuş partikül maddeleri (ölü organizmalar, fitodetritüs, fekal peletler) parçalarlar ve aynı zamanda da plankton tarafından ortama bırakılan çözünmüş organik maddeyi kullanırlar. Denizlerde üretimele oluşan organik maddenin önemli bir kısmı ortama çözünmüş organik madde olarak bırakılır, dolayısı ile üst trofik seviyelere direkt olarak taşınmaz. Bakteriler ortama bırakılan bu çözünmüş organik maddenin yaklaşık %50'sini kullanarak toplam üretimin %20-30'una karşılık gelen partikül organik maddeyi oluştururlar. Ayrıca, denizlerde partikül maddeleri parçalayarak ve suda çözünmelerini sağlayarak okyanuslardaki karbon ve azot akısının araştırılmasında önemle yer alırlar. Oligotrofik sularda bakteriler genelde çözünmüş organik madde aracılığı ile birincil üretimin hemen hemen yarısını tüketirler ve ortamda mevcut otlanıcılar tarafından yenilirler.

Heterotrofik bakteriler okyanuslarda öfotik tabakada oluşturulan organik maddenin yeniden parçalanmasını sağlayarak mikrobiyal loop ve karbon döngüsünde anahtar rol oynarlar (Pomeroy, 1974; Azam ve Hodson, 1977; Sieburth ve diğ., 1978; Smith ve diğ., 1992; Azam, 1998). Ayrıca, deniz suyundaki çözünmüş organik maddeyi kısa zaman süresinde (saat) biyokütleye dönüştürme yetenekleri ile okyanus ekosisteminde besin zincirinde önemli yer tutarlar. Bakteri yoğunluğu deniz suyunda 1×10^9 hücre/litre düzeylerinde olabilmekte ve bazı durumlarda bakteri biyokütlesi toplam fitoplankton biyokütlesinin %20'sine denk olabilmektedir. Bakteriler, Siliyat'lar ve küçük kamçılılar tarafından yenilerek çözünmüş organik maddenin daha üst metazoan gruplara taşınmasında önemli rol oynarlar.

Heterotrofik bakterilerin yanısıra, boyca biraz daha büyük (~1 μm), fikoeritrin içeren, tek hücreli, fotoototrofik cyanobakteri *Synechococcus* yoğun ilgi odağı oluşturmuştur. Bu prokaryotik hücre pigment yapısında fikoeritrin içermesi nedeni ile epifloresan mikroskop aracılığı ile diğer planktondan kolayca ayırt edilebilmektedir. Genelde, bu grup, ılıman ve tropik denizlerde öfotik tabakada yoğunlaşıp ılıman denizlerin yüzey sularında 10^3 - 10^5 hücre/ml seviyesinde bulunmaktadır. Oligotrofik okyanus sularında fotosentetik karbon

fiksasyonunun %25'ini (Waterbury ve diğ., 1986) Kuzey Pasifik Okyanusu'nda ise toplam fotosentezin %64'ünü gerçekleştirmektedir (Iturriaga ve Mitchell, 1986). Ayrıca, aşırı derecede oligotrofik güney Levantin baseninde (doğu Akdeniz) ultrafitoplankton üzerine gerçekleştirilen bir çalışmada toplam klorofile genelde boyları 10 μm altındaki grupların büyük oranda katkısı olduğu ve burada mevcut ultrafitoplanktonun proklorofitler, cyanobakteriler ve çeşitli kırmızı-floresans veren piko ve nanofitoplankton tarafından oluşturduğu saptanmıştır (Li ve diğ., 1993). Pikoplanktonun baskın olması ortamda madde ve enerji transferinin büyük oranda mikrobiyal döngü (loop) tarafından yürütüldüğünü gösterir. Bunun yanısıra diğer okyanus ve denizlerde bu alanda birçok çalışma gerçekleştirilmiş ve halen de sürdürmektedir. Yurtdışında, bu konuda gelişmiş birçok enstitülerde, pikoplankton düzeyinde araştırmalar genelde epifloresan mikroskop yanısıra bu konu için özel olarak geliştirilmiş flow-cytometre ile otomatik yapılmaktadır.

Ülke içinde, denizlerimizde, pikoplankton düzeyinde özellikle heterotrofik bakteri ve kokkoid Cyanobakteri *Synechococcus* üzerine özgün çalışmalar çok azdır. Karadeniz'de pikoplanktonun önemli bir kısmını oluşturan Cyanobakteri *Synechococcus*'un boy, dağılım, büyümeye ve pigment yapısı üzerine öncül çalışmalar mevcuttur (Uysal, 2000, 2001). Bu çalışmaların yanısıra halihazırda Akdeniz için de preliminer çalışmalar başlatılmış olup veri tabanı oluşturulmaya çalışılmaktadır (Köksalan, 2000). İleri aşamalarda, yurdumuzu üç yandan çevreleyen farklı yapı ve özelliklere sahip denizlerimizde bu grubun dağılımları, birincil üretime katkıları, genetik farklılıklarının bulunup bulunmadığının araştırılması arzu edilmektedir. Oligotrofik doğu Akdeniz'de mevcut üretime önemli oranda katkı yapan planktonun bu kısmının detaylı çalışılması önemlidir. Deniz ekosistemi model çalışmalarında üretimin ilk aşamalarında madde dönüşümünü, enerji kullanım ve transferini irdeleyebilmek için ekosistemin mikrobiyal boyutunu ve dinamiklerini her yönü ile tanımlamak gerekir. Üretim yönünden en düşük düzeylerde verimliliğin gözlendiği doğu Akdeniz'de pikoplankton dinamiklerinin yanısıra ortam biyolojik, kimyasal ve fiziksel parametreleri ile zaman ve yer boyutlarında ilişkilerini anlamak mikrobiyal proseslerin boyutlarının anlaşılmasına katkı yapacaktır. Levantin baseninde katı ve çözünmüş organik madde döngülerinde en önemli rolü oynayan heterotrofik bakteriler üzerine henüz kapsamlı bir çalışma yapılmamıştır. Bu çalışma ile bu basende mevcut pikoplanktonun bolluğu ve biyokütlesi yanısıra pikoplankton kökenli karbon içeriği ve dikey taşınımları üzerine ilk bulgular elde edilecektir. Sonuçta günümüze degen denizlerimizde yapılan tüm biyolojik oşinografi çalışmalarında gözardı edilen mikrobiyal prosesler konusunda veri tabanı oluşturulacak, deniz ekosistemi tahmin modelleri için gerekli veri girdisi sağlanacak, ve de deniz ekosistem değişimleri için uzun süreli bulgu birikimi başlatılması sağlanmış olacaktır.

2. Özdeş ve Metodlar

Proje kapsamında, Eylül 2002 – Ağustos 2003 tarihleri arasında Levantin baseni kıyı sahanlığı içinde Erdemli Deniz Bilimleri Enstitüsü açıklarında biri kıyı (yaklaşık 20 metre toplam derinlik) diğeri orta şelf (kıta sahanlığı içinde 110 m toplam derinlikte) ve şelf sonu (210 m toplam derinlikte) olmak üzere toplam 3 istasyonda (Şekil 1) düzenli olarak, ODTÜ - Deniz Bilimleri Enstitüsü'ne ait Erdemli araştırma teknesi ile aylık seferler gerçekleştirılmıştır.

Analizler için su örnekleri şelf içi ve sonu istasyonlarda tabana yakın olacak şekilde uygun aralıklarda standart derinliklerden ve kıyı istasyonunda yüzey ve dibe yakın alt derinlik olmak üzere iki derinlikten alınmıştır (Tablo 1).

Şekil 1. Proje kapsamında Levant baseninde çalışan istasyonlar.

Tablo 1. İstasyonlarda toplanan parametreler ve derinlikleri.

Parametre	Açık İstasyon Derinlikler	Orta İstasyon Derinlikler	Kıyı İstasyon Derinlikler
Heterotrofik bakteri	0,20,40,60,80,100, 125, 150, 175, 200	0,20,40,60,80,100	0,10
Cyanobakteri	0,20,40,60,80,100, 125, 150, 175, 200	0,20,40,60,80,100	0,10
Fitoplankton	Yüzey	Yüzey	Yüzey
Chl- α	0,20,40,60,80,100, 125, 150, 175, 200	0,20,40,60,80,100	0,10
Partikül organik karbon	0,20,40,60,80,100, 125, 150, 175, 200	0,20,40,60,80,100	0,10
Partikül organik azot	0,20,40,60,80,100, 125, 150, 175, 200	0,20,40,60,80,100	0,10
Partikül fosfor	0,20,40,60,80,100, 125, 150, 175, 200	0,20,40,60,80,100	0,10
Reaktif siliyat	0,20,40,60,80,100, 125, 150, 175, 200	0,20,40,60,80,100	0,10
Nitrat + Nitrit	0,20,40,60,80,100, 125, 150, 175, 200	0,20,40,60,80,100	0,10
Orto-fosfat	0,20,40,60,80,100, 125, 150, 175, 200	0,20,40,60,80,100	0,10
Çözünmüş oksijen	Profil + SD	Profil + SD	Profil + SD
Sıcaklık	Profil	Profil	Profil
Tuzluluk	Profil	Profil	Profil
Yoğunluk	Profil	Profil	Profil
In situ fluoresans	Profil	Profil	Profil
Turbidite	Profil	Profil	Profil
Seki derinliği	Derinlik	Derinlik	Derinlik

S.D. Standart Derinliklerden

Proje kapsamında toplanan ve ölçülen biyolojik, kimyasal ve fiziksel parametreler ve ölçüm yöntemleri sırası ile aşağıda verilmektedir.

Heterotrofik bakteriler: İstasyonlarda yukarıda anılan derinliklerden 5 litre kapasiteli Niskin kapama şişeleri aracılığı ile alınan su örneğinden 50 ml'lik polikarbonat tüplere 40 ml alt su örneği alınır. Örnek içine zaman geçirilmeden önceden 0.2 mikron filtreden geçirilmiş 1 ml glutaraldehit (25%) eklenir ve ağız sıkıca kapanır. Laboratuvara derinliğe göre yaklaşık 5-20 ml arası deniz suyu 0.2 μm göz açıklı, siyah, nuklepore membran filtreler üzerine süzülür. Süzme aşamasında silindir içinde yaklaşık 2-3 ml su kaldığında 200 mikrolitre Acridine Orange (0.02 %) eklenerek heterotrofik bakteri hücre DNA'ları boyanır, süzüm tamamlanarak,滤re lam lamel arasına immersiyon yağı ile fiks edilir (Knap ve diğ., 1996). Mikroskop analizlerine kadar derin dondurucuda saklanan örnekler Enstitü Biyoloji laboratuvarında mevcut epifluoresans mikroskop altında sayılır. Sayımlarda B-2A (DM 505, EX 450-490, BA 520)滤re bloğu kullanılmaktadır. Hücre boyu ölçümü ve biyokütle hesaplamaları proje kapsamında alınan dijital kamera ve uygun yazılımdan oluşan Görüntü Analiz Sistemi aracılığı ile yapılmıştır. 100x objektif büyütmede dijital kamera aracılığı ile bilgisayar ekranına yansıtılan görüntüde 1 pikselin boyutu $0.01416 \mu\text{m}/\text{pixel}$ olmaktadır. Bilgisayar ekranında görüntü maksimum 1900 kere büyütülebilir. Yazılım aracılığı ile hücre üzerinde 55 değişik ölçüm alınabilmektedir. Bu çalışmada bakteri ve cyanobakteri hücre hacimlerinin hesaplamalarında her bir hücreye ait alan ve major eksen ölçülmüştür. Her iki grup için hücre hacim hesaplamalarında elipsoid şekil için geliştirilmiş hacim formülü kullanılmıştır (Sieracki, 1989). Burada küçük (minor) eksen elipsoid alan formülü kullanılarak hesaplanmıştır. Hücre hacimleri aşağıda verilen iki basamak işlem sonrası saptanmıştır. Heterotrofik bakteri karbon içeriği hesaplamalarında her bir μm^3 için 77 fg karbon oranı kullanılmıştır (Carlson ve diğ., 1999). Cyanobakteri karbon içeriği hesaplamalarında her bir μm^3 için 123 fg karbon oranı kullanılmıştır (Waterbury ve diğ., 1986).

$$\text{Minor eksen} = \{\text{alan} / (3.1416 \times \text{major eksen} / 2)\} \times 2$$

$$\text{Hacim} = \{(\text{minor eksen} \times \text{minor eksen}) \times \text{major eksen} \times 3.1416\} / 6$$

Cyanobakteri (*Synechococcus* spp.): Bu parametre için metod oturmuş ve rutin olarak kullanılmaktadır (Uysal, 2000, 2001). Alt örnek alma ve tespit etme işlemleri heterotrofik bakterilerde olduğu gibidir. Derinliğe göre yaklaşık 5-20 ml arası deniz suyu 0.2 μm göz açıklı, siyah, nuklepore membran filtreler üzerine süzülerek lam lamel arasına immersiyon yağı ile fiks edilir. Mikroskop analizlerine kadar derin dondurucuda saklanan örnekler Enstitü Biyoloji laboratuvarında mevcut epifluoresans mikroskop altında sayılmıştır. Sayımlarda G-1A (DM 575, EX 546/10, BA 580)滤re bloğu kullanılmıştır. Cyanobakteri hücre boyu ölçümü ve biyokütle hesaplamaları proje kapsamında alınan Görüntü Analiz Sistemi (dijital kamera ve uygun yazılım) aracılığı ile yapılmıştır.

Fitoplankton: Seferler süresince fitoplankton örnekleri her istasyonda yüzeyden 5 litrelük Niskin kapama şişeleri aracılığı ile alınmıştır. Bunun için yaklaşık 1 litre deniz suyu koyu renkli cam şişeler içine tamponlanmış yüzde 5'lik formalin ile fiks edilmiştir. Laboratuvara, mevcut fitoplankton yoğunluğuna göre farklı hacimlerdeki çöktürme tüplerinde (5, 10, 25 ml'lik) bekletilerek, nicel ve nitel incelemeleri ters faz-kontrast mikroskop altında yapılmıştır. Örnek içinde başlıca diyatomlar, dinoflagellatlar ve kokkolitler olmak üzere mevcut tüm grumlara ait hücreler tür düzeyinde tanımlanmaya çalışılmıştır.

Chl-a: Her üç istasyonda anılan tüm derinliklerden örnekler alınmıştır. 1-5 litrelük plastik şiselere aktarılan deniz suyu seyir sırasında serin ve karanlıkta muhafaza edilerek sefer sonunda zaman geçirilmeden laboratuvara loş ışık altında GF/F tipi滤re kağıtlarından süzülür. Filter üzerinde tutulan plankton içerikli partikül maddeler analize kadar derin

dondurucuda saklanır. Chl- α ölçümleri aseton ekstraksiyonu yöntemiyle yapılır. Örneğin aldığı derinliğe ve plankton yoğunluğuna bağlı olarak 1-5 litre arasında süzüntü örneği içeren filtre kağıtları, %90'lık aseton çözeltisi içinde homojen hale getirilir. Yaklaşık 20 saat süreyle karanlıkta ve soğukta tutulan filtreler, santrifüj edilir ve çözeltinin son hacmi %90'lık asetonla 5 veya 10 ml'ye tamamlanır. Fluoresans spektrometrede (Hitachi Model 3000) okuma yapılır ve standartlarla karşılaştırılarak çözeltideki chl- α miktarı bulunur. Bu değer süzüntü hacmine bölünerek sonuçlar $\mu\text{g chl-}\alpha/\text{l birimine dönüştürülür.}$

~~Karbon ve azot ölçümü, TCD dadelikli yemelme yöntemi olarak ölçülür. Bu sayede Göreceli fluoresans yoğunluğu:~~ Deniz ortamında doğrudan (in-situ)-fluoresans ölçümleri, Sea Bird CTD Prob sistemi ile birlikte kullanılan in-situ fluorometresi ile yapılır. Klorofil dalga boyuna ayarlanan algılayıcıya gelen sinyaller kesintisiz olarak bilgisayar disketlerine kayıt edilir. Bu ölçüm sonucu bize, yüzeyden dibe su kolonundaki chl- α miktarının göreceli dikey dağılımını (profil) verir.

~~maddie 450°C'de 1 saat boyunca organik maddeyi inorganik yapıya dönüştürmektedir.~~ **Çözünmüş oksijen (CO):** Yüzeyden tabana anılan standart derinliklerden alınan deniz suyu örnekleri, özel yapılmış 150 ml'lik kapaklı cam şişeler içeresine plastik hortum aracılığı ile hava kabarcıkları oluşturmadan aktarılır. Deniz suyu örneklerinin havadaki oksijenle kirlenmesini önlemek için boş cam şişeler, örnekleme yapmadan önce bir dakika kadar argon gazı ile yılanır ve örnekleme anına kadar ağızı kapalı tutulur. Oksijen tutucu kimyasal reaktifler eklenen örnekler, ağızı kapalı olarak, karanlıkta ve oda sıcaklığında 1-2 saat kadar bekletilir. Çözünmüş oksijen ölçümleri Winkler titrasyon metodu ile yapılır. Titrasyonda uluslararası Metrohm (Hydro-Bios) marka multi-dosimat (0.01 ml skala duyarlılığında) kullanılmaktadır. Özel cam şişelere alınan ve ortamdaki oksijen miktarıyla orantılı olarak oluşan mangan çökelekleri, asit ilavesi ile çözündürülür ve örneğe eklenmiş olan iyodür çözeltisi ile tepkimeye girer. Açığa çıkan iyot, standart tiyosulfat çözeltisi ile titre edilir. Titrasyonun dönüm noktası nişasta çözeltisi veya redoks potansiyel elektrodu kullanılarak belirlenir. Karanlıkta korunan örneklerin analizi normal olarak iki saat içerisinde tamamlanır. Ölçümlerin hassasiyet derecesi $\pm 0.05 \text{ ppm}'dır.$

~~Çok sayıda örneklerin titrasyonu 1 saat boyunca 450°C'de 1 saat boyunca inorganik yapıya dönüştürmektedir.~~ **Besin elementleri:** Her istasyonda anılan standart derinliklerden örnekleme yapılmıştır. Reaktif silikat, nitrat, nitrit ve orto-fosfat analizleri için deniz suyu örnekleri 100 ml'lik plastik (HDPE; seyreltik HCL ile yılanmış) şişelere alınır. Koruyucu kimyasal eklemesi yapmadan silikat örnekleri buzdolabında, fosfat ve nitrat örnekleri ise derin dondurucuda analiz zamanına kadar saklanır. Aynı şişelere alınan nitrit örnekleri ise bekletilmeden analiz edilir. Besin elementleri (NO_3^- -N, NO_2^- -N, Si(OH)_4^- -Si ve PO_4^{3-} -P) ölçümünde iki kanallı Technicon A II model oto-analizörü kullanılır. Çok sayıda örneğin devamlı analizine olanak veren bu otomatik sistemde kullanılan ölçüm yöntemleri Technicon firmasında geliştirilmiş ve uluslararası standart ölçüm metodları olarak kabul edilmiştir. Bu yöntemlerin hassasiyeti fosfat için 0.02, nitrat için 0.05 ve silikat için de 0.1 μM mertebesindedir.

Partikül organik madde: Partikül Organik Karbon (POC), partikül Organik Azot (PON) ve Partikül Fosfor (PP) analizleri için toplanan 5-10 litre deniz suyu örnekleri, en kısa sürede ve düşük emme basıncı uygulayarak GF/F tipi filtre kağıtlarından süzülür. Daha sonra 5-10 ml destile su ile yılanır ve alüminyum folyo içerisinde derin dondurucuda analize kadar korunur. Süzmede kullanılan filtre kağıtları kullanılmadan önce 450-500 °C'de bir saat yakılarak滤re yapısında bulunan organik madde oksitlenir.

Partikül organik karbon (POC) ve Partikül Organik Azot (PON) analizlerinde Carlo Erba 1108 Model CHN analiz cihazı kullanılır. Analiz öncesinde dondurulmuş filtreler

önce 50-60 derecede kurutulur, daha sonra kısa bir süre HCl buharında tutularak filtre üzerindeki karbonat bileşikleri uzaklaştırılır. Desikatör içerisinde vakumlanarak tekrar kurutulan filtreler 15-20 mg'lık 4-5 parçaya ayrılarak kalay kapsüller içerisine yerleştirilir ve kapsüllerin ağzı kapatılır. Cihazın örnek haznesi bölümüne yerleştirilen filtre örnekleri, sırayla cihazın oksitleme kolonuna düşer ve oksijen gazı yardımıyla 1020 °C'de ısıtılır. Açığa çıkan gazlar ve uçucu organikler sırasıyla, cihazın oksitleme ve indirgeme kolonlarından geçer. Metan ve azot gazına dönüştürülen organik madde içerisindeki karbon ve azot bileşikleri, TCD dedektörü yardımıyla kantitatif olarak ölçülür. Bulunan değerler süzülen su hacmine bölünerek birim hacimdeki POC ve PON miktarları hesaplanır. Elde edilen POC ve PON miktarlarının oranı, örnek içerisindeki organik yapıdaki karbon/azot oranını verir.

Partikül fosfor, (PP) tayini için filtre kağıdı üzerine toplanan organik içerikli partikül madde 450 °C'de ısıtılarak organik fosfor bileşikleri anorganik yapıya dönüştürülür. Seyreltik HCl ile 90 °C'de çözeltiye geçirilen fosfat iyonları çözeltinin pH'sı 7'ye ayarlandıktan sonra son hacim 20 ml'ye tamamlanır. Anorganik fosfat analiz metodu kullanılarak spektrofotometrik yöntemle fosfor ölçümü yapılır. Şahit ve fosfat standartları kullanarak örneklerin içeriği fosfor miktarları hesaplanır. Bu değerler süzülen örnek hacmine bölünür ve birim hacimdeki partikül fosfor miktarı hesaplanır.

Tuzluluk ve Sıcaklık: Ölçümler Sea-Bird Model CTD probu ve okuyucusu kullanılarak anında ve kesintisiz olarak yapılmıştır.

3. Sonuçlar

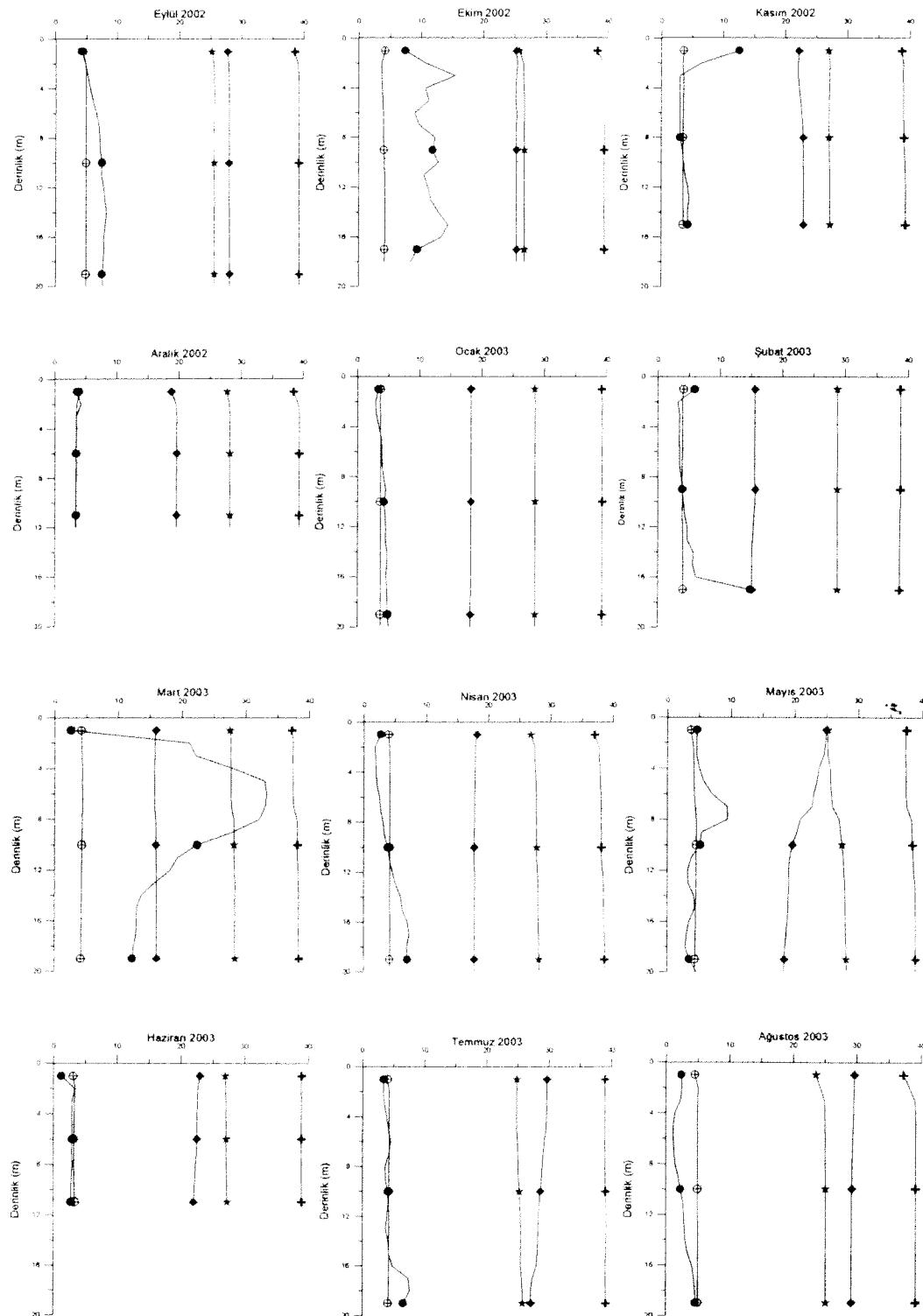
3.1. Fiziksel dinamikler

Kimyasal ve biyolojik olaylar genelde su kütelerinin dikey karışımından, akıntılarından direkt olarak etkilenirler. Dolayısı ile kita sahanlığında su kolonunda oluşan fiziksel olaylar ve bunları kontrol eden mekanizmaların öncelikle tanımlanması gereklidir. Bu kapsamında öncelikle çalışılan istasyonlarda CTD probu kullanılarak su kolonunda kesintisiz elde edilen parametrelere ait profiller irdelenenecektir.

3.1.1. Kıyı istasyonu

Kıyı istasyonuna ait aylık sıcaklık, tuzluluk, yoğunluk, göreceli klorofil ve çözünmüş oksijen profilleri şekil 2'de verilmektedir. Bu kıyı istasyonu toplam 20 m derinlikte olup kıyısal dinamiklerden ve karasal tatlı su girdisinden (Lamas nehri) yoğun olarak etkilenmektedir.

Yıl boyunca aylık su sıcaklık profillerinden kıyı sularının en soğuk Şubat ayında (15°C) ve en sıcak Temmuz sonunda (29.5 °C) olduğu anlaşılmaktadır. Toplam derinliğin az olması nedeni ile diğer açık iki istasyona oranla yıl boyunca belirgin bir sıcaklık tabakalaşması olmadığı görülmüştür. Burada rüzgarlar, dalga hareketleri ve kıyısal akıntıların etkili olduğu söylenebilir. İstasyona yakın konumdaki Lamas Nehri'nin etkisi tuzluluk profillerinden kolayca izlenebilmektedir. Eylül - Aralık 2002 döneminde yüzey suyu tuzluluk değerleri 38.3-38.7 aralığında değişim göstermiş, 4 m derinlikte ise bu değerler 38.9-39.4 düzeyine çıkmıştır. Buradan Lamas Nehri sularının öncelikle yüzeydeki ilk 2-3 metrelik tabakayı etkilediği anlaşılmaktadır. Yüzeye yakın 3-5 metre derinlik aralığında ani tuzluluk değişimi etkinin burada hızlı şekilde azaldığını göstermektedir. Ocak ayında

Şekil 2. Kıyı istasyonuna ait aylık sıcaklık (◆), tuzluluk (+), yoğunluk (★), göreceli klorofil (●) ve çözünmüş oksijen (⊕) profilleri

ise yüzey sularının yeterince soğuması ile dikey karışımların daha yoğunlaşlığı, bunun sonucu olarak yüzeydeki tuzluluk tabakalanmasının oldukça inceldiği görülmektedir. Yüzeyden 8-10 metre derinliğe inildiğinde, su kolonunun tuzluluk değerleri 39.2 ile 39.3 arasında homojen bir yapı sergilemektedir ve dar bir aralıktaki değişimler mevcuttur. Bu da bölgeyi

ışgal eden tuzlu suların tuzluluk değerinin fazla değişken olmadığını ortaya koymaktadır. Tuzluluk ve su sıcaklığına bağımlı olan su yoğunluğu, yüzeyde Eylül-Şubat döneminde 25-28.5 değerleri arasında değişim göstermiştir. Yüzeyin hemen altında 2 metre derinlikten sonra su yoğunluğunun derinlik artışıyla değişim göstermediği, su kolonunun homojen bir yoğunlukta ve sürekli karışım halinde olduğu anlaşılmaktadır. Şekil 2'den görüleceği üzere, tuzluluğun fazla değişmediği ortamda su sıcaklığı düştükçe yoğunluk artmaktadır; bu da sıg sularındaki yoğunluk değişiminin öncelikle su sıcaklığına çok bağımlı olduğunu göstermektedir.

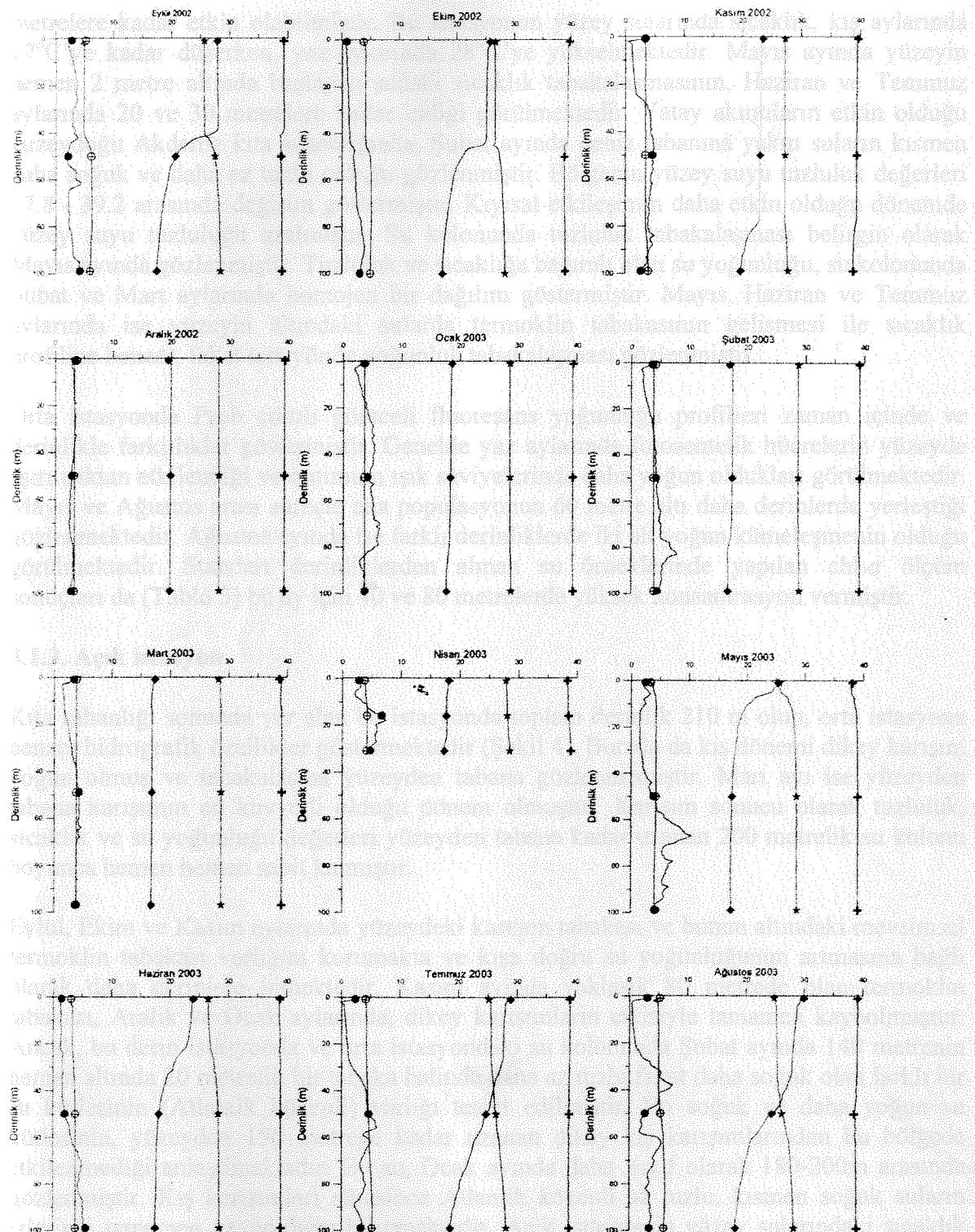
Bahar ve yaz döneminde (Mart –Ağustos) su sıcaklığı en düşük 15.6 ve en sıcak 29.6°C aralığında değişmiş ve belirgin sıcaklık tabakalaşması Mayıs ayında kısmen de Temmuz ayında gözlenmiştir. Şubat ayından yaz sonuna degen su sıcaklığında yaklaşık 2 kat artış olmuştur. Bahar ve yaz döneminde en düşük ve en yüksek tuzluluk oranları 37.02-39.18 olmuştur. Mart ve Mayıs aylarında tatlı su girdisinin etkisi ilk 7-8 metrede net olarak görülmektedir. Tuzluluk ve su sıcaklığı bağımlı olarak su yoğunluğu yüzeyde 25.2-28.6 aralığında değişmiştir.

Göreceli fluoresans yoğunluğu profilleri zaman içinde ve derinlikle farklılıklar göstermiştir. Eylül ayında yüzeyden dibe hafif bir artışın Kasım ayında hemen yüzeyde ani bir düşüşü takiben tabana doğru giderek azalış veya Mart ayında gözlendiği şekilde yüzeyden ortalara doğru bir artış ve sonrasında dibe doğru azalış söz konusu olmuştur. Dikey karışımın en yoğun hissedildiği Aralık ve Ocak aylarında su kolonunda homojen bir dağılım söz konusudur. Prob ölçümlerinin yanı sıra yüzey ve 10 metrelerden alınan su örneklerinde ayrıca chl-a ölçümleri yapılmıştır (Tablo 2). Tablo verilerine bakıldığında en yüksek konsantrasyonlara Kasım ayında ($>1 \mu\text{g/l}$) ve en düşük değerlere ($<0.15 \mu\text{g/l}$) Temmuz – Ağustos aylarında ulaşıldığı görülmektedir.

3.1.2. Orta İstasyon

Bu istasyonda ölçülen tuzluluk, sıcaklık, yoğunluk, göreceli klorofil ve çözünmüş oksijen profilleri Şekil 3 üzerinde sunulmuştur. Kıyı istasyonundan farklı olarak orta istasyonda su kolonundaki değişimler ve tabakalaşmalar daha belirgin görülmektedir. Orta istasyonun toplam derinliği 110 metre olup Lamas Nehri'nin etki alanı dışında kalmaktadır. Yıl boyunca aylık elde edilen profillere genel bir bakıldığından, bahar aylarından başlayarak yüzey sularının yavaş yavaş ısınmaya başladığı ve yaz dönemi daha da ısınarak termoklin tabakasının daha derinlere doğru indiği ve sonbahar döneminde yüzey sularının yavaş yavaş soğumasını takiben kış aylarında dikey karışım nedeni ile tabakalaşmanın giderek kaybolduğu görülebilir.

Eylül ve Ekim aylarında sıcaklık tabakalaşmasının 40 m derinliğe kadarindi görülmektedir. Kasım ayında ise bu sıcaklık tabakalaşması 75 m altında olup, üstte kalan su tabakası tamamen karışmış durumdadır. Kış aylarında ise su kolonu tamamen karışmış durumdadır ve beklentiği üzere sıcaklığın düştüğü bu aylarda üst tabaka sularında belirgin sıcaklık ve yoğunluk tabakalaşması gözlenmemiştir. Derinlikle belirgin sıcaklık değişimlerine karşın tuzluluk değerlerindeki değişim çok azdır. Dolayısı ile bu istasyonda yoğunluk değişimleri sıcaklık etkisi altında olmuştur. Tuzluluk ve sıcaklığı bağımlı olan su yoğunluğu, su kolonunda Aralık ve Ocak aylarında homojen dağılmış, Eylül, Ekim ve Kasım aylarında ise yoğunluk tabakalaşması gözlenmiştir. Buharlaşma ve sıcaklığın yüksek olduğu Eylül

Şekil 3. Orta istasyonuna ait aylık sıcaklık (◆), tuzluluk (+), yoğunluk (★), göreceli klorofil (●) ve çözünmüş oksijen (⊕) profilleri

ayında yüzeydeki su yoğunluğu diğer aylara kıyasla düşüktür. Kış aylarında yüzey suyunun tuzluluğu azalmakla birlikte, sıcaklığın düşmesi su yoğunluğunu artırmış ve su kolonu dikey karışımalar sonucu homojen hale gelmiştir. Yatay akıntıların dinamik olduğu kuzeydoğu Akdeniz kıyı sahanlığında, Ocak ayında dahi, tabanda kısmen daha soğuk ve daha tuzlu suyun varlığı gözlenmiştir. Yani kış karışımları bu bölgede ancak 80-90

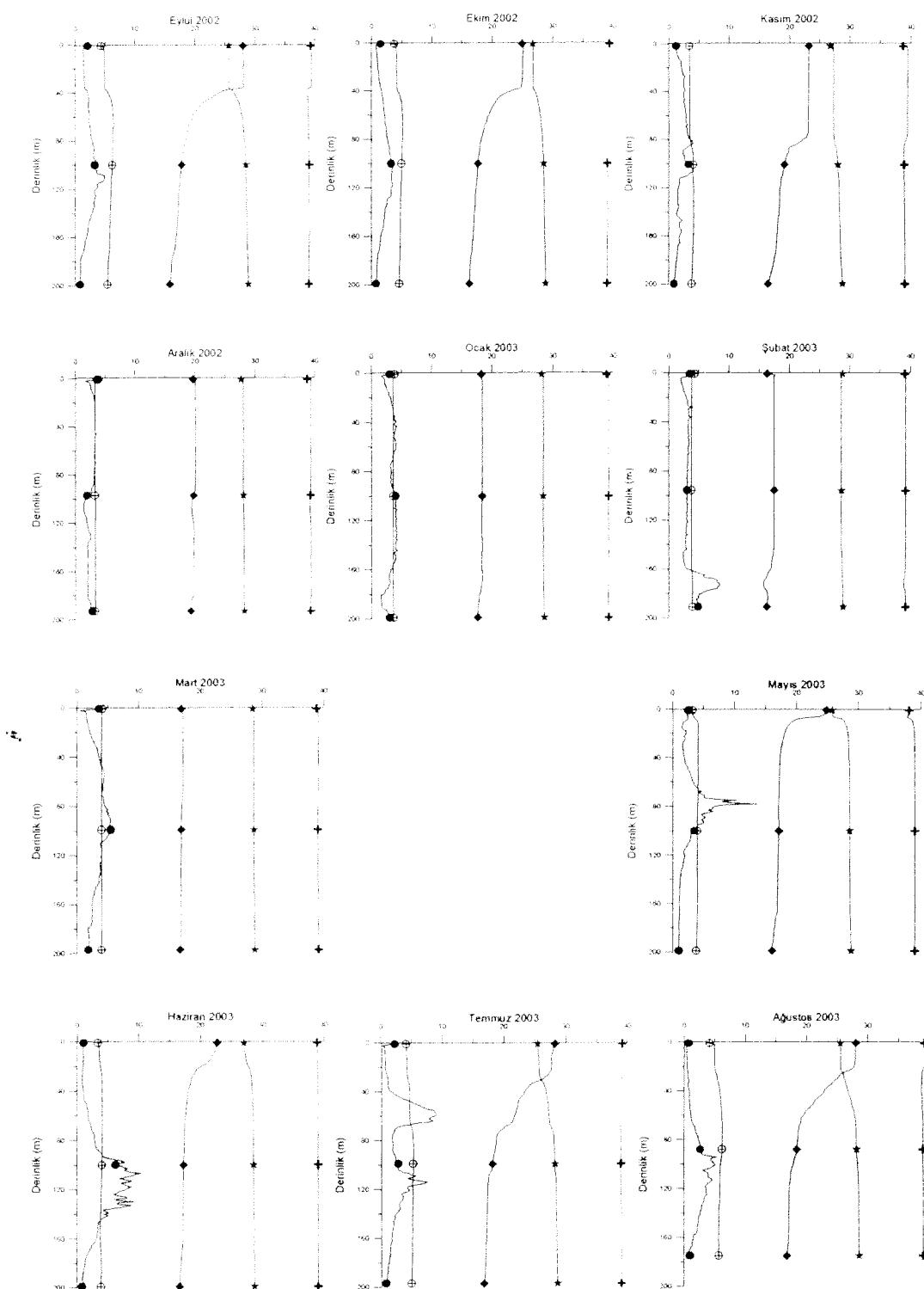
metrelere kadar etkin olabilmiştir. Bu istasyonun yüzey sularında sıcaklık, kış aylarında 17°C 'ye kadar düşerken, yaz aylarında 28°C 'ye yükselmektedir. Mayıs ayında yüzeyin hemen 2 metre altında başlayan sudaki sıcaklık tabakalaşmasının, Haziran ve Temmuz aylarında 20 ve 30 metrelere kadar indiği görülmektedir. Yatay akıntıların etkin olduğu kuzeydoğu Akdeniz kıyı sahanlığında, Şubat ayında deniz tabanına yakın suların kısmen daha soğuk ve daha az tuzlu olduğu gözlenmiştir. Bölgenin yüzey suyu tuzluluk değerleri $37.8 - 39.2$ arasında değişim göstermiştir. Kıyısal etkileşimin daha etkin olduğu dönemde yüzey suyu tuzluluğu azalmıştır. Su kolonunda tuzluluk tabakalaşması belirgin olarak Mayıs ayında gözlenmiştir. Tuzluluk ve sıcaklığa bağlı olan su yoğunluğu, su kolonunda Şubat ve Mart aylarında homojen bir dağılım göstermiştir. Mayıs, Haziran ve Temmuz aylarında ise yüzeyin altındaki sularda termoklin tabakasının gelişmesi ile sıcaklık profiline benzer, fakat ters yönde yoğunluk tabakalaşması gözlenmiştir.

Orta istasyonda Prob çıktıtı göreceli fluoresans yoğunluğu profilleri zaman içinde ve derinlikle farklılıklar göstermiştir. Genelde yaz aylarında fotosentetik hücrelerin yüzeyde aşırı ışıkten etkilendiği ve optimum ışık seviyelerinde daha yoğun oldukları görülmektedir. Mayıs ve Ağustos arası süreçte ana populasyonun 60 metre altı daha derinlerde yerleştiği gözlenmektedir. Ağustos ayında ise farklı derinliklerde iki alt yoğun kümeleşmenin olduğu görülmektedir. Standart derinliklerden alınan su örneklerinde yapılan chl-*a* ölçüm sonuçları da (Tablo 3) bu ay için 40 ve 80 metrelerde yüksek konsantrasyon vermiştir.

3.1.3. Açık istasyon

Kıta sahanlığı sonunda yer alan bu istasyonda toplam derinlik 210 m olup, orta istasyona benzer hidrografik özellikler göstermektedir (Şekil 4). Burada da kış dönemi dikey karışım yoğun olmuş ve tabakalaşma yüzeyden tabana gözlenmemiştir. Mart ayı ise yüzeyden tabana karışımının en kuvvetli olduğu dönem olmuştur. Karışım sonucu olarak tuzluluk, sıcaklık ve su yoğunluğu değerleri yüzeyden tabana kadar uzanan 200 metrelik su kolonu boyunca hemen hemen sabit kalmıştır.

Eylül, Ekim ve Kasım aylarında yüzeydeki karışım tabakası ve bunun altındaki mevsimsel termoklin tabakası varlığını korumakta ve kışa doğru su yoğunluğunun artmasına bağlı olarak daha derinlere inmektedir. Kasım ayında yaklaşık 80 metrede olan termoklin tabakası, Aralık ve Ocak aylarında, dikey karışımının etkisiyle tamamen kaybolmuştur. Ancak, bu derin istasyonda ve orta istasyondaki su kolonunda Şubat ayında 140 metrelerin hemen altında 20 metrelik bir tabaka halinde daha az tuzlu fakat daha soğuk olan farklı bir su kütlesinin (Atlantik kökenli) varlığı tespit edilmiştir. Bu soğuk ve daha yoğun su kütlesinin, yüzeyden 150 metreye kadar uzanan dikey kış karışımından bu bölgede etkilenmediği anlaşılmaktadır. Bu su, Ocak ayında daha zayıf olarak 180-200m arasında gözlenmiştir. Kış karışımı süresince Atlantik kökenli az tuzlu, kısmen soğuk suların izlerinin tamamen kaybolduğu bilinmektedir. Açık istasyonda yüzey sularındaki sıcaklık değişimi yaklaşık 10 derecedir. Kış döneminde ise su kolonu boyunca su sıcaklığı Aralık'ta 20°C iken Ocak'ta 18°C 'ye kadar düşmektedir. Tuzluluk yaklaşık %o 39.35, su yoğunluğu $28.0 - 28.5$ aralığındadır. Kıyı sularda olduğu gibi yüzey suyu yoğunluğu Eylül ayında en düşüktür. Mayıs ayında yüzeye yakın sularda gözlenen su sıcaklığı ve tuzluluk değişimlerine bağlı su yoğunluğunun, hemen yüzey altında hızlı artış gösterdiği ve 20 metrelerin altında sabit değere ulaştığı gözlenmiştir. Mayıs ayında yüzeyin hemen altında çok belirgin ve keskin oluşan mevsimsel termoklin tabakası (ani sıcaklık azalması olan su kolonu), yaz boyunca daha derinlere doğru kayarak oldukça genişlemiştir. Örneğin

Şekil 4. Açık istasyonuna ait aylık sıcaklık (◆), tuzluluk (+), yoğunluk (★), göreceli klorofil (●) ve çözünmüş oksijen (⊕) profilleri .

Temmuz ayında yaklaşık 25 metreden başlayan termoklinin alt sınırı 100 metreye kadar uzanmıştır (Şekil 4). Diğer bir deyişle yüzeyden ara tabakaya belirgin bir ısı transferi söz konusudur. Kış aylarında yüzey suyu tuzluluk değerleri 39.1-39.2 aralığında olup 150 m'ye kadar değişmeden homojen dağılım göstermiştir. Mayıs ayında ise yüzey suyu tuzluluğu 38.1 mertebesine düşmekte ve bu değişim kıyı ve orta istasyondaki tuzluluk azalması ile uyumludur. Anlaşılacağı üzere, kıyı sulara nehirler yoluyla ulaşan tatlı sular Mayıs ayında

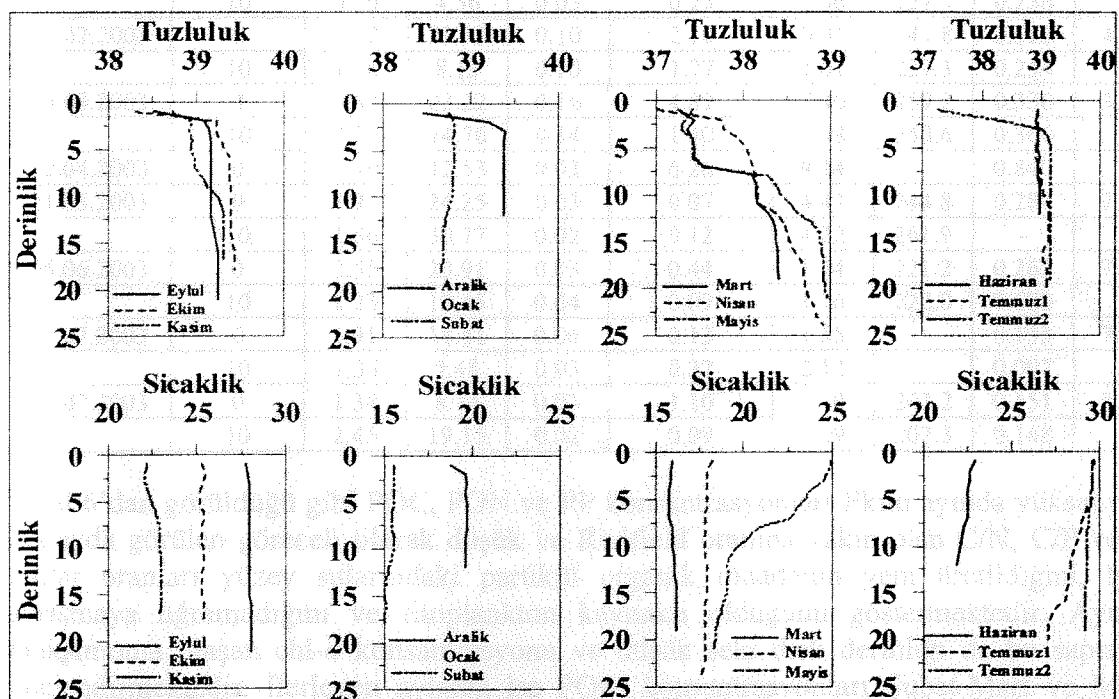
kıta sahanlığı ucuna kadar uzanan tüm kıyısal bölgeyi etkilemiştir. Yaz aylarında ise buharlaşmanın artmasıyla bu bölgede yüzey suyu tuzluluğu 39.0-39.2'ye kadar artmıştır (Şekil 4). Su kolonunda tuzluluk tabakalaşması ise en belirgin olarak Mayıs ayında gözlenmiştir. Su yoğunluğu ise yüzey suyunun ısınmasına bağlı olarak yaz aylarında yüzey sularında düşmekte ve 25.5-28.6 aralığında değişmektedir.

Açık istasyonda göreceli fluoresans yoğunluğu profilleri orta istasyonda görüldüğü şekilde zaman içinde ve derinlikle farklılıklar göstermiştir. Bahar ve yaz aylarında belirgin olarak derinlerde yoğunlaşmanın olduğu saptanmıştır. Orta istasyonda da gözleendiği gibi, bu istasyonda da genelde yaz aylarında fotosentetik hücrelerin yüzeyde aşırı ışıkta etkilendiği ve optimum ışık seviyelerinde daha yoğun oldukları görülmektedir. Temmuz ortasında 60 metre ve 120 metre civarlarında iki ana populasyonun mevcut olduğu görülebilir. Sonbahar ve kış döneminde ise derinlikle fluoresans yoğunlukları değişimi daha dar boyutlar içinde kalmıştır.

3.2. Kıyı istasyon

3.2.1. Kıyı istasyon

Partikül organik madde (POM) açık deniz sistemlerinde, askıda bulunan fitoplanton, mikro-zooplankton, bakteri kaynaklı organik maddeyi temsil eder. Diğer bir deyişle, organik maddenin ortamındaki derişimini ve elemental kompozisyonunu belirlemek, chl-a, besin tuzları gibi parametrelerle ilişkilendirmek ekosistemin işleyişini tamamlama-yaya yardımcı olmaktadır. Kıyısal sistemlerde ise bunlara ek olarak karasal girdilerin belirlenmesi açısından önem taşır. Bu nedenlerle, Eylül 2002 – Temmuz 2003 döneminde yapılan aylık seferlerde, partikül organik karbon (POC), azot (PON) ve partikül fosfor (PP) örneklemeleri ve analizleri yapılmıştır. Nehir girdisinin mevsimsel etkilerini belirlemek için yüzey sularının zamana bağlı çizilen grafiği Şekil 5 üzerinde gösterilmiştir.

Şekil 5. Kıyı istasyonuna nehir girdisini görmek için detaylandırılmış tuzluluk ve sıcaklık ($^{\circ}\text{C}$) profilleri.

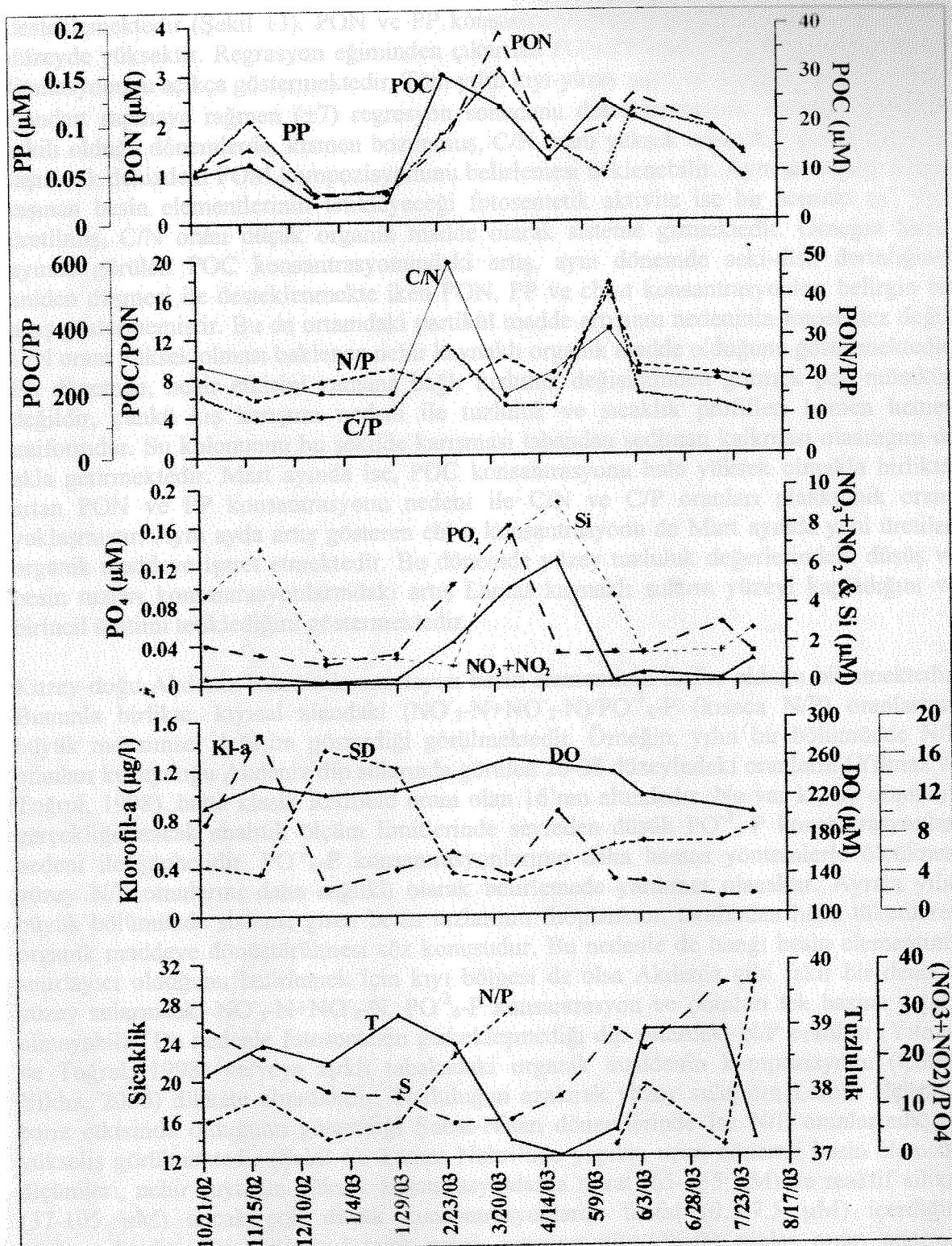
Toplam derinliği 20 metre olan kıyı istasyonunda 37.0-39.2 arasında değişen yüzey tuzluluk değerleri, kıyı sularının yıllık $2.2 \times 10^8 \text{ m}^3$ 'luk deşarj hacmi olan Lamas Nehri'nin etkisi altında olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Yılın büyük bölümünde yüzey sularının tuzluluğunun alt suda ölçülen tuzluluk değerlerinden düşük olduğu görülmektedir. Bu nedenle oluşan tuzluluk tabakalaşması kiş karışımıyla zayıflamaktadır. Yılın büyük bölümünde görülen tuzluluk tabakalaşmasına karşılık, sık istasyonda bariz bir sıcaklık tabakalaşması görülmemektedir.

Örneklemme dönemi boyunca POC, PON ve PP derişim aralığı yüzeyde sırası ile 3.47-29.73 μM , 0.54-3.82 μM ve 0.029-0.153 μM aralıklarında değişmektedir (Tablo 2). Yüzeyden örneklenen partikül organik maddenin C/N, C/P ve N/P oranları (mol/mol) ise sırası ile 6.1-19.6, 114-524 ve 14-41 aralığındadır. Yüzey sularındaki POM'un C/N oranı yılın büyük bölümünde denizdeki bilinen plankton kompozisyonuna yakın olsa da belli aylarda görülen yüksek oranlar o dönemlerde büyük oranda ayırmaya uğramış, 'yaşlı' organik madde fraksiyonunun baskınılığına işaret etmektedir.

Tablo 2. Kıyı istasyonda ölçülen biyo-kimyasal parametrelerin konsantrasyonları.

Tarih	Derinlik (m)	PON (μM)	POC (μM)	PO_4 (μM)	NO_3+NO_2 (μM)	Si (μM)	DO (μM)	Chl- <i>a</i> ($\mu\text{g/L}$)	SD (m)
18.09.2002	0	1.16	10.70	0.04	1.70	1.85	202.3	0.673	6.48
	10	1.63	15.97	0.02	0.15	7.40	203.4	0.812	
24.10.2002	0	1.05	9.71	0.04	1.72	4.55	211.5	0.757	5.07
	10	0.65	6.08	0.05	0.38	1.88	215.0	0.721	
21.11.2002	0	1.51	11.88	0.03	2.04	6.86	234.0	1.480	4.23
	10	1.29	12.57	0.04	0.24	2.37	224.6	1.090	
24.12.2002	0	0.54	3.47	0.02	0.08	1.30	223.7	0.222	16.90
	10	0.41	2.51	0.03	0.11	1.39	224.1	0.220	
29.01.2003	0	0.64	4.03	0.03	0.22	1.25	228.1	0.373	15.06
	10	0.70	4.56	0.03	0.25	1.36	227.7	0.236	
27.02.2003	0	1.52	29.73	0.10	2.10	0.91	241.8	0.513	4.23
	10	1.16	8.13	0.10	1.77	1.01	239.3	0.254	
28.03.2003	0	3.82	23.22	0.16	4.82	7.40	259.2	0.330	3.42
	10	2.27	14.76	0.14	1.40	8.48	250.6	0.366	
22.04.2003	0	1.49	12.53	0.03	6.26	9.14	-	0.840	
21.05.2003	0	1.91	24.25	0.03	0.07	4.41	244.8	0.284	7.01
	10	1.86	30.77	0.02	0.12	4.22	261.9	-	
05.06.2003	0	2.55	20.91	0.03	0.44	1.44	221.2	0.263	7.35
	10	1.23	12.45	0.04	0.09	1.76	222.0	0.680	
15.07.2003	0	1.91	14.41	0.06	0.13	1.55	-	0.133	7.35
	10	1.35	9.48	0.03	0.32	2.12	-	0.097	
31.07.2003	0	1.34	8.74	0.03	1.10	2.70	203.2	0.151	8.89
	10	2.45	19.15	0.02	0.09	1.09	202.3	0.148	

Şekil 6'dan görüldüğü gibi POC, PON ve PP konsantrasyonları Ekim ayında yükselmiştir. Bu ayda görülen göreceli olarak düşük ve Redfield oranına yakın olan C/N, C/P ve N/P molar oranları yüzey sularındaki partikül organik maddenin yeni üretildiğini, henüz ayırmaya uğramadığını ve fitoplankton kaynaklı olduğunu göstermektedir. Aynı ay maksimuma ulaşan chl-*a* konsantrasyonu ve düşük seki disk derinliği de bu saptamayı güçlendirmektedir. İllerleyen aylarda ise POM konsantrasyonları Şubat-Mart ve Mayıs-Haziran dönemlerinde en yüksek düzeylerine çıkmışlardır.

Şekil 6. Kıyı istasyonu yüzey suyunda kimyasal ve fiziksel parametrelerin aylık değişimi.

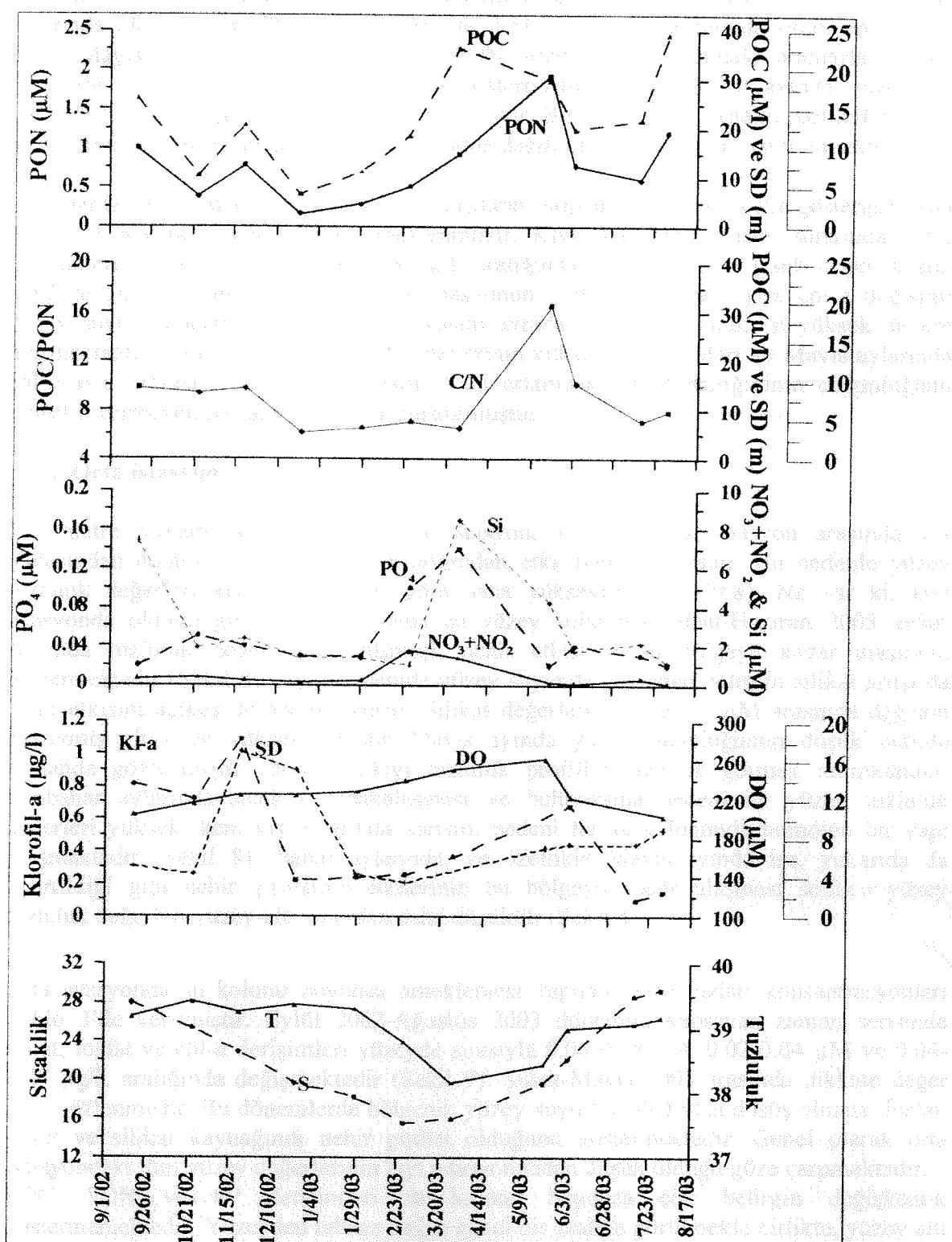
Şekilde de görüldüğü gibi, POC konsantrasyonu PON ve PP konsantrasyonlarından birer ay önce maksimuma ulaşmış, dolayısı ile POC/PON ve POC/PP konsantrasyonlarının Şubat ve Mayıs aylarında aşırı yükselmesine neden olmuştur. Aradaki bu zamansal kayma, POC ve PON-PP konsantrasyonlarındaki artışın nedenlerinin farklı olduğunu düşündürmektedir. Regresyon analizleri için çizilen grafiklerde de Şubat ve Mayıs aylarındaki sapma açıkça görülmekte ve bu aylardaki POC artışının kaynağının farklı olduğu görüşünü desteklemektedir.

desteklemektedir (Şekil 13). PON ve PP konsantrasyonları arasındaki bağıntı ise önemli düzeyde yüksektir. Regresyon eğiminden çıkarılan PON/PP oranı (21) kıyı sularındaki P limitasyonunu açıkça göstermektedir. Tüm yılın kıyı-yüzey suyu ortalaması da (22) yüksek standart sapmaya rağmen (± 7) regresyon sonucunu desteklemektedir. Lamas girdisinin etkili olduğu dönemlerde, kısmen bozunmuş, C/N oranı yüksek organik maddenin denize taşınarak denizdeki POM kompozisyonunu belirlemesi beklenebilir. Aynı dönemde denize taşınan besin elementlerinin tetikleyeceği fotosentetik aktivite ise bir sonraki ay, yeni üretilmiş, C/N oranı düşük organik madde olarak sisteme girmektedir. Örneğin Şubat ayında görülen POC konsantrasyondaki artış, aynı dönemde seki-disk derinliğinin aniden düşmesi ile desteklenmekte iken PON, PP ve chl- α konsantrasyonları belirgin bir artış göstermemiştir. Bu da ortamda partikül madde artışının nedeninin fotosentez değil, C/N oranı yüksek olması beklenen nehir kaynaklı organik madde olduğunu göstermektedir. Bu dönemde, nehir etkisini zamana bağlı tuzluluk değişiminden görmek pek mümkün değildir, çünkü kişi karışımı nedeni ile tuzluluk ve sıcaklık profilleri hemen uniformdur. Su kolonunun bu şekilde karışması tabandan sediman kalkması olasılığını da akla getirmektedir. Mart ayında ise, POC konsantrasyonu hala yüksek olmakla birlikte, artan PON ve PP konsantrasyonu nedeni ile C/N ve C/P oranları planktonik orana yaklaşmıştır. Aynı ayda artış gösteren chl- α konsantrasyonu da Mart ayında yeni üretilen organik maddeye işaret etmektedir. Bu dönemde yüzey tuzluluk değerlerindeki düşüş ve besin tuzları konsantrasyonlarındaki artış Lamas kaynaklı suların yüzeyi kapladığını ve birincil üretimi tetiklediğini göstermektedir.

Kuzey-doğu Akdeniz baseninde sınırlayıcı besin elementinin fosfor olduğu bilinmektedir. Bununla birlikte, kıysisal alandaki $(NO_3^-N + NO_2^-N)/PO_4^{3-}P$ (kısaca N/P) oranlarının büyük mevsimsel değişim gösterdiği görülmektedir. Örneğin, yılın bir bölümünde N/P oranları kuzeydoğu Akdeniz dip sularında görülen 26-28 düzeyindeki oranların (Yılmaz ve Tuğrul, 1998), hatta klasik Redfield oranı olan 16'nın altındadır. Ne var ki, bu oranların gerçekliği, ancak analitik ölçüm limitlerinde seyreden düşük $PO_4^{3-}P$ konsantrasyonları nedeni ile şüphelidir. $PO_4^{3-}P$ konsantrasyonlarının daha hassas yöntemlerle ölçülmesi yüzey N/P oranlarını daha sağlıklı olarak belirlemeye yardımcı olacaktır. Ayrıca yılın büyük bölümünde sisteme giren besin tuzlarının fitoplankton tarafından hızla tüketilerek organik maddeye dönüştürülmesi söz konusudur. Bu nedenle de hangi besin elementinin sınırlayıcı olduğunu belirlemek için kıyı bölgesi de olsa Akdeniz gibi fakir bir denizde yüzey sularındaki $NO_3^-N + NO_2^-N$, $PO_4^{3-}P$ konsantrasyon ve oranları tek başına yeterli olmayıabilir. Bu nedenle fotosentezin gerçekleşmediği dip sularındaki N/P oranları (Yılmaz ve Tuğrul, 1998) ve/veya ışıklı tabakadaki organik maddenin kompozisyonu (Çoban Yıldız, 2000) dikkate alınmalıdır. Tuzluluğun azalarak yüzey sularının Lamas Nehrinin bariz etkisinde olduğunu gösterdiği Şubat-Nisan dönemlerinde ise N/P oranlarında ani yükseliş görülmektedir (Şekil 6). Lamas Nehri'nde yapılan uzun dönemli besin elementi ölçümleri, nehir suyunun yüksek konsantrasyonlarda nitrat (65-235 μM) ve reaktif silikat (37-105 μM) ancak çok düşük konsantrasyonlarda fosfat (0.3-7.5 μM) içerdigini göstermektedir. Bu nedenle Lamas nehri suyunun nitrat/fosfat molar oranı anormal düzeyde yüksek ve bulanık dönemde 71, fosfatın tüketildiği dönemde 3500 arası değişkenlik göstermektedir (Doğan-Sağlamtimur, 2004). Bu değerler, yüzey deniz suyu karakterinin nehir etkisiyle belirlendiği dönemlerdeki yüksek N/P oranlarını açıklamaktadır. Bu yağış döneminde, Lamas Nehrinden yüzey sulara besin elementi akısının biyolojik aktivitelerle tüketilenden fazla olduğu görülmektedir. Yüzey sularında her zaman 0.02 μM 'dan az olan $PO_4^{3-}P$ konsantrasyonu da $NO_3^-N + NO_2^-N$ ile aynı dönemde göreceli olarak artış göstermektedir. Silikat değerleri 0.91 ile 29.14 μM arasında değişim göstermiş olup, en yüksek derişim Nisan-Mayıs aylarında yüzey tuzluluğunun

düşük olduğu zamanda gözlenmiştir. Eylül 2002-Temmuz 2003 dönemini kapsayan zaman serisinde nitrat, fosfat ve chl-a yüzeyde sırasıyla $0.08\text{-}6.26 \mu\text{M}$, $0.02\text{-}0.16 \mu\text{M}$ ve $0.13\text{-}1.48 \mu\text{g/L}$ aralığında değişmektedir (Şekil 6).

Kıyı istasyonun 10 m metresinde yüzeye kıyasla yıl boyunca düşük nitrat derişimleri gözlenmiştir (Şekil 7); ölçülen değerler $0.09\text{-}1.77 \mu\text{M}$ arasında değişmiştir. Şubat'taki 10

Şekil 7. Kıyı istasyonu 10 m derinlikte kimyasal ve fiziksel parametrelerin aylık değişimi.

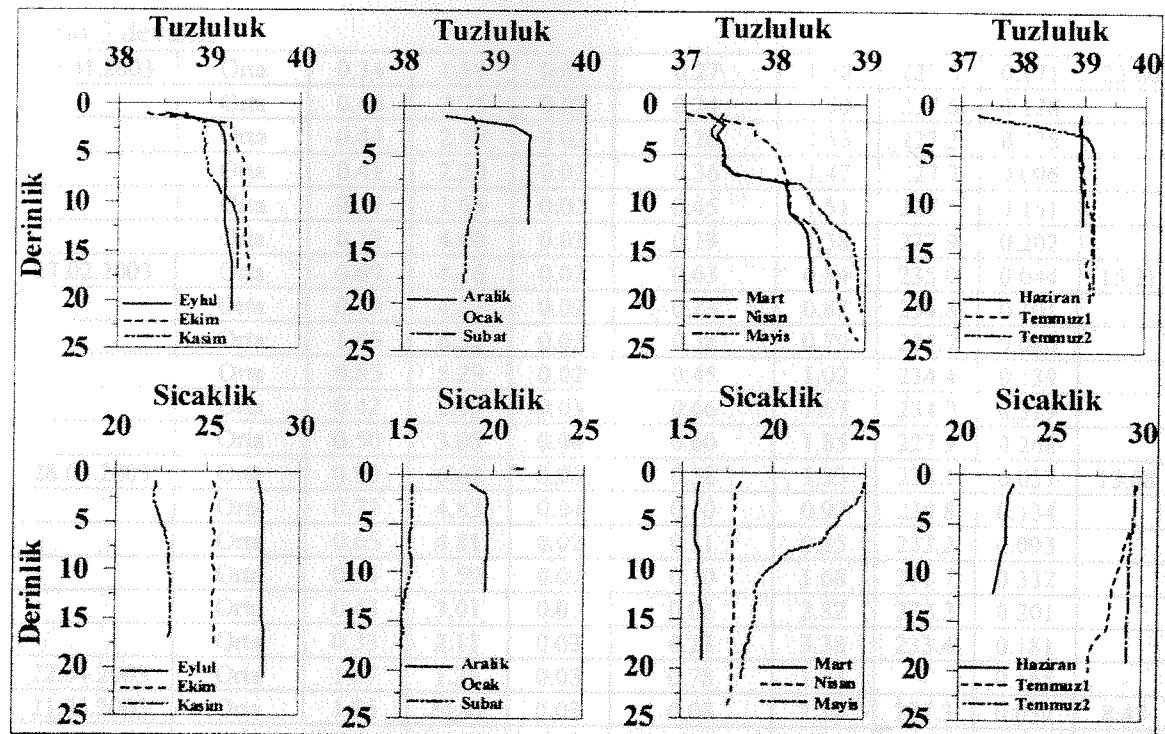
m değeri yüzeyle benzerdir. Çünkü bu ayda kıyı suları tabana kadar homojen karışmıştır. Fosfat ise 0.02 ile 0.14 μM aralığında ölçülmüştür. Mart ayında ölçülen 0.14 μM 'luk fosfat değerinin yüzeyde ölçülen değerle aynı olması, suyun homojen karışığının bir göstergesidir. Benzer şekilde Mart ayında silikat derişimleri yüzey suyundaki kadar yüksektir (9 μM) ve nehir etkisinin karışım sonucu tabana kadar ulaşlığını göstermektedir. POC ve PON ölçüm sonuçları 10 m de yüzey suyundakine benzer aylık salınım göstermiştir. PON derişimleri 0.41-2.45 μM aralığında; maksimum değerler Nisan ve Ağustos (=31 Temmuz) aylarında ölçülmüştür. POC derişimleri ise 2.51-30.77 μM aralığında olup, en yüksek değer Mayıs 2003'te gözlenmiştir. POC/PON oranı yüzey suyundaki oranlarla kısmen benzerdir ve 6 ile 19 arasında değişim göstermiştir. Ancak, Şubat ayında yüzeydeki POC/PON oran artışı, 10 metrede gözlenmemiştir. Bu da karasal kaynaklı partikül madde-nin çoğunlukla yüzey sularında partikül madde dağılımını etkilediğine işaret etmektedir.

Denizlerde besin zincirinin ilk halkasını oluşturan fitoplanktonun biyokütle göstergesi olan chl-*a* yıl boyunca aylık olarak örneklenmiştir. Kıyı istasyonun yüzey sularında chl-*a* derişimleri yıl boyunca 0.15 ile 1.48 $\mu\text{g/L}$ aralığında değişmiş, en yüksek değer Kasım 2002'de gözlenmiştir (Şekil 6). Aynı istasyonun 10m sularındaki aylık chl-*a* değişimini yüzey suyu sonuçlarına benzer olup, Kasım ayında 1.1 $\mu\text{g/L}$ olarak en yüksek degere ulaşmaktadır (Şekil 7). Ancak, POM değerlerinin yüksek olduğu Mart ve Mayıs aylarında chl-*a* aynı oranda artış göstermemiştir. Yani ortamındaki POM içeriğinin çoğunluğunu klorofil içermeyen partikül maddeler oluşturmuştur.

3.2.2. Orta istasyon

110 metre toplam derinliği olan orta istasyon, kıyı ile açık istasyon arasında yer almاسından dolayı, Lamas Nehri'nin doğrudan etki alanı dışındadır. Bu nedenle yüzey tuzluluk değerleri kıyı istasyonuna göre daha yüksektir (38.1-39.8). Ne var ki, kıyı istasyonda olduğu gibi orta istasyonda da yüzey sularında Şubat-Haziran 2003 ayları arasında tuzluluk değerlerinin düşmesi, nehir etkisinin bu bölgeye kadar ulaştığını göstermektedir (Şekil 8). Aynı dönemde yüzey suyunda gözlenen belirgin silikat artışı da nehir etkisini açıkça desteklemektedir. Silikat değerleri 0.7 ile 2.1 μM arasında değişim göstermiş olup, en yüksek derişim Mayıs ayında yüzey tuzluluğunun düşük olduğu zamanda gözlenmiştir. Benzer etkiyi tuzluluk profillerinden de görmek mümkündür. Sonbahar aylarında sıcaklık tabakalaşması ve buharlaşma nedeni ile yüzey tuzluluk değerleri yüksek iken, kış aylarında karışım nedeni ile su kolonunda homojen bir yapı oluşmaktadır (Şekil 8). Bahar aylarında, ve özellikle Mayıs ayında ise, yukarıda da belirtildiği gibi nehir girdisinin etkilerinin bu bölgeye kadar ulaşması sonucu yüzey tuzluluk değerleri yüzey-altı sularдан daha düşüktür (Şekil 8).

Orta istasyonda su kolonu boyunca örneklemesi yapılan besin tuzları konsantrasyonları Tablo 3'de verilmiştir. Eylül 2002-Ağustos 2003 dönemini kapsayan zaman serisinde nitrat, fosfat ve chl-*a* derişimleri yüzeyde sırasıyla 0.06-0.78 μM , 0.02-0.04 μM ve 0.04-0.47 $\mu\text{g/L}$ aralığında değişmektedir (Şekil 9). Şubat-Mayıs 2003 arasında dikkate değer artış gözlenmiştir. Bu dönemlerde bölgenin yüzey suyu tuzluluğunda düşüş olması, fosfat, nitrat ve silikat kaynağının nehir girdisi olduğunu göstermektedir. Genel olarak orta istasyondaki tüm yüzey değerlerinin kıyı istasyonundan düşük olduğu göze çarpmaktadır. POC, PON ve PP derişimleri su kolonu boyunca çok belirgin değişkenlik göstermemektedir. Yüzeyden tabana doğru genel bir azalma görülmekle birlikte, yüzey altı yüksek değerlere de rastlanmıştır (Şekil 10).

Şekil 8. Orta istasyona ait detaylandırılmış tuzluluk ve sıcaklık ($^{\circ}\text{C}$) profilleri.

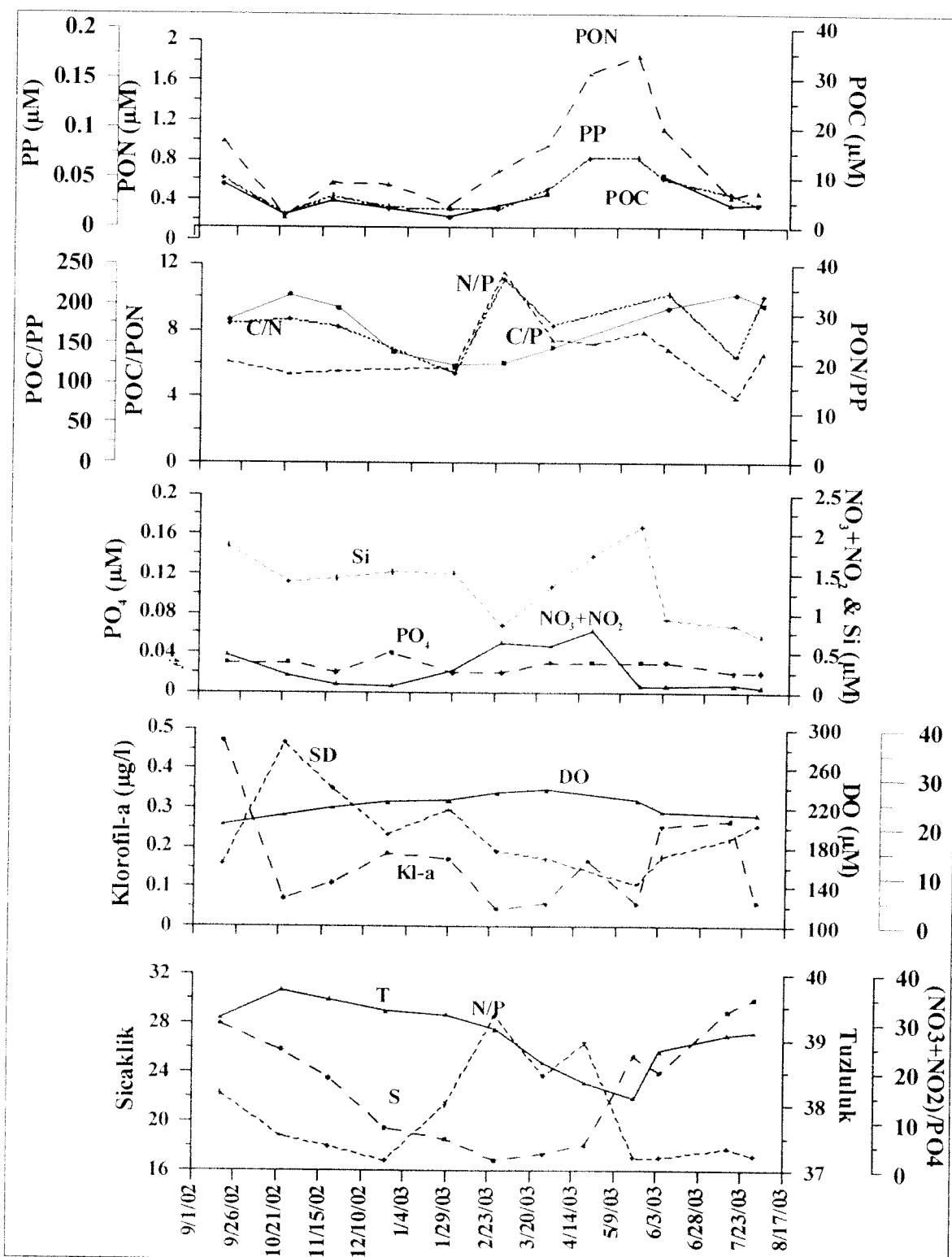
Tablo 3. Orta istasyonda ölçülen biyo-kimyasal parametrelerin konsantrasyonları.

Tarih	İstasyon	PON (μM)	POC (μM)	PO_4 (μM)	NO_3+NO_2 (μM)	Si (μM)	DO (μM)	Chl-a ($\mu\text{g/L}$)	SD (m)
18.09.2002	Orta	0.99	8.53	0.03	0.47	1.85	202.9	0.471	12.68
	Orta	0.75	6.50	0.02	0.18	2.03	183.3	0.419	
	Orta	0.38	3.45	0.02	0.13	1.83	198.8	0.323	
	Orta	0.37	4.37	0.02	0.18	2.01	247.2	0.126	
	Orta	0.57	5.45	0.02	0.19	1.49	237.1	0.270	
	Orta	0.17	1.69	0.10	2.76	3.83	231.9	0.343	
24.10.2002	Orta	0.23	2.33	0.03	0.21	1.39	212.1	0.070	37.18
	Orta	0.42	4.25	0.03	0.16	1.68	211.1	0.134	
	Orta	0.33	3.28	0.05	0.24	1.44	212.0	0.093	
	Orta	0.57	5.23	0.05	0.18	1.54	250.1	0.162	
	Orta	0.52	4.32	0.06	0.38	1.29	245.2	0.332	
	Orta	0.26	3.56	0.06	0.28	1.56	-	0.267	
21.11.2002	Orta	0.57	5.31	0.02	0.10	1.44	220.0	0.109	27.93
	Orta	0.61	14.79	0.02	0.06	1.59	222.7	0.203	
	Orta	0.85	16.02	0.02	0.09	2.21	221.3	0.280	
	Orta	0.74	13.49	0.02	0.12	2.08	218.9	0.328	
	Orta	0.66	11.26	0.02	0.09	1.98	218.8	0.367	
	Orta	0.69	17.15	0.02	0.27	2.27	248.0	0.236	
24.12.2002	Orta	0.55	3.66	0.04	0.08	1.52	225.8	0.184	18.59
	Orta	0.57	3.92	0.03	0.07	1.47	225.3	0.161	
	Orta	0.73	4.59	0.03	0.09	1.43	224.7	0.188	
	Orta	0.66	3.85	0.04	0.11	1.89	225.2	0.159	
	Orta	0.48	3.31	0.05	0.12	1.46	225.7	0.174	
	Orta	0.53	3.38	0.02	0.09	1.36	226.6	0.215	

Tablo 3 devamı

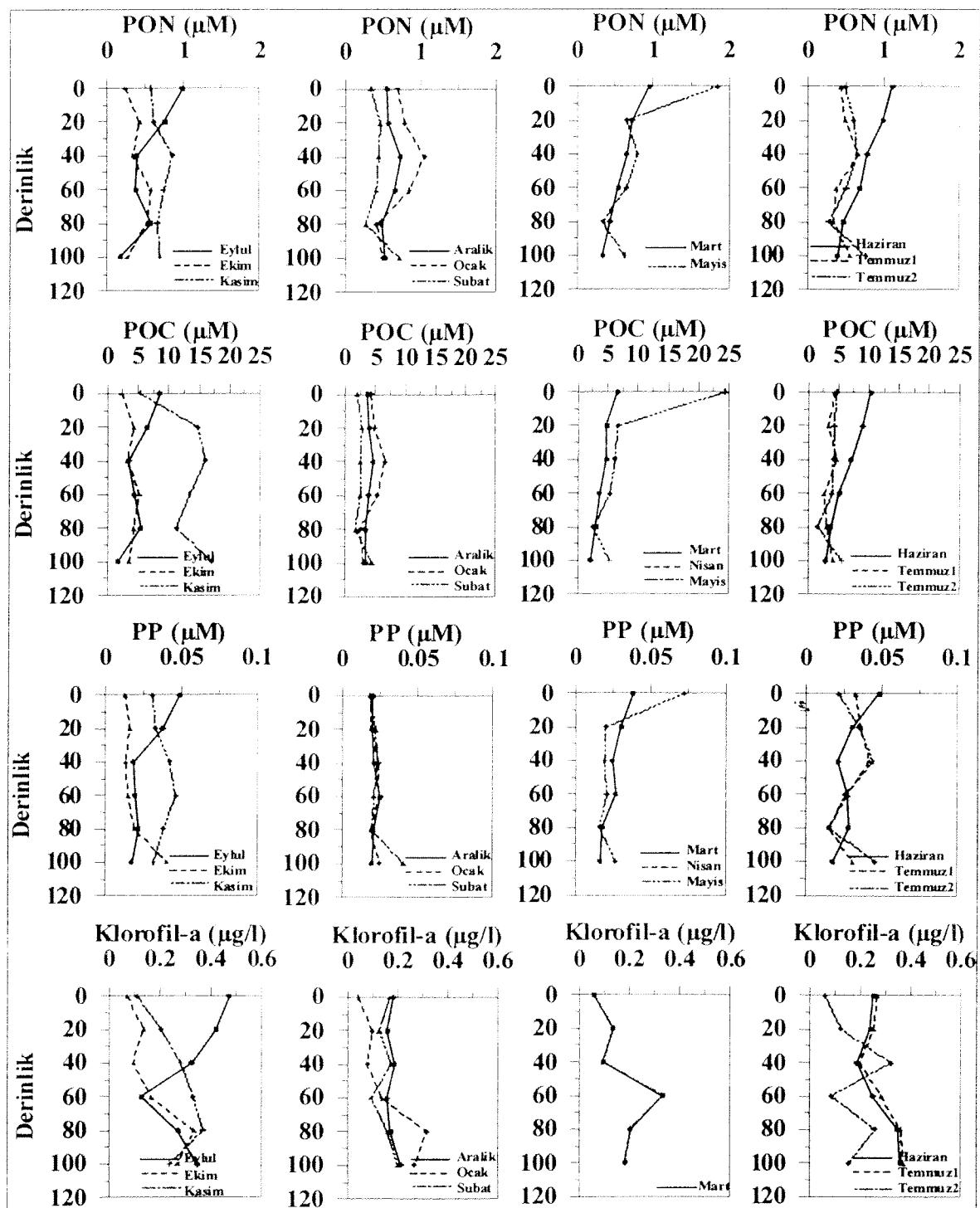
29.01.2003	Orta	0.34	1.99	0.02	0.27	1.50	227.5	0.171	23.66
	Orta	0.46	2.75	0.02	0.24	1.50	227.6	0.128	
	Orta	0.44	2.50	0.02	0.26	1.53	227.2	0.175	
	Orta	0.41	2.50	0.02	0.36	1.47	227.7	0.096	
	Orta	0.27	1.65	0.02	0.45	1.51	227.5	0.161	
	Orta	0.72	4.40	0.03	0.19	1.38	227.9	0.202	
27.02.2003	Orta	0.69	4.16	0.02	0.63	0.84	235.0	0.044	15.21
	Orta	0.79	4.87	0.02	0.23	0.87	234.8	0.101	
	Orta	1.05	6.52	0.02	0.38	0.79	235.7	0.080	
	Orta	0.85	5.29	0.02	0.45	1.02	234.4	0.139	
	Orta	0.42	2.33	0.03	0.66	1.67	234.7	0.319	
	Orta	0.50	3.05	0.04	0.60	1.85	227.9	0.268	
28.03.2003	Orta	0.95	6.62	0.03	0.58	1.33	238.1	0.057	13.68
	Orta	0.72	4.83	0.04	0.10	0.97	234.8	0.134	
	Orta	0.65	4.81	0.02	0.11	0.85	233.2	0.093	
	Orta	0.54	3.59	0.02	0.10	1.68	231.7	0.332	
	Orta	0.43	3.01	0.03	0.08	2.82	232.2	0.201	
	Orta	0.33	2.11	0.03	0.23	3.38	233.4	0.181	
22.04.2003	Orta	1.67	1.25	0.03	0.78	1.73	-	0.165	-
21.05.2003	Orta	1.85	24.41	0.03	0.08	2.10	227.3	0.057	8.45
	Orta	0.65	6.64	0.02	0.10	0.85	244.4	0.134	
	Orta	0.79	6.19	0.02	0.06	1.50	238.7	0.093	
	Orta	0.65	5.39	0.03	0.08	2.75	235.7	0.332	
	Orta	0.33	2.56	0.02	0.51	2.06	221.7	0.201	
	Orta	0.62	5.23	0.02	0.88	2.02	221.2	0.181	
05.06.2003	Orta	1.11	10.34	0.03	0.08	0.92	215.3	0.253	14.02
	Orta	0.98	8.94	0.04	0.08	0.89	215.9	0.240	
	Orta	0.77	7.09	0.02	0.09	1.01	236.2	0.186	
	Orta	0.68	5.13	0.03	0.08	1.02	235.5	0.250	
	Orta	0.46	3.66	0.04	0.07	2.54	240.2	0.348	
	Orta	0.39	2.93	0.04	0.10	1.13	233.8	0.359	
15.07.2003	Orta	0.43	4.37	0.02	0.09	0.84	-	0.266	17.75
	Orta	0.48	3.33	0.03	0.11	1.21	-	0.253	
	Orta	0.66	4.63	0.02	0.11	1.03	-	0.199	
	Orta	0.37	2.68	0.04	0.11	1.05	-	0.283	
	Orta	0.33	3.07	0.04	0.13	1.21	-	0.361	
	Orta	0.55	4.09	0.04	0.14	1.71	-	0.372	
31.07.2003	Orta	0.48	4.57	0.02	0.06	0.70	213.0	0.060	20.52
	Orta	0.60	4.30	0.03	0.07	0.83	205.5	0.124	
	Orta	0.64	4.17	0.02	0.09	1.23	223.2	0.322	
	Orta	0.50	4.00	0.02	0.06	0.84	248.7	0.083	
	Orta	0.27	1.55	0.02	0.07	0.77	255.8	0.257	
	Orta	0.76	5.59	0.03	0.40	1.59	239.6	0.152	

Orta istasyonun yüzey sularında aynı dönemde POC, PON ve PP derişimleri sırası ile 1.99–24.41, 0.23–1.85 ve 0.013–0.070 μM arasında değişmektedir. Maksimum POM derişimleri istasyonun Lamas Nehri'nin etkisi altına girdiği Şubat-Haziran döneminde görülmektedir. Ne var ki, aynı dönemde chl-*a* derişiminde belirgin bir artış görülmemiştir. Özellikle Mayıs ayında artan POC/PON, POC/PP molar oranları da sisteme giren partikül organik maddenin aynı dönem kıyı sularında görüldüğü gibi kısmen bozunmaya uğramış olduğunu düşündürmektedir (Şekil 9). Nisan-Mayıs aylarında ölçülen POC değerleri çıkartılarak yapılan regresyon analizlerinde C, N ve P derişimlerindeki değişimin birbiri ile uyumlu olduğu görülmektedir (Şekil 13). Kıyı istasyonunda olduğu gibi orta istasyondan

Şekil 9. Orta istasyonda yüzey suyunda kimyasal ve fiziksel parametrelerin aylık değişimi.

örneklenen partikül organik madde N/P (PON-PP regresyon eğimi, Şekil 13) oranı da P limitasyonunu işaret etmektedir (Yüzey ortalaması: 22.5 ± 6.5).

Şekil 10. Orta istasyonda su kolonunda kimyasal ve fiziksel parametrelerin aylık değişimi.

3.2.3. Açık istasyon

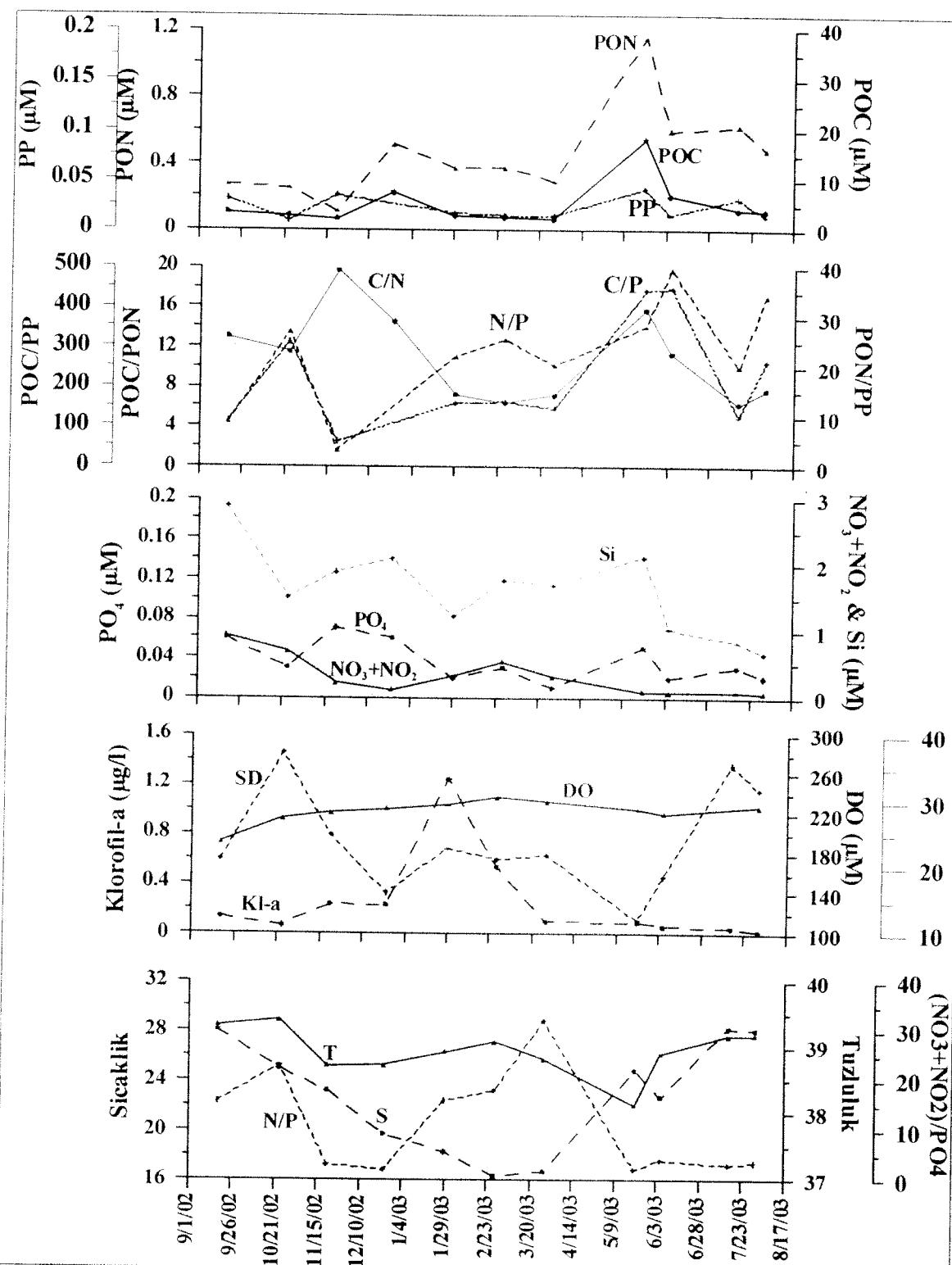
Açık istasyonda su kolonu boyunca örneklemesi yapılan besin tuzları konsantrasyonları Tablo 4'de verilmiştir. Nehir etkisinin dışında kalan fakat Akdeniz'in açık su sistemiyle doğrudan etkileşim içinde olan bu istasyonun yüzey sularında çözünmüş inorganik besin tuzu (nitrat, reaktif fosfat ve silikat) konsantrasyonları, kıyıya yakın olan diğer 2 istasyon değerlerine kıyasla daha düşüktür. Bunun nedeni Akdeniz'in açık sularının besin tuzlarında oldukça fakir olmasıdır.

Tablo 4. Açık istasyonda ölçülen biyo-kimyasal parametrelerin konsantrasyonları.

Tarih	Derinlik (m)	PON (μM)	POC (μM)	PO_4 (μM)	NO_3+NO_2 (μM)	Si (μM)	DO (μM)	Chl- a ($\mu\text{g/L}$)	SD (m)
18.09.2002	0	0.27	3.51	0.06	0.94	2.88	191.5	0.132	21.13
	20	0.51	6.41	0.06	0.23	1.92	194.2	0.117	
	40	0.53	8.07	0.06	0.15	1.98	194.6	0.220	
	60	0.27	3.36	0.04	0.14	1.85	215.8	0.103	
	80	0.52	5.62	0.02	0.16	1.86	232.9	0.175	
	100	0.54	5.65	0.03	0.18	1.60	230.4	0.217	
	125	0.26	3.29	0.05	0.29	1.61	223.4	0.247	
	150	0.43	4.63	0.03	0.68	1.83	211.8	0.126	
	175	0.19	2.39	0.03	1.83	2.94	204.3	0.039	
	200	0.29	3.85	0.06	3.11	4.73	190.7	0.012	
24.10.2002	0	0.25	2.88	0.03	0.69	1.51	214.9	0.062	37.18
	20	0.28	2.47	0.06	0.07	1.37	212.3	0.062	
	40	0.34	2.74	0.04	0.11	1.37	214.9	0.084	
	60	0.42	3.93	0.04	0.27	1.48	248.6	0.128	
	80	0.32	3.06	0.07	0.06	1.38	243.9	0.155	
	100	0.25	2.28	0.03	0.06	1.34	234.8	0.226	
	125	0.27	2.69	0.03	0.16	1.55	226.9	0.213	
	150	0.08	1.02	0.05	0.41	1.48	222.8	0.110	
	175	0.29	2.93	0.07	1.01	1.73	216.9	0.058	
	200	0.13	0.98	0.10	2.38	2.49	211.7	0.024	
21.11.2002	0	0.11	2.16	0.07	0.22	1.89	221.0	0.231	24.84
	20	0.30	2.31	0.02	0.06	2.35	221.4	0.167	
	40	0.44	4.24	0.04	0.11	1.91	220.7	0.285	
	60	0.33	2.65	0.04	0.17	2.14	222.0	0.319	
	80	0.38	3.27	0.02	0.10	2.01	228.4	0.181	
	100	0.14	2.32	0.03	0.07	1.36	256.6	0.035	
	125	0.49	4.66	0.02	0.30	2.37	246.1	0.074	
	150	0.23	2.54	0.02	0.39	2.04	239.8	0.042	
	175	0.16	2.09	0.02	0.42	2.57	237.3	0.039	
	200	0.67	7.71	0.06	1.29	5.04	216.8	0.011	
24.12.2002	0	0.51	7.4	0.06	0.12	2.10	225.5	0.227	16.06
	20	0.3	1.73	0.04	0.08	1.80	224.3	0.209	
	40	0.35	2.23	0.03	0.09	1.62	220.6	0.198	
	60	0.36	2.31	0.02	0.06	1.51	224.9	0.192	
	80	0.37	2.09	0.04	0.10	1.66	225.9	0.255	
	100	0.29	1.89	0.04	0.10	1.67	227.1	0.132	
	125	0.35	2.65	0.02	0.09	1.48	226.6	0.174	
	150	0.3	1.84	0.02	0.07	1.40	221.5	0.130	
	175	0.42	3.43	0.02	0.08	1.43	225.3	0.126	
	200	1.68	16.59	0.08	0.19	2.08	223.2	0.193	
29.01.2003	0	0.37	2.67	0.02	0.32	1.22	229.5	1.242	22.82
	20	0.44	3.14	0.02	0.28	1.31	228.3	0.686	
	40	0.31	2.04	0.02	0.44	1.20	225.7	0.381	
	60	0.29	2.23	0.03	0.25	1.20	229.4	0.651	
	80	0.32	2.35	0.03	0.45	1.15	226.7	0.342	
	100	0.41	2.34	0.03	0.51	1.31	226.8	0.386	
	125	0.31	2.25	0.02	0.60	1.38	226.1	0.359	
	150	0.26	1.75	0.02	0.38	1.37	224.8	0.087	
	175	0.23	1.51	0.02	0.59	1.14	227.0	0.186	
	200	0.49	4.45	0.03	0.63	1.19	227.8	0.083	
27.02.2003	0	0.37	2.37	0.03	0.54	1.77	236.9	0.530	21.13
	20	0.40	2.53	0.02	0.17	1.78	231.8	0.510	
	40	0.43	2.83	0.02	0.42	1.85	231.2	0.410	

	60	0.36	2.36	0.02	0.17	1.86	232.8	0.590
	80	0.45	2.84	0.02	0.27	1.83	235.4	0.523
	100	0.33	1.97	0.02	0.62	1.90	238.9	0.476
	125	0.44	3.07	0.03	2.01	0.82	235.7	0.530
	150	0.41	2.63	0.02	0.13	0.87	230.7	0.470
	175	0.35	2.04	0.03	0.58	1.83	236.3	1.190
	200	0.62	5.15	0.04	3.61	1.65	232.9	0.051
28.03.2003	0	0.29	2.07	0.01	0.32	1.69	232.3	0.097
	20	0.35	2.25	0.01	0.31	2.17	230.1	0.122
	40	0.39	2.86	0.02	0.27	2.21	231.2	0.325
	60	0.39	2.91	0.02	0.30	2.25	231.6	0.285
	80	0.27	1.75	0.02	0.30	1.39	232.4	0.266
	100	0.31	1.98	0.02	0.32	2.92	230.9	0.173
	125	0.32	2.12	0.02	0.36	3.75	229.8	0.106
	150	0.38	2.81	0.02	0.46	3.27	228.6	0.075
	175	0.38	2.52	0.03	0.19	2.77	233.3	0.067
	200	0.42	3.64	0.04	0.84	1.77	227.8	0.053
21.05.2003	0	1.15	18.07	0.05	0.10	2.12	224.7	0.087
	20	0.59	5.48	0.03	0.07	1.48	243.2	0.080
	40	0.33	2.24	0.04	0.10	0.96	233.7	0.029
	60	0.34	2.46	0.03	0.07	0.96	232.4	0.014
	80	0.51	3.82	0.03	0.11	1.38	229.5	0.018
	100	0.26	1.75	0.04	0.60	1.17	223.8	0.020
	125	0.34	3.55	0.02	0.70	1.24	224.7	0.004
	150	0.55	3.44	0.02	0.72	1.28	223.2	0.009
	175	0.48	3.72	0.04	1.09	1.47	221.9	0.006
	200	0.28	1.70	0.08	2.28	5.79	208.8	0.004
05.06.2003	0	0.59	6.70	0.02	0.08	1.03	220.5	0.058
	20	0.51	5.55	0.03	0.06	1.26	227.6	0.025
	40	0.46	4.35	0.02	0.05	1.16	237.5	0.043
	60	0.50	6.57	0.03	0.13	1.32	237.9	0.105
	80	0.35	2.96	0.03	0.07	0.99	235.8	0.237
	100	0.30	2.67	0.03	0.09	1.45	233.9	0.293
	125	0.72	6.87	0.04	0.68	2.06	222.6	0.223
	150	0.36	2.83	0.04	1.03	2.55	214.8	0.016
	175	0.32	2.88	0.03	0.80	1.64	222.4	0.218
	200	0.53	5.02	0.04	1.03	1.89	213.4	0.223
15.07.2003	0	0.62	3.90	0.03	0.09	0.84	-	0.047
	20	0.56	3.18	0.02	0.09	0.89	-	0.030
	40	0.66	4.40	0.02	0.12	1.19	-	0.033
	60	0.63	4.38	0.03	0.09	1.14	-	0.030
	80	0.53	3.84	0.03	0.10	0.94	-	0.036
	100	0.41	2.59	0.02	0.11	1.30	-	0.041
	125	0.46	3.31	0.02	0.10	0.92	-	0.070
	150	0.50	3.27	0.03	0.54	1.28	-	0.051
	175	0.40	2.85	0.03	0.79	1.82	-	0.022
	200	0.85	6.19	0.04	1.19	2.81	-	0.024
31.07.2003	0	0.48	3.69	0.02	0.07	0.67	227.1	0.016
	20	0.35	2.63	0.02	0.08	0.66	224.5	0.037
	40	0.58	4.69	0.02	0.06	0.70	235.3	0.048
	60	0.70	5.09	0.02	0.12	0.70	256.0	0.067
	80	0.28	3.15	0.02	0.19	0.68	263.8	0.135
	100	0.34	3.51	0.02	0.27	1.30	242.3	0.312
	125	0.43	5.77	0.03	0.45	1.45	239.5	0.188
	150	0.40	3.09	0.03	0.36	1.02	228.9	0.119
	175	0.45	2.44	0.03	0.46	1.20	238.8	0.047
	200	1.10	10.83	0.02	0.17	1.07	236.7	0.031

Toplam derinliği 210 m olan açık istasyonda yüzey tuzluluk değerleri 38.1-39.4 arasında değişmekte ve bu değerlerdeki zamana bağlı salınımlar orta istasyon ile benzerlik göstermektedir (Şekil 11). Yüzey besin elementleri konsantrasyonlarında da orta ve açık istasyon arasında belirgin bir fark yoktur.

Şekil 11. Açık istasyon yüzey suyunda kimyasal ve fiziksel parametrelerin aylık değişimi.

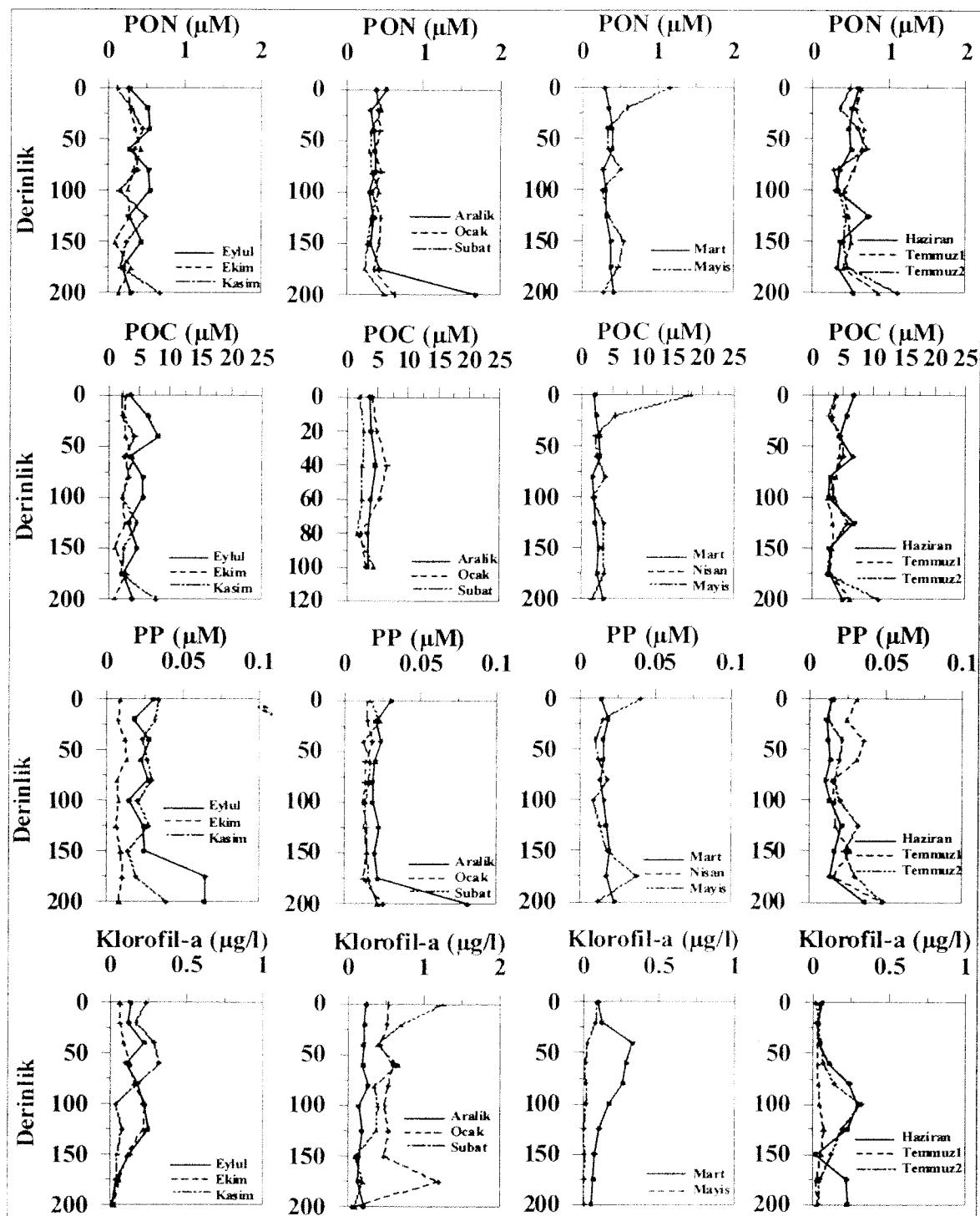
Bölgelinin yüzey sularında nitrat, fosfat, silikat ve chl-*a* derişimleri sırası ile 0.07-0.94 μM , 0.02-0.07 μM , 0.67-2.88 μM ve 0.02-1.24 $\mu\text{g/l}$ aralığında olup, orta istasyon değerlerine yakındır (Şekil 11). Mayıs 2003 döneminde gözlenen düşük tuzluluk ve yüksek silikat değerleri nehir etkisinin zayıflayarak da olsa bu alana kadar ulaşabildiğini göstermektedir. En yüksek yüzey chl-*a* derişimi kış karışımının daha etkin olduğu Ocak sonunda ölçülmüştür. Lamas etkisinin gözlendiği Mayıs ayında ise POM derişimi yükselirken chl-*a* derişiminin yılın en düşük seviyelerinde seyrettiği görülmektedir.

Yıl boyunca su kolonunda çözünmüş inorganic fosfat konsantrasyon aralığı 0.01-0.1 μM olmuştur. Ekim, Kasım, Aralık ve Mayıs aylarında 200 metrede fosfat derişimi üst sulara oranla en yüksek seviyelerde olmuştur. Toplam nitrat (NO_3^- -N+ NO_2^- -N) konsantrasyonları ise 0.05-3.6 μM aralığında değişim göstermiştir. Eylül, Ekim ve Kasım aylarında su kolonu boyunca 150m'ye kadar homojen bir dağılım göstermişler, 150 m'den sonra artış gözlenmiştir. Silikat değerleri su kolonunda yıl boyunca 0.7-5.8 μM aralığında değişmiş olup ancak Eylül ve Kasım aylarında 150m'den sonra konsantrasyonlarda artış gözlenmiştir. Alt suda tuzluluk değişimini daha dar aralıkta olmuş, 39 ile 39.3 arasında salınım göstermiştir. Tuzlulukla silikat arasında belirgin ve ters yönlü bir ilişki vardır. Silikat derişimlerinde yıl boyu büyük iniş ve çıkışlar, açık kıyı suları etkileşiminin bir göstergesidir. Tuzluluğun azlığı Mayıs 2003'te silikat derişimi 5.8 $\mu\text{M}'a$ kadar çıkmaktadır. En düşük silikat derişimleri Şubat ve Ağustos aylarında gözlenmiştir.

Cözünmüş oksijen konsantrasyonları Eylül ayında yüzeyde ve 200m de 190 μM civarında olup 80 m'de artış (230 μM) gözlenmiştir. Ekim ve Kasım aylarında maksimum konsantrasyonlar sırasıyla 60 ve 100 m'lerde 248 ve 256 μM olarak gözlenmiştir. Aralık ayında ise su kolonu boyunca konsantrasyonlar 220-227 μM aralığında homojen bir dağılım sergilemiştir. Bahar ve yaz aylarında çözünmüş oksijen (CO) derişimi yüzey sularında doygunluk seviyesinde olup, 220-235 μM aralığındadır. Termoklin tabakası altında suların soğuması ile CO kısmen artmaktadır. En düşük CO değeri, beklenildiği üzere Mayıs ayında inorganik besin tuzları derişiminin arttığı 200 metrede ölçülmüştür. Besin tuzlarında kısmen zengin, fakat CO içeriği daha düşük olan bu suyun kaynağının Akdeniz'in açık böglesi olduğu anlaşılmaktadır. Ocak-Mart aylarında su kolonu homojen özellik gösterdiğiinden yüzeyden tabana kadar CO değerleri çok az değişim göstermiştir.

POM profilleri su kolonu boyunca genellikle çok büyük değişimler ya da belirgin bir trend göstermemektedir (Şekil 12). Filtre edilerek toplanan aslı katıdaki POC ve PON derişimleri ışıklı tabakada yıl boyunca değişim gösterir; ancak değişimin derecesi nehir girdisinden doğrudan etkilenen yüzey sularındaki salınımlar kadar belirgin değildir. 200 m civarında zaman zaman gözlenen artış, taban sedimanının su kolonuna karıştığını göstermektedir. Mayıs ayında yüzeyde görülen POM artışı yüzey-altı derinliklerde gözlenemekte, bu da artışın Lamas Nehri'nin etkisi ile olduğunu akla getirmektedir. Diğer bir deyişle, debisinin arttığı mevsimlerde, nehir girdisi, etkisini zayıflayarak da olsa kita sahanlığının sınırlarına kadar göstermektedir. Yüzeydeki askı maddedeki organik kökenli azot, karbon ve partikül fosfor (POC, PON, PP) derişimleri sırası ile 2.07-18.07 μM , 0.11-1.15 μM ve 0.009-0.041 μM aralığındadır ve her üç parametre için de en yüksek derişim Mayıs ayında görülmüştür.

Yüzeyden örneklenen partikül organik maddenin C/N, C/P ve N/P oranları (mol/mol) yıl boyunca değişkendir ve sırası ile 6.3-19.6, 62.8-447, 8.7-39.4 aralığındadır. Bu değişkenlik sestonun hakim yapısının yıl boyunca canlı fitoplankton-zooplankton, baskın altındaki fito-

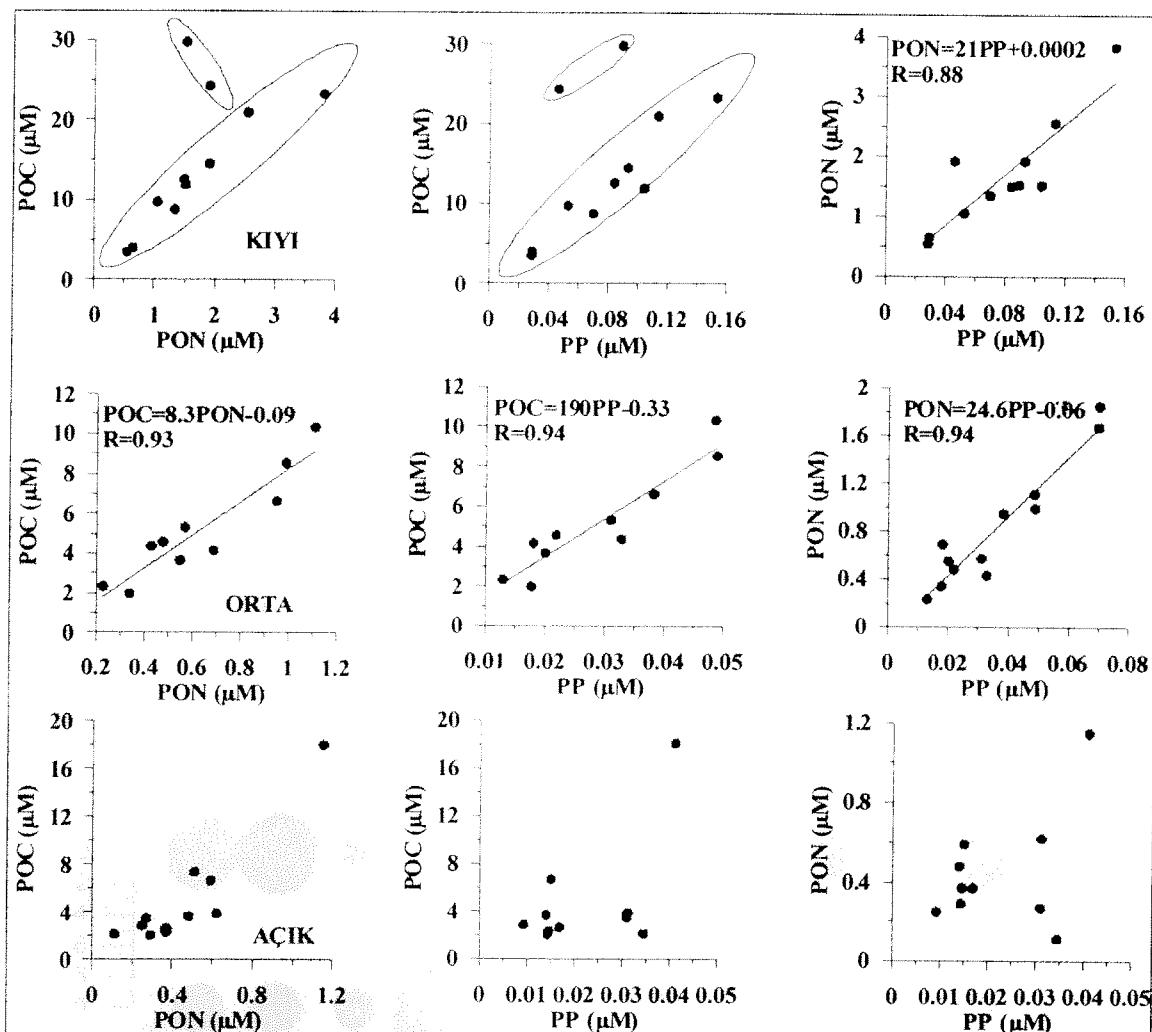

Şekil 12. Açık istasyonda su kolonunda PON, POC, PP ve chl-*a*'ya ait aylık profiller.

zooplankton ve ölü madde arasında geçiş yapmasından kaynaklanmaktadır. Örneğin en yüksek POC/PON oranı yüzey sularının partikül maddece ve chl-*a* derişimince fakir olduğu Kasım 2002'de gözlenmiştir. Partikül organik karbon ve azot (POC, PON) aylık değişimleri uyumlu olup, en yüksek derişimler Aralık ve Ağustos aylarında gözlenmiştir. Aralık ayındaki artış, chl-*a* derişimi ile uyumlu olması üst tabakadan tabana dikey su karışımı ve çökelme yoluyla yüzeyden tabana doğru POM taşınımı olduğunu belirtir. Partikül organik karbon (POC) ve azot (PON) konsantrasyonları su kolonunda değişkendir

fakat genelde yüzeyden tabana doğru azalan bir eğilim gösterir. Yüzey sularının besin tuzlarında fakirleştiği dönemlerde termoklin altında kısmi POM artışı gözlenebilmektedir.

POC derişimi Eylül 2002 ve Mayıs 2003'te belirgin artış göstermiştir. Temmuz 2003'te PON'de gözlenen artış, POC'ye yansımamıştır. Yani sudaki POM, organik azotça zenginleşmiştir. Ancak, aynı dönemde chl-a derişiminde artış olmaması, ortamındaki azotça zengin POM artışının heterotrofik aktivite sonucu olduğunu ve henüz önemli bozunmaya uğramadığını işaret etmektedir. POC/PON oranı ise 6-12 arasında hesaplanmıştır. Temmuz 2003'te PON'ın göreceli artışı oranı 6'ya düşürmüş ve bu oran deniz ortamındaki zooplankton kompozisyonuna benzerdir.

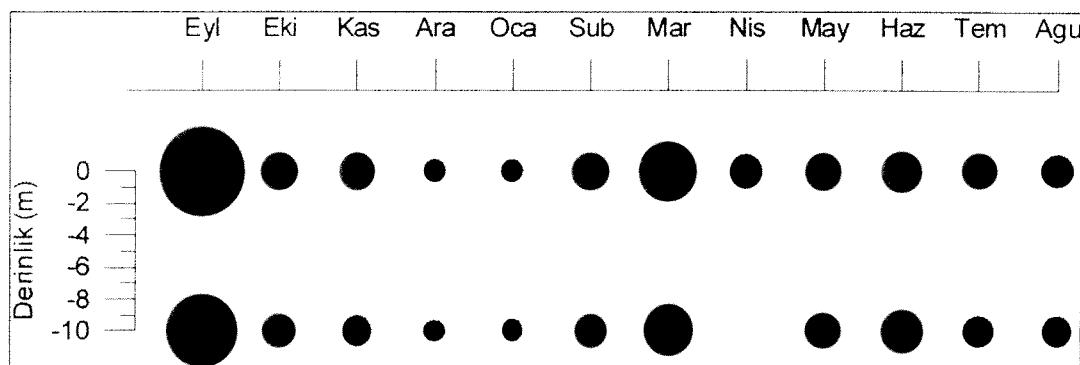
Şekil 13. Her üç istasyonda POC, PON ve PP karşılıklı regresyon eğri ve denklemleri.

3.3. Biyolojik parametreler

Bu kısımda proje kapsamında çalışılan heterotrofik bakteriler, cyanobakteri *Synechococcus* spp. ve fitoplanktona ait bulgular verilmektedir. Kıyı istasyonundan aşağı doğru istasyonlarda her derinlikte zamana karşı hücre bolluğu, ortalama hacim ve biyokütle değerleri şeiller üzerinde verilerek yorumlanmaktadır.

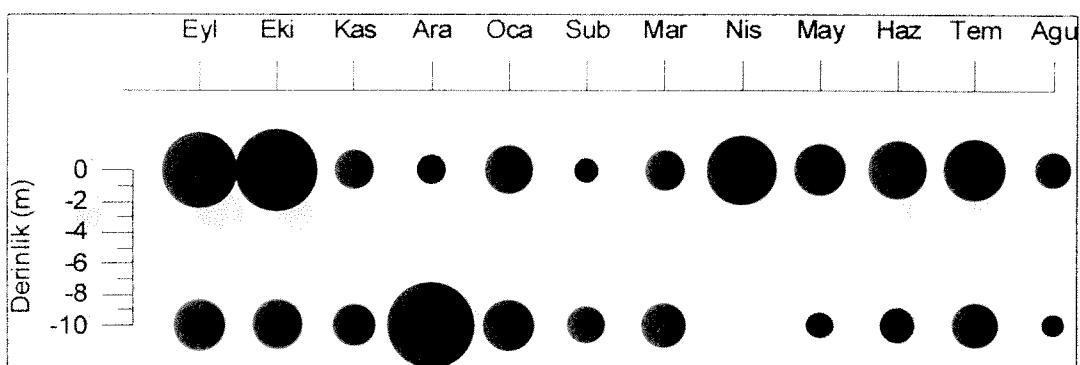
3.3.1. Heterotrofik Bakteriler

Yıl boyunca aylara göre her üç istasyonda derinlikle heterotrofik bakteri bolluğu (ml'de hücre sayısı), ortalama hacim (μm^3) ve biyokütlesindeki ($\mu\text{g C/l}$) değişimler şekil 14-22'de verilmiştir. Kıyı istasyonda hücre sıklığı açısından yıl boyunca yüzey ve 10 m derinlikler arasında bir uyum görülmektedir (Şekil 14).

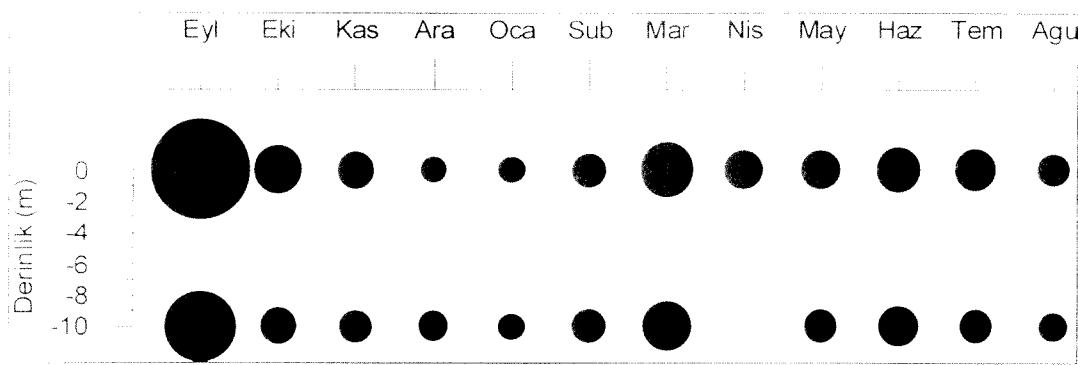
Şekil 14. Kıyı istasyonunda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri hücre bollüğunda değişimler.

Eylül ve Mart aylarında hücre sayısında diğer aylara oranla belirgin bir artış mevcuttur. Eylül'den Şubat'a bakteri sayılarında düzenli bir düşüş gözlenmektedir. En yüksek değere Eylül ayında yüzeyde (4.06×10^6 hücre/ml) ve en düşük sayıma Aralık ayında 10 m derinlikte (5.85×10^5 hücre/ml) ulaşılmıştır. En yüksek ve en düşük değer arasında yaklaşık 7 kat bir oran bulunmaktadır. Dikey karışımın en yoğun olduğu soğuk kış aylarında bakteri populasyonu sayıca en küçük değerlere düşmüştür. Diğer taraftan bakteri ortalama hacimlerinde zaman içinde ve derinlikle belirgin değişimler söz konusudur (Şekil 15). En yüksek ortalama hacim değerine Aralık ayında 10 m derinlikte ($0.11 \mu\text{m}^3$) ve en düşük ($0.06 \mu\text{m}^3$) Şubat ayında yüzeyde ulaşılmıştır. Genele bakıldığından, kış dönemi

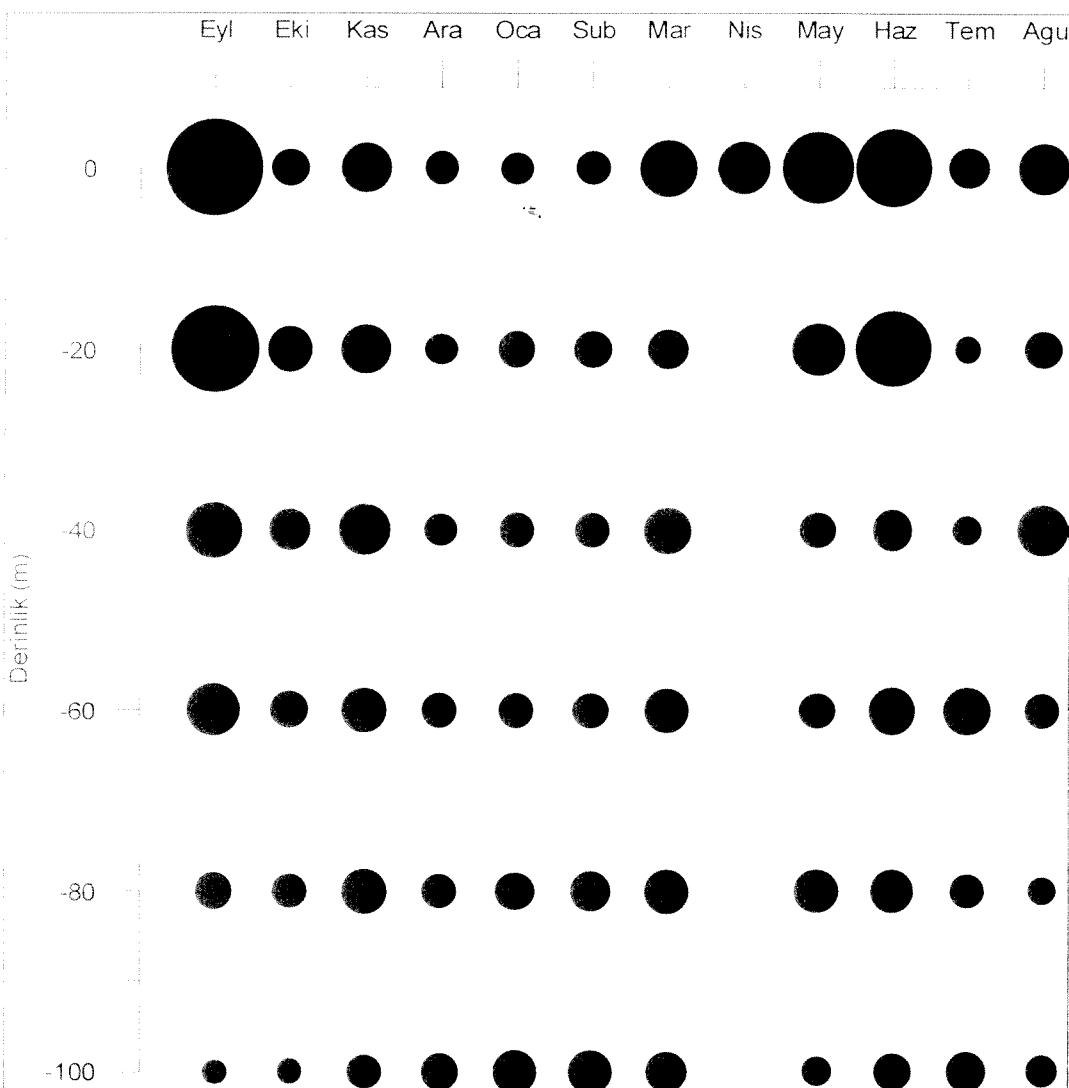
Şekil 15. Kıyı istasyonunda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri ortalama hücre hacminde değişimler.

haricinde, yüzey suyundaki bakteriler 10 metredekilere oranla daha iri olmaktadır. Bakteri biyokütlesi açısından bakıldığından yıl boyunca dağılım sayıca dağılıma benzer olup, en yüksek değerlere Eylül ayında (yüzeyde $32.3 \mu\text{g C/l}$) en düşük değere ise Aralık ayında yüzeyde ($3.05 \mu\text{g C/l}$) rastlanmıştır (Şekil 16). En yüksek ve en düşük değer arasında yaklaşık 11 kat bir oran bulunmaktadır.

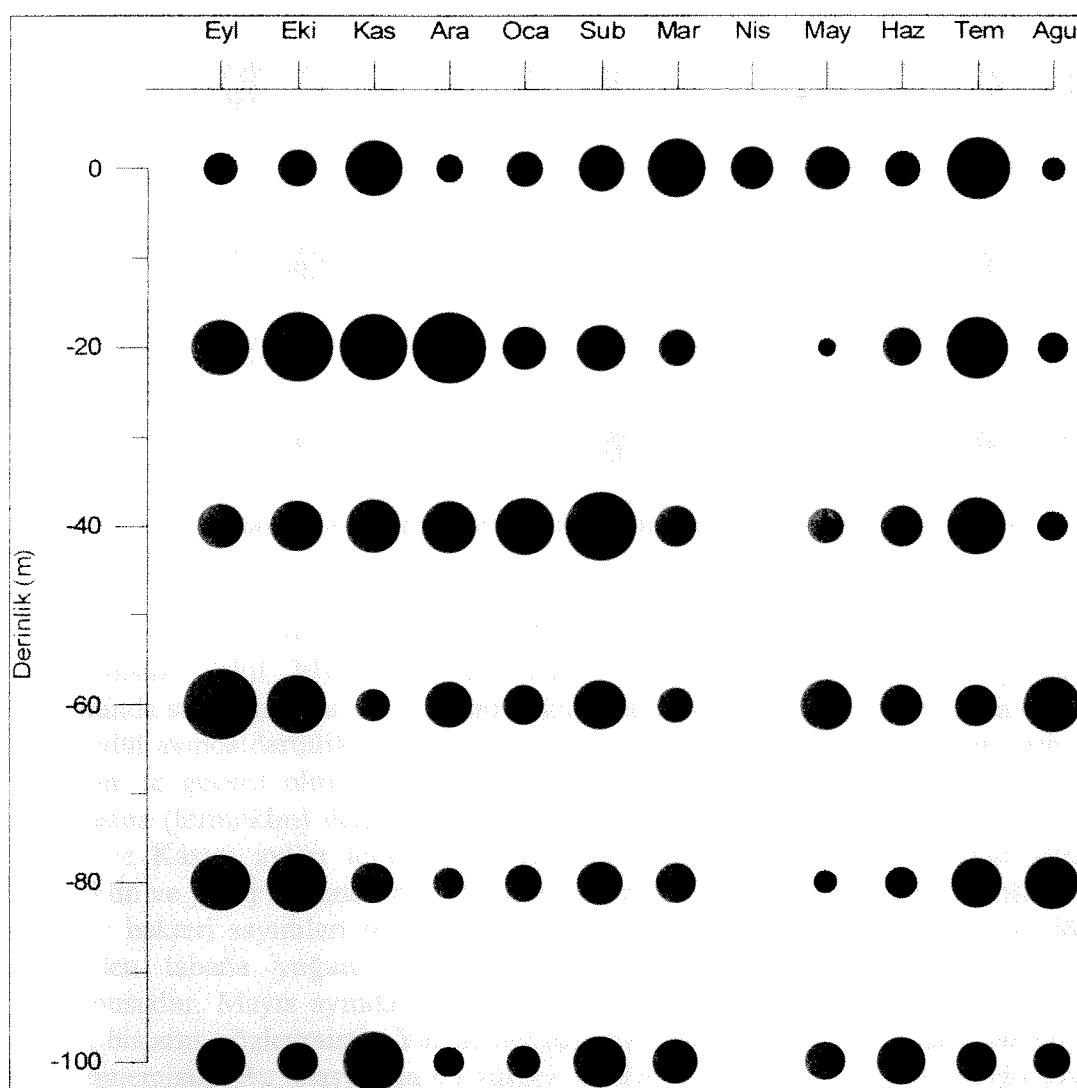
Şekil 16. Kıyı istasyonunda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri biyokütlesinde değişimler.

Orta istasyonda derinlikle heterotrofik bakteri hücre sayılarındaki değişimler Şekil 17'de verilmiştir. Bu istasyonda en yüksek değere kıyı istasyonunda olduğu üzere Eylül ayında yüzeyde (1.78×10^6 hücre/ml) ve en düşük sayıma yine bu ayda en alt derinlik olan 100

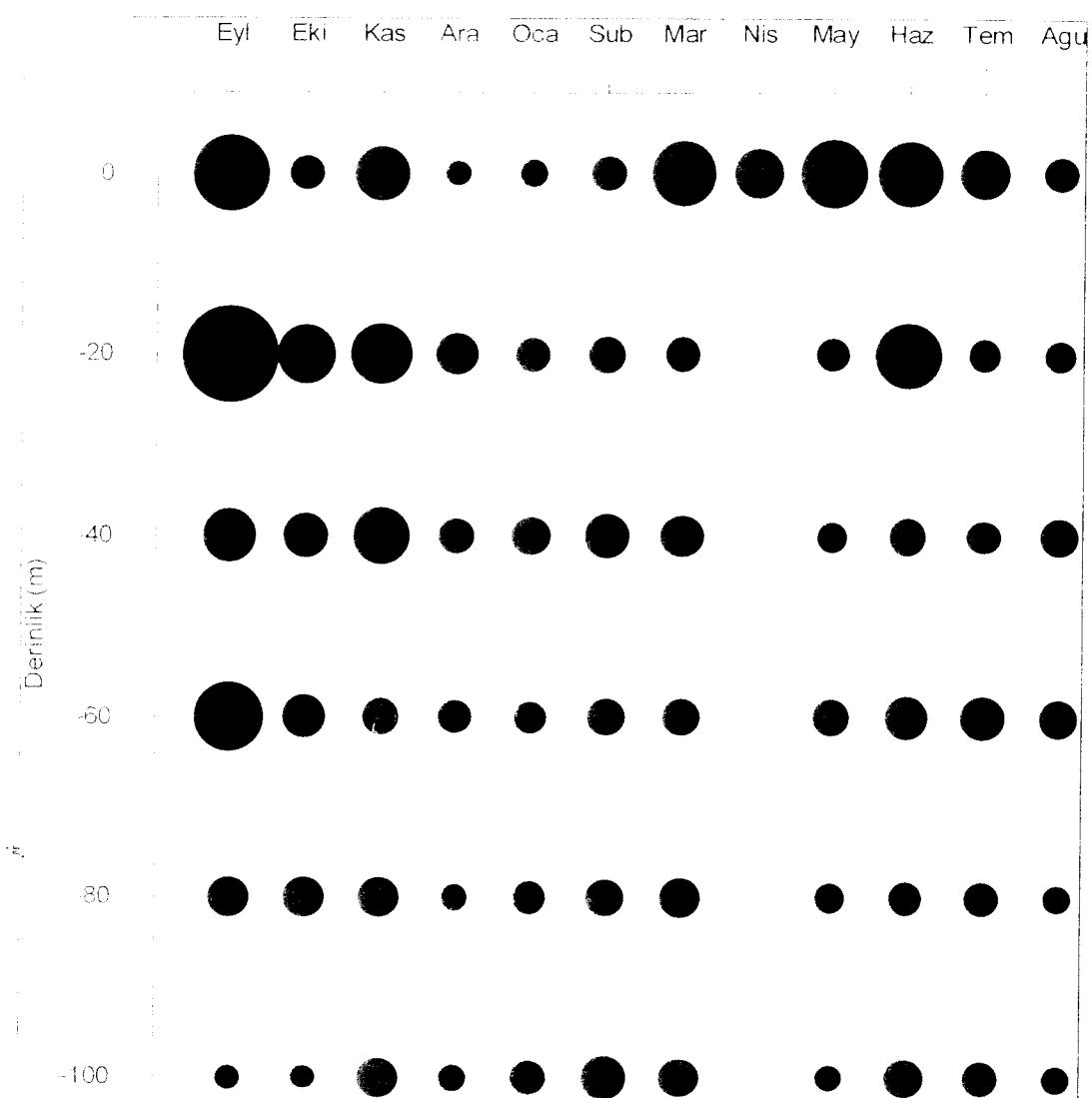

Şekil 17. Orta istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri hücre bolluğuunda değişimler.

metrede (4.29×10^5 hücre/ml) ulaşılmıştır. Bu ayda derinlikle bakteri sayılarında belirgin ve düzenli bir azalış görülmüştür. Kış dönemi haricinde genelde yüzey ve 20m derinliklerde bakteriler daha yoğun bulunmaktadır. Dikey karışımın en yoğun olduğu kış aylarında bakteri populasyonunun sayıca düşük ve su kolonunda homojen dağıldığı görülmektedir. Bakteri ortalama hacmi ise derinlikle ve zaman içinde düzensiz, ani değişimler göstermiştir Şekil 18. Su kolonunda kış aylarında gözlenen sayıca homojen dağılım ortalama bakteri hacimleri açısından benzer bir dikey dağılımı yansımamıştır. En yüksek ve en düşük ortalama hacim değerlerine sırası ile Aralık ayında 20 metrede ($0.115 \mu\text{m}^3$) ve Mayıs ayında yine 20 metrede ($0.052 \mu\text{m}^3$) rastlanmıştır. Sonbahar dönemi ortalama bakteri hacimleri diğer mevsimlere oranla daha büyük olmuştur. Bakteri biyokütlesi açısından bakıldığından bakteri sayıları ile uyumlu bir dağılım söz konusudur (Şekil 19). En yüksek ve en düşük biyokütle değerlerine sırası ile Eylül ayında 20 metrede ($12.11 \mu\text{g C/l}$) ve Ekim ayında 10 metrede ($2.81 \mu\text{g C/l}$) rastlanmıştır. Tüm su kolonunda kış dönemi bakteri biyokütlesi diğer mevsimlere oranla düşük olmuştur ve genelde derinlikle biyokütlede azalma söz konusudur.

Şekil 18. Orta istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri ortalama hücre hacminde değişimler.

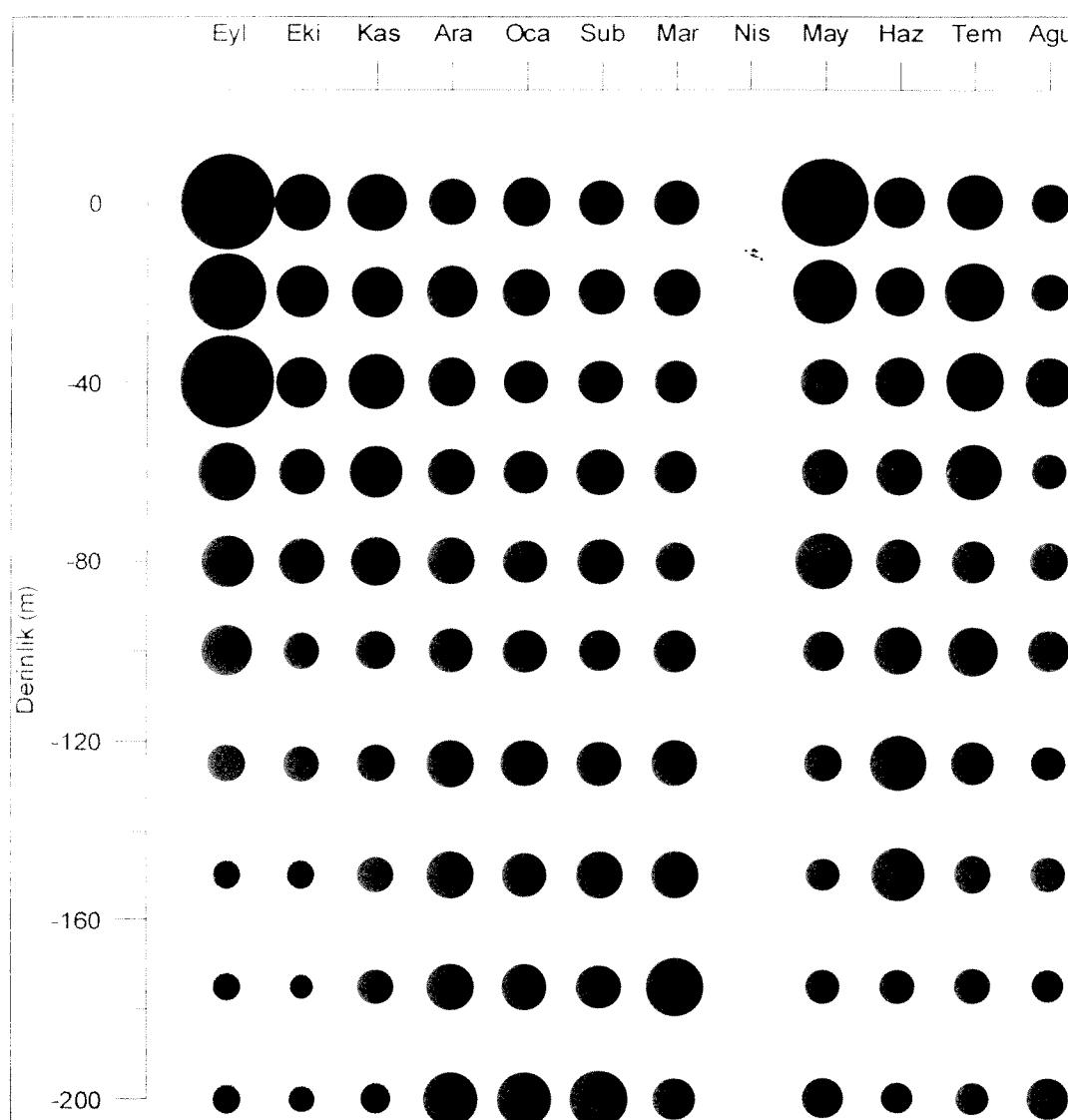

Şekil 19. Orta istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri biyokütlesinde değişimler.

Açık istasyonda bakteri sayıları derinlikle orta istasyondakine benzer bir dağılım göstermiştir (Şekil 20). Sonbahar dönemi derinlikle belirgin bir azalı̄ takiben kış döneminde su kolonunda homojen bir dağılım söz konusudur. Orta istasyonda da görüldüğü gibi Eylül ayında derinlikle belirgin bir azalı̄ söz konusudur ve aynı durum kısmen Mayıs ayı için de geçerli olmuştur. Eylül ayında ilk 40 metrede yani yüzeyden sıcaklık ara tabakasına (termoklin) deðin su kolonunda yüksek sayımlar elde edilmiştir. Aynı durum Ekim ve Kasım ayları için de geçerli olup, Kasım ayında 80 metrede gözlemlenen termoklin ve yüzey arasında bakteri sayıları homojen ve yüksek olmuştur. Kısaca sonbahar dönemi bakteri sayımları termoklinin hemen altında düşüş göstermiştir. Kış dönemi ise yüzeyden tabana yoğun karışım nedeni ile su kolonunda homojen bir dağılım söz konusudur. Mayıs ayında ise termoklinin hemen üzerinde yüzeyde bakteri sayısında büyük bir artış gözlenmiştir. Yaz aylarında termoklinin bakteri bolluguña önemli bir etkisi gözlenmemiştir. Bu istasyonda en yüksek değere iki istasyonda olduğu üzere Eylül ayında yüzeyde (1.66×10^6 hücre/ml) ve en düşük sayıma Ekim ayında 175 metrede (1.71×10^5 hücre/ml) ulaşılmıştır. Su kolonu açısından bakıldığından bakteriler en yoğun olarak Eylül ayında en düşük populasyon ise Temmuz sonunda (Ağustos) mevcut

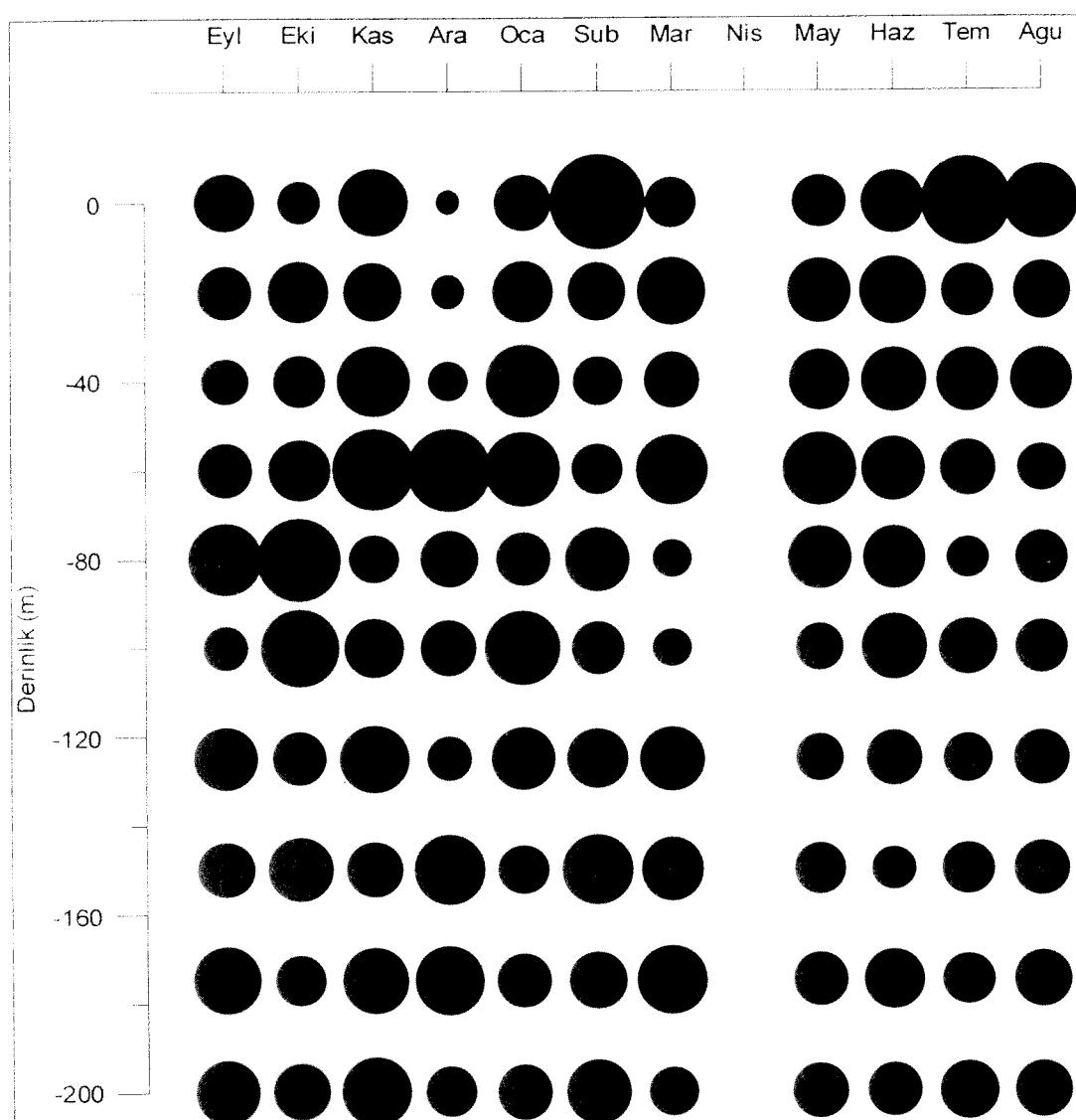
olmuştur. Kış aylarında tabanda bakteri sayıları göreceli olarak üst derinliklere oranla daha fazla bulunmuştur.

Bakteri ortalama hacmi ise orta istasyonda gözlediği üzere derinlikle ve zaman içinde düzensiz, ani değişimler göstermiştir (Şekil 21). En yüksek ve en düşük ortalama hacim değerlerine sırası ile Şubat ayında yüzeyde ($0.12 \mu\text{m}^3$) ve Aralık ayında yüzeyde ($0.046 \mu\text{m}^3$) rastlanmıştır. Aralık ayında ilk 40 metrede bakteri boyları çok küçük olmuş, 60 metre derinlikte ise $0.1 \mu\text{m}^3$ düzeyine çıkmıştır. Ekim ayında 80 ve 100 m derinliklerde yüksek ortalama hacim değerlerine ulaşılmıştır. Kasım ayında 100 m ve altında boyca önemli bir değişiklik olmamıştır. Ocak ayında ise yüzeyden orta derinliklere doğru hücre hacimlerinde giderek artış, 100 m altında ise tabana doğru düşüş gözlenmiştir. Mart ayında is bunun tam tersi olmuş, orta derinliklerde düşük değerler üst ve altında ise yüksek hacim değerleri bulunmuştur. Su kolonu ortalamaları gözönüne alındığında en yüksek hacim değerlerine Kasım ayında, en düşük değerlere ise Aralık ayında rastlanmıştır.

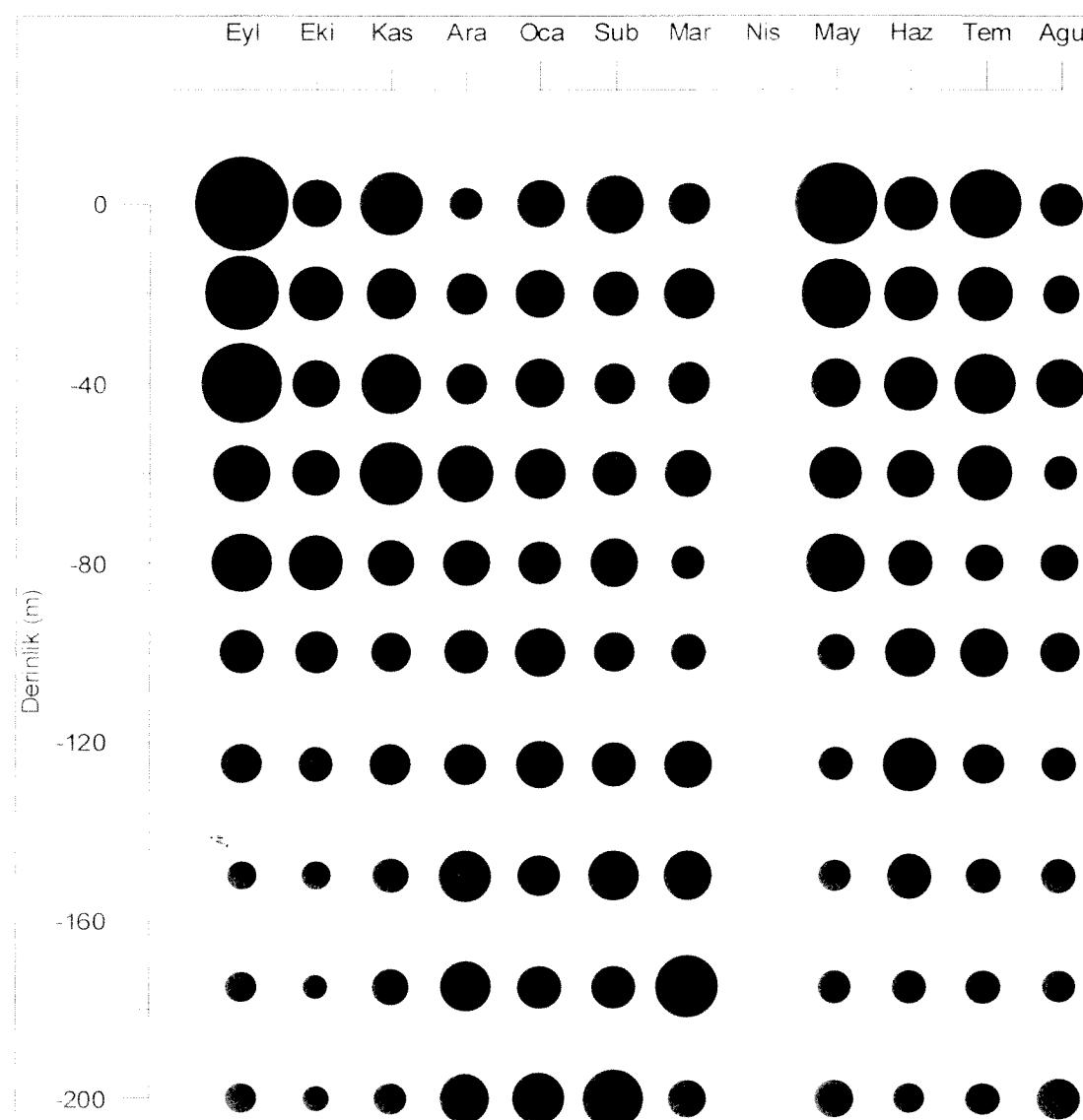

Şekil 20. Açık istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri hücre bolluğu
değişimleri.

Bakteri biyokütlesi açısından bakıldığından yine orta istasyonda görüldüğü üzere bakteri sayıları ile derinlikle benzer bir dağılım sözkonusudur (Şekil 22). Bakteri biyokütlesinde yine Eylül ve Mayıs aylarında derinlikle belirgin ve düzenli bir azalış sözkonusudur. Bu durum kısmen Kasım ve Temmuz ayları için de geçerli olmuştur. Aralık ayında ise tersi bir durum sözkonusu olup derinlikle biyokütlede bir artış gözlenmiştir. Sonbahar dönemi 100 metre altında bakteri biyokütlesi önemli düşüş göstermiştir. Kış dönemi yüzeyden tabana yoğun karışıntımlarla denge sağlanmış ve su kolonunda kısmen homojen dağılım sözkonusu olmuştur. Yaz aylarında genelde derinlikle bakteri biyokütlesinde düşüş gözlenmiştir. Haziran ayında 125 m altı, Temmuz ortasında 60 m altı derinlikten sonra ani düşüşler mevcuttur. Yıl boyunca en yüksek ve en düşük biyokütle değerlerine sırası ile Eylül ayında yüzeyde ($10.7 \mu\text{g C/l}$) ve Ekim ayında 175 metrede ($0.99 \mu\text{g C/l}$) rastlanmıştır. Su kolonu açısından bakıldığından en yüksek biyokütle Eylül ayında en düşük biyokütle ise Temmuz sonunda (Ağustos) elde edilmiştir.

Şekil 21. Açık istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri ortalama hücre hacminde değişimler.

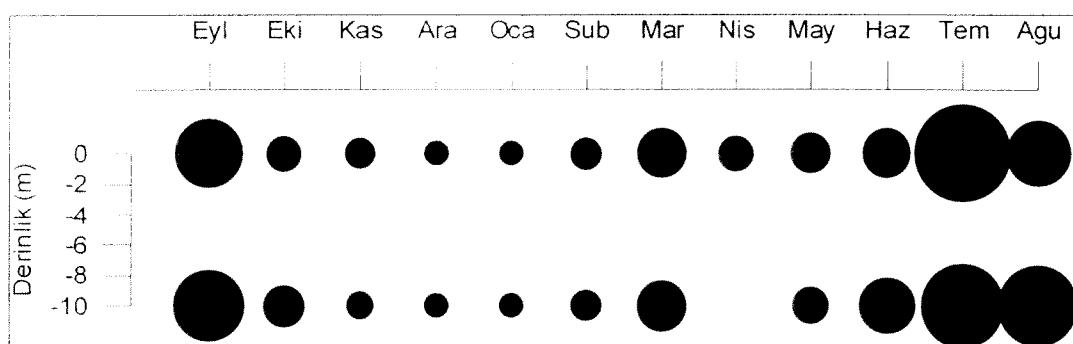

Sekil 22. Açık istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri biyokütlesinde değişimler.

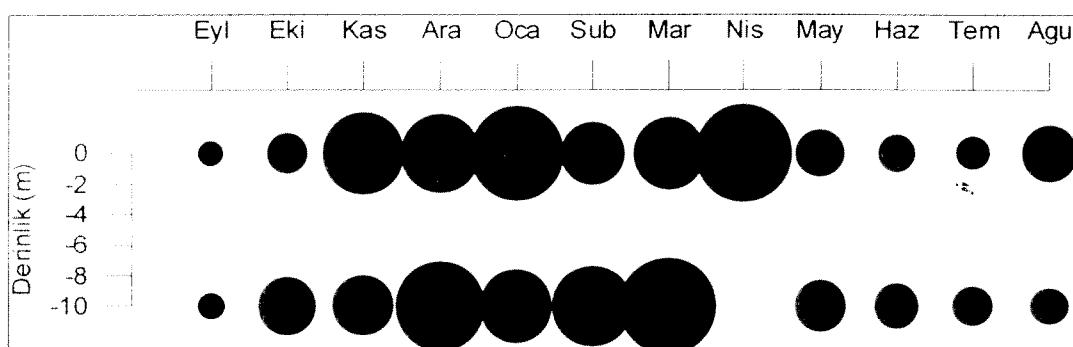
3.3.2. Cyanobakteri *Synechococcus* spp.

Yıl boyunca aylara göre her üç istasyonda derinlikle cyanobakteri *Synechococcus* spp. sıklığı (ml'de hücre sayısı), ortalama hacim (μm^3) ve biyokütlesindeki ($\mu\text{g C/l}$) değişimler şekil 23-31'de verilmiştir. Bakterilerde görüldüğü şekilde kıyı istasyonda hücre sıklığı açısından yıl boyunca yüzey ve 10 m derinlikler arasında genelde bir uyum görülmektedir (Şekil 23). Yaz dönemi hücreler daha yoğun olup en yüksek değere (1.62×10^5 hücre/ml) Temmuz ayında yüzeye erişmiştir. Eylül ayı hariç gün ve kış döneminde hücre sayıları bakterilerde görüldüğü gibi genelde düşük olup en küçük değere Ocak ayında 10 m derinlikte (9.58×10^3 hücre/ml) rastlanmıştır. En yüksek ve en düşük değer arasında yaklaşık 17 kat bir oran bulunmaktadır. Diğer taraftan *Synechococcus* spp. ortalama hacimlerinde Kasım-Nisan döneminde belirgin bir artış söz konusudur (Şekil 24). En yüksek ortalama hacim değerine Nisan ayında yüzeye ($1.12 \mu\text{m}^3$) ve en düşük değere ($0.5 \mu\text{m}^3$) Eylül ayında yüzeye ulaşmıştır. *Synechococcus* spp. biyokütle değerleri zaman ve derinlikle hücre sayılarındaki değişimlere benzer olup en yüksek değerlere Temmuz ayında

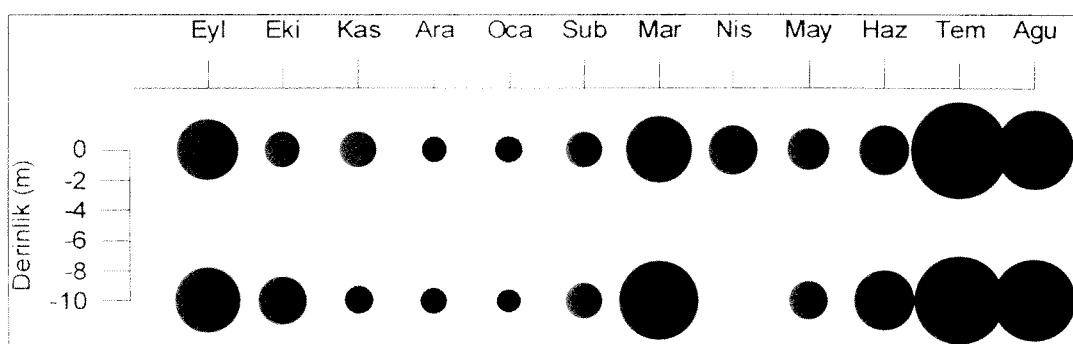
(yüzeyde 11.59 µg C/l) en düşük değere ise Ocak ayında 10 metrede (1.08 µg C/l) rastlanmıştır (Şekil 25). En yüksek ve en düşük değer arasında heterotrofik bakterilerde olduğu gibi yaklaşık 11 kat bir oran bulunmaktadır.

Şekil 23. Kıyı istasyonda aylara göre derinlikle *Synechococcus* spp. hücre bolluğuunda değişimler.

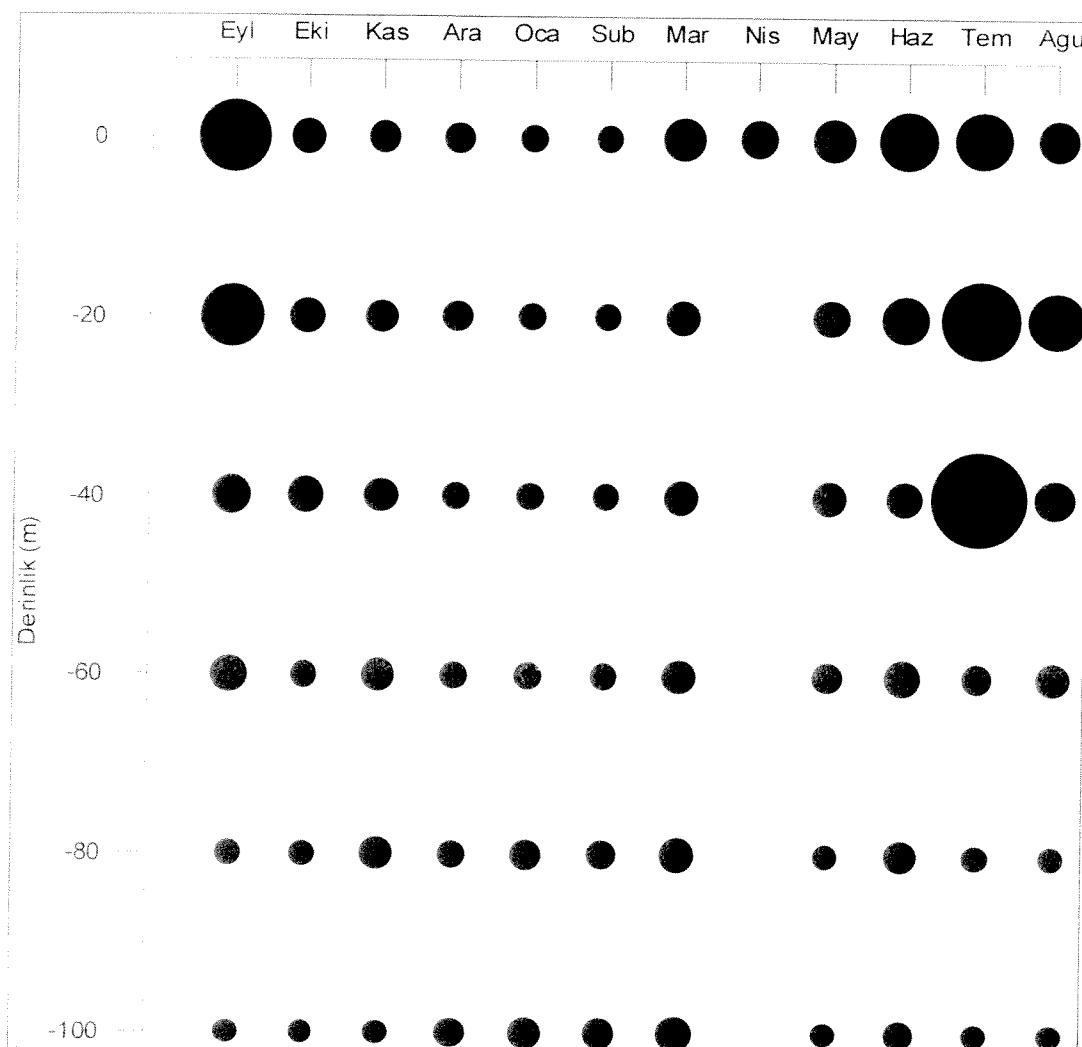
Şekil 24. Kıyı istasyonda aylara göre derinlikle *Synechococcus* spp. ortalama hücre hacminde değişimler.

Şekil 25. Kıyı istasyonda aylara göre derinlikle *Synechococcus* spp. biyokütlesinde değişimler.

Orta istasyonda derinlikle *Synechococcus* spp. hücre sayılarındaki değişimler Şekil 26'da verilmiştir. Bu tür fotosentetik olup, pigmentlerden fikoeritrin yanısıra klorofil içermekte ve dolayısı ile su kolonunda derinlikle ışığın azalmasına paralel olarak sayıları azalmaktadır. Yüzeyde aşırı ışıkta genelde olumsuz etkilenmekte ve orta derinliklerde genelde daha sağlıklı ve yoğun pigment içeriğine sahip olmakta, dolayısı ile yüzey altı derinliklerden toplanan hücreler epifloresans mikroskop altında uzun süreli ve parlak

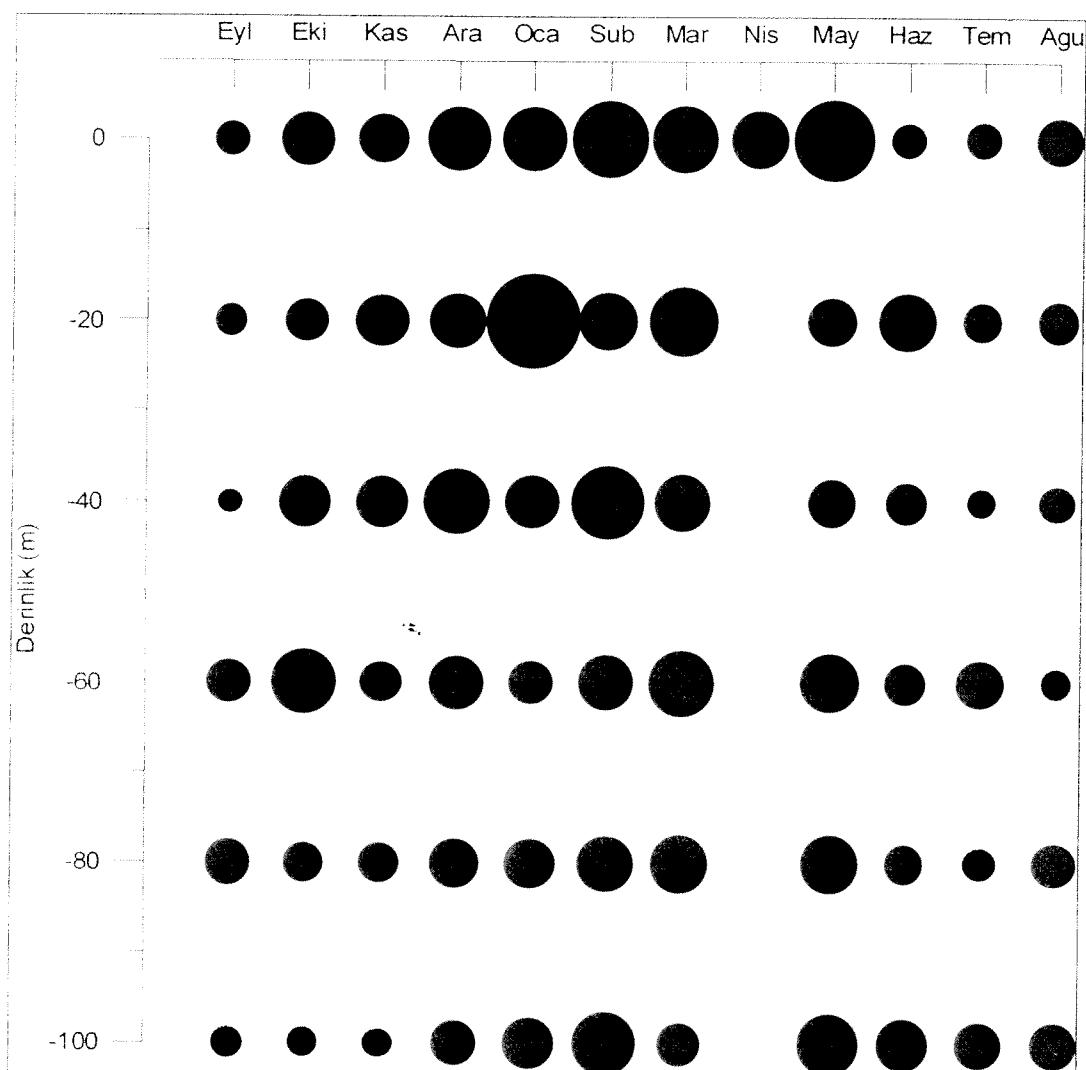
yansıma özelliği göstermektedirler. Su sıcaklığının en yüksek olduğu yaz aylarında yüzey ve yüzeye yakın derinliklerde hücre sayılarında belirgin bir artış söz konusudur. Bu istasyonda en yüksek değere (1.29×10^5 hücre/ml) Temmuz ayında 40 metrede ve en düşük sayıya (6.77×10^2 hücre/ml) Ekim ayında en alt derinlik olan 100 metrede rastlanmıştır. Kişi dönemi yoğun dikey karışım nedeni ile derinlikle hücre sayılarında önemli bir değişim gözlenmemiştir olup diğer mevsimlere oranla düşük sayıarda kalmıştır. Eylül ayında hücreler yüzeyde 8.82×10^4 hücre/ml seviyesinden düzenli bir şekilde azalarak 100 metrede 733 hücre/ml seviyesine düşmüştür. Ekim ayında ise yüzeyden 40 m'ye kadar hafif bir artış, 40 m'nin hemen altında ise ani ve giderek azalan bir eğilim söz konudur. Kasım ayında ise populasyon ilk 80 metrede aşağı yuları aynı düzeyde kalmış, 100 metrede ise ani bir düşüş göstermiştir. Su kolonunda toplam hücre sayısı olarak değerlendirildiğinde bu grup en yoğun olarak Temmuz ortasında en az olarak da Şubat ayında mevcut olmuştur.

Şekil 26. Orta istasyonda aylara göre derinlikle *Synechococcus* spp. hücre bolluğuunda değişimler.

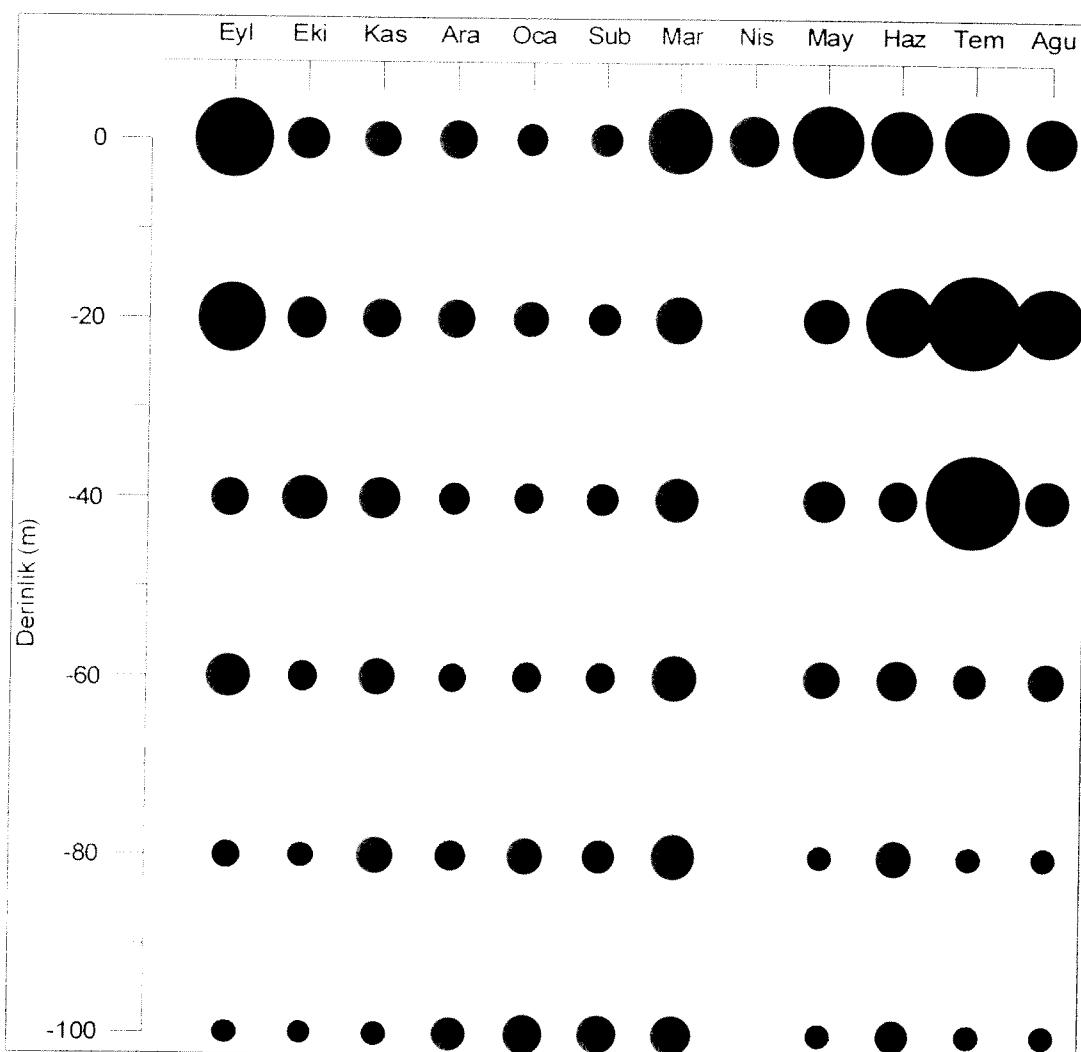
Synechococcus spp. ortalama hücre hacimleri ise derinlikle ve zaman içinde farklılıklar göstermiştir (Şekil 27). Hücre sıklığının aksine kişi dönemi ortalama hücre hacimleri daha yüksek bulunmuştur. Mevsimsel bazda su kolonunda kişi ve bahar dönemi ortalama hücre hacimleri sonbahar ve yaz dönemine oranla çok daha yüksek olmuştur. En yüksek ve en düşük ortalama hacim değerlerine sırası ile Ocak ayında 20 metrede ($1.41 \mu\text{m}^3$) ve Eylül

ayında 40 metrede ($0.4 \mu\text{m}^3$) rastlanmıştır. Eylül ayında alt derinliklerde iri hücrelere rastlanırken Kasım ayında derinlikle hücre boyalarında düşüş görülmüştür. Aralık'ta ise yüzey, 20 ve 100 metreler aynı kalmış, orta derinliklerde azalma görülmüştür. Ağustos ayında ise hücre boyaları yüzeyden orta derinliklere doğru önce küçülmüş daha sonra tabana doğru artış göstermiştir.

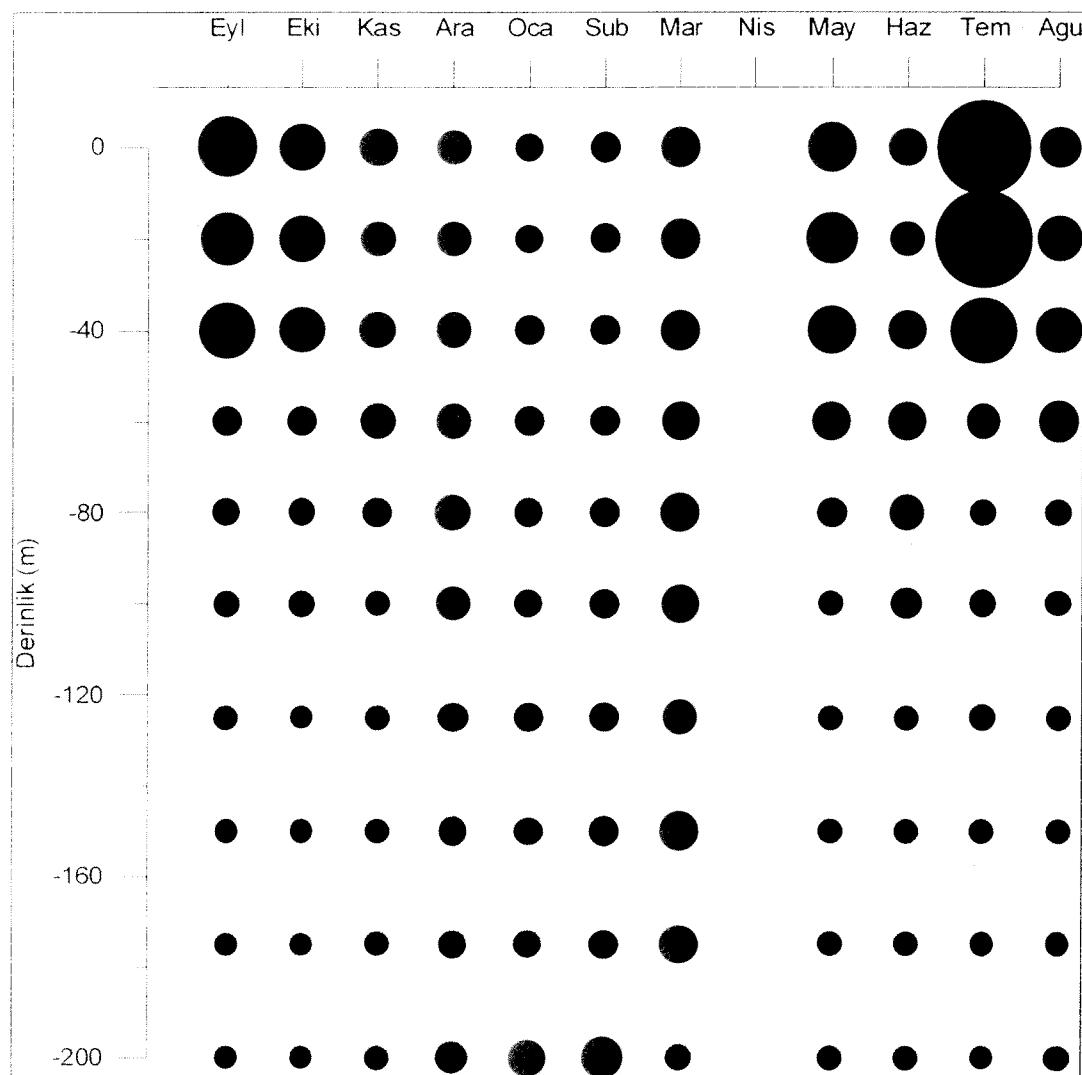
Şekil 27. Orta istasyonda aylara göre derinlikle *Synechococcus* spp. ortalama hücre hacminde değişimler.

Synechococcus spp. biyokütlesi açısından bakıldığından hücre sayıları ile uyumlu bir dağılım söz konusudur (Şekil 28). İlk bakışta, bahar ve özellikle yaz aylarında yüzeye yakın sularda belirgin bir artış görülmektedir. Kış döneminde ise biyokütle düşük olmuş ve su kolonunda homojen dağılmıştır. En yüksek ve en düşük biyokütle değerlerine sırasıyla Temmuz ayında 20 metrede ($7.55 \mu\text{g C/l}$) ve Ekim ayında 100 metrede ($0.04 \mu\text{g C/l}$) rastlanmıştır. En yüksek ve en düşük değer arasında heterotrofik bakterilerde olduğu gibi yaklaşık 190 kat bir oran bulunmaktadır. Su kolonunda toplam biyokütle olarak Temmuz ayında en yüksek değere, Şubat ayında ise en düşük değere ulaşılmıştır. Eylül ayında yüzeyden tabana biyokütlede giderek bir azalma, Kasım ayında ise yüzeyden orta derinliklere bir artış ve sonrası tabana doğru azalış mevcuttur.

Şekil 28. Orta istasyonda aylara göre derinlikle *Synechococcus* spp. biyoküntesinde değişimler.

Açık istasyonda derinlikle *Synechococcus* spp. hücre sayılarındaki değişimler Şekil 29'da verilmiştir. Bu istasyonda en yüksek değere (7.51×10^4 hücre/ml) Temmuz ayında ulaşılmıştır. En düşük değere ise Ekim ayında 200 metre derinlikte rastlanmıştır. Orta istasyonda da görüldüğü şekilde su sıcaklığının en yüksek olduğu yaz aylarında yüzey ve yüzeye yakın derinliklerde hücre sayılarında belirgin bir artış söz konusudur. Yüzeyden tabana yoğun karışımının olduğu kış dönemi haricinde diğer mevsimlerde 100 metreinin altı derinliklerde toplam hücre sayılarında önemli bir değişiklik gözlenmemiştir. Sonbahar döneminde ilk 40 metrede hücreler yoğun olarak bulunmuş ve 60 metrede aniden düşerek tabana doğru giderek azalma göstermiştir. Aralık ayında ise ilk 100 metrede homojen dağılım göstermiş ve altta sayıca biraz azalarak homojen dağılmıştır. Ocak ve Şubat aylarında ise 200 metrede görülen önemli artış haricinde ilk 175 metrede hücreler homojen bir şekilde su kolonunda dağılmıştır. Gerçekte fotosentetik aktif ışının hemen hemen hiç olmadığı bu derinliklere bu hücreler ancak dikey karışım veya tabana olan partikül taşınımı sayesinde istemsiz olarak taşınmaktadır. Bu durum da belirgin olarak kış aylarında en alt derinliklerdeki sayıca fazla hücrelerle açıklanabilir. Mart ayında da aynı dağılım mevcut olup sadece 200 metre değerinde düşüş gerçekleşmiştir. Mayıs ve takip eden yaz aylarında ise yüzeyden tabana populasyonda giderek azalma söz konusudur.

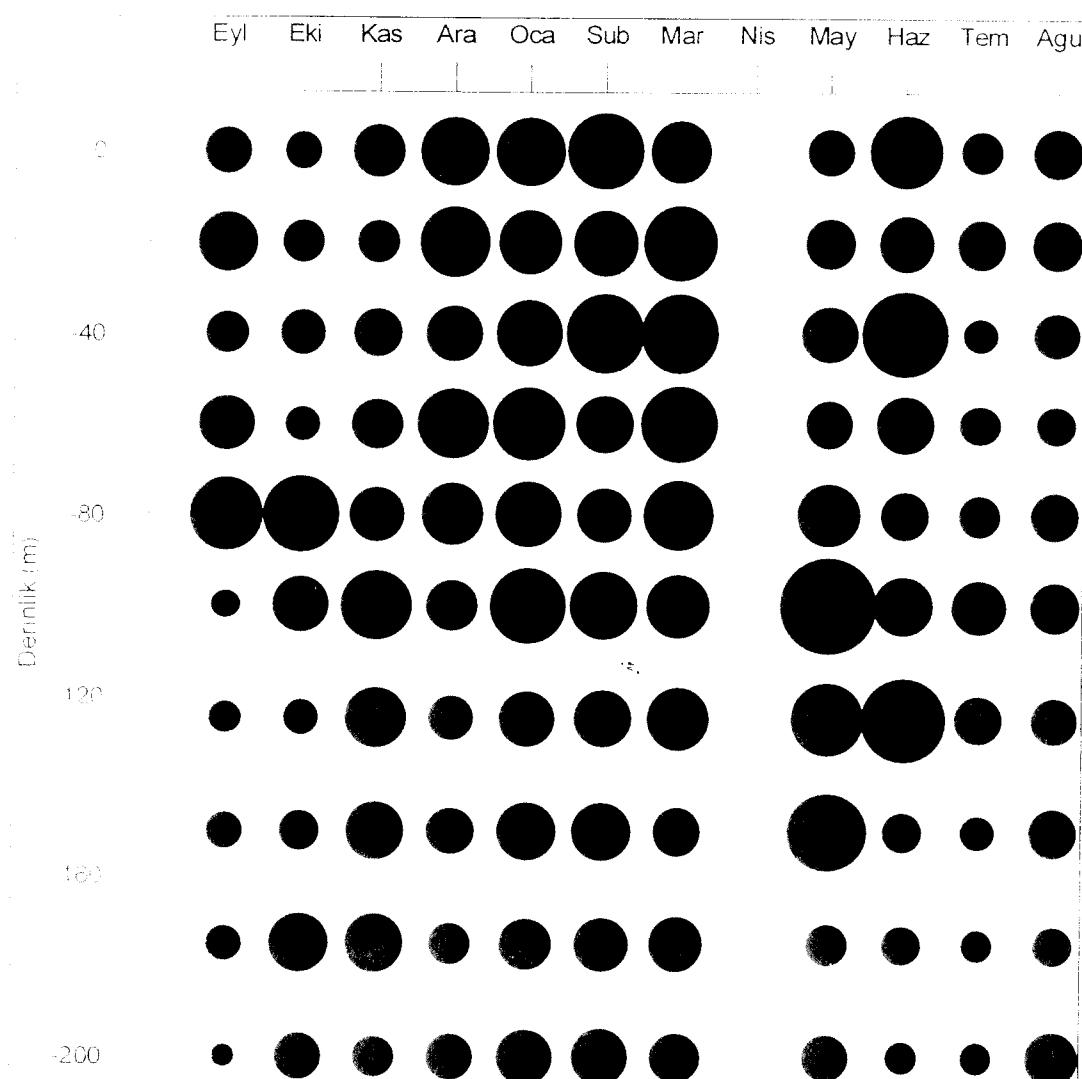

Şekil 29. Açık istasyonda aylara göre derinlikle *Synechococcus* spp. hücre bolluğuunda değişimler.

Synechococcus spp. ortalama hücre hacimleri ise derinlikle ve zaman içinde farklılıklar göstermiştir (Şekil 30). Genelde yüzey ve 100 m arası derinliklerde hücreler alt derinliklere oranla daha büyük olmuştur. Eylül ayında yüzeyde $0.65 \mu\text{m}^3$ 'dan 100 metrede $1.05 \mu\text{m}^3$ 'a çıkmış ve 200 metrede $0.29 \mu\text{m}^3$ seviyesine kadar düşmüştür. Mevsimsel olarak bakıldığından kış dönemi ortalama hücre hacimleri daha yüksek bulunmuştur. Ocak ayında ilk yüz metre derinlikte hücre boy dağılımı homojen olmuş, alt derinliklerde ise boyaca biraz daha küçük hücreler yer almıştır. Sonbahar döneminde orta derinliklerde en büyük hücrelere rastlanmıştır. En yüksek ve en düşük ortalama hacim değerlerine sırası ile Mayıs ayında 100 metrede ($1.42 \mu\text{m}^3$) ve Eylül ayında 200 metrede ($0.28 \mu\text{m}^3$) rastlanmıştır. Su kolonu ortalamaları göz önüne alındığında Temmuz ortasında hücre boyları en küçük ve Mart ayında en yüksek olmuştur.

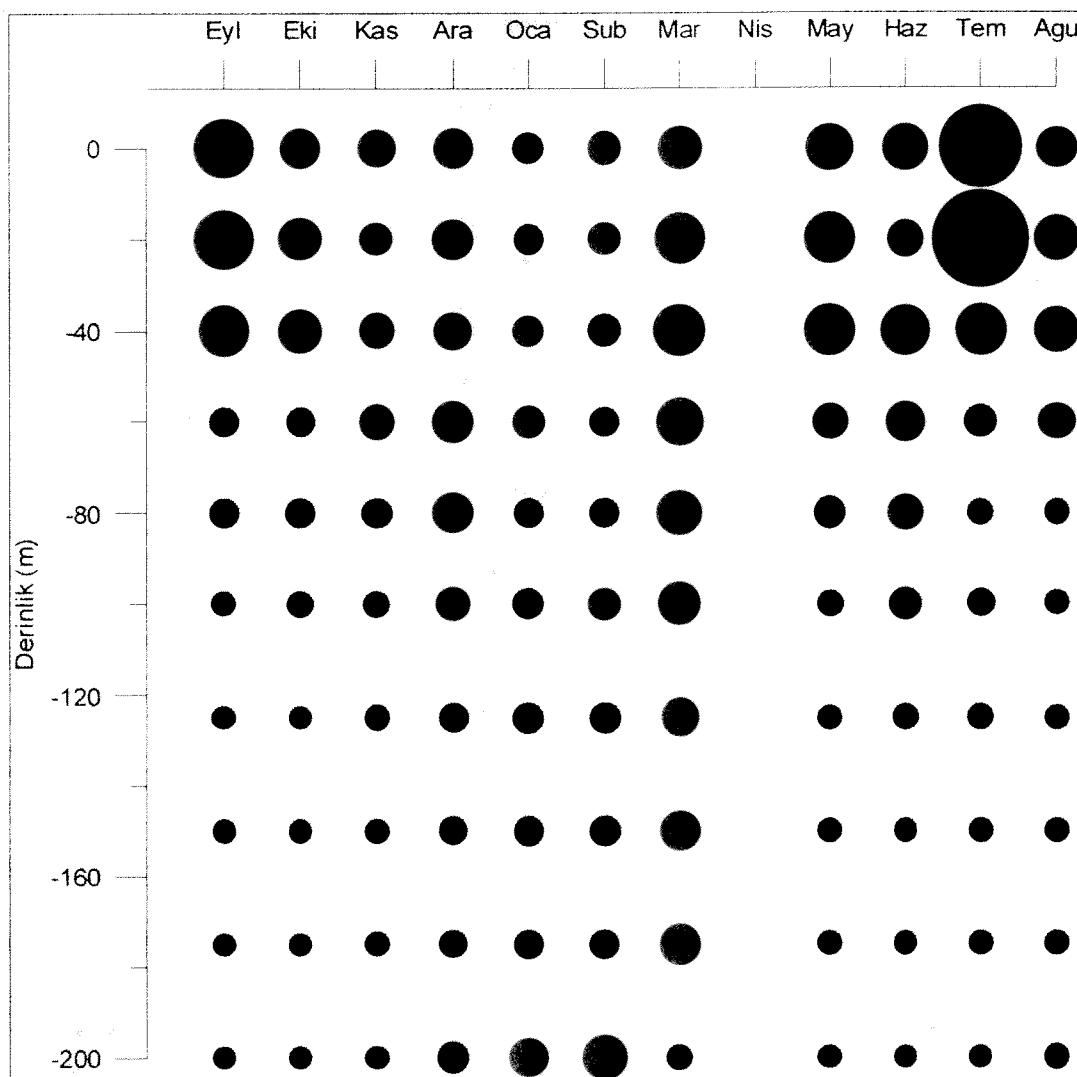
Synechococcus spp. biyokütlesi açısından bakıldığından hücre sayıları ile uyumlu bir dağılım söz konusudur (Şekil 31). Kış dönemi haricinde genelde yüzeyden tabana belirgin bir azalma söz konusudur. Kış dönemi haricinde genelde 100 metrenin altı derinliklerde biyokütle değişim aralığı çok küçük kalmıştır. Kış döneminde populasyon su kolonunda homojen dağılmış olup 200 m derinlikte üst sulara oranla çok büyük artışlar

kaydedilmiştir. En yüksek biyokütle değerlerine Temmuz ayında 20 metrede ($6.31 \mu\text{g C/l}$) rastlanmıştır. Toplam su kolonu değerleri göz önüne alındığında en yüksek biyokütle Mart ayında, en düşük biyokütle ise Kasım ayında elde edilmiştir.

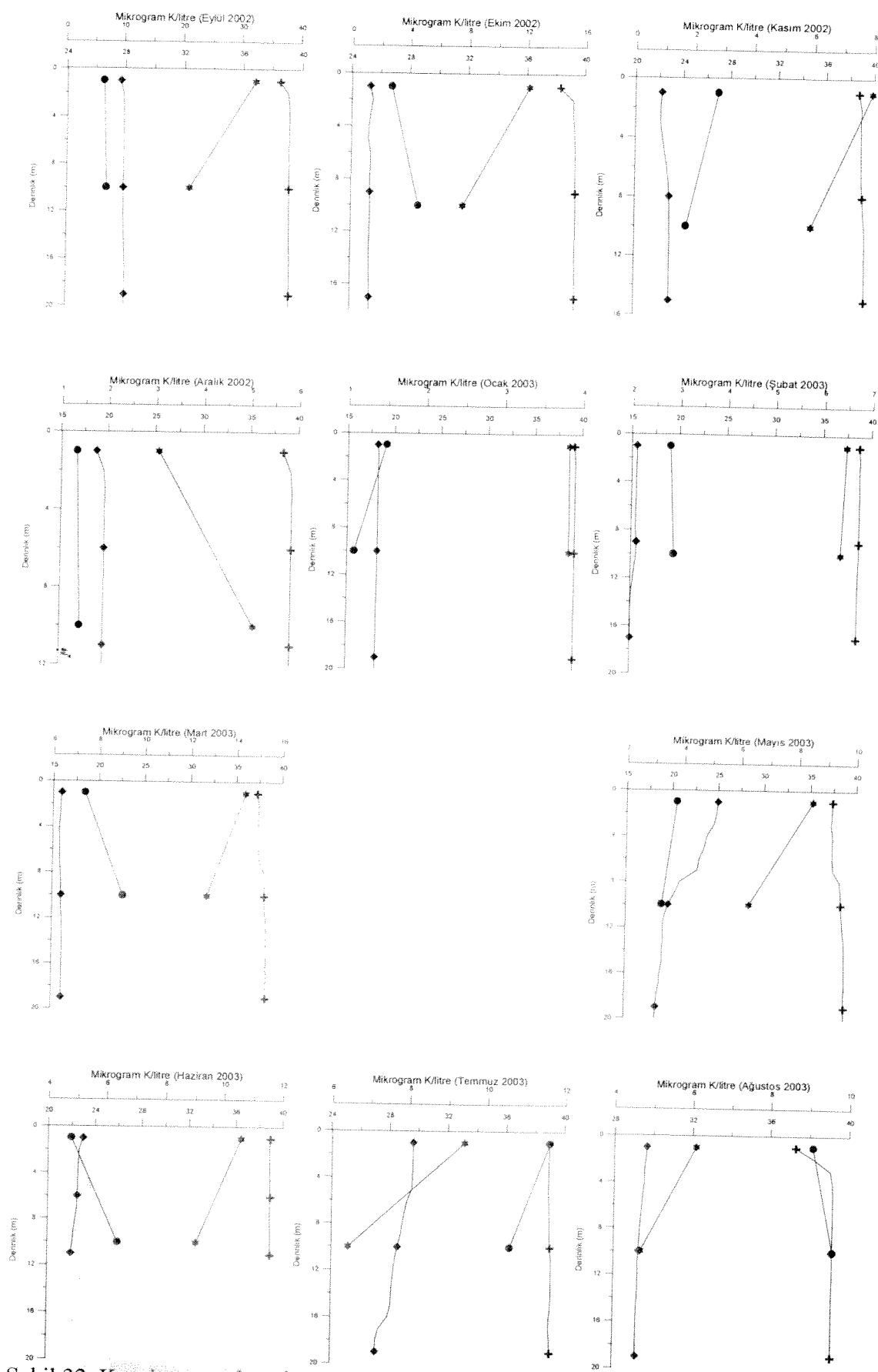
Şekil 30. Açık istasyonda aylara göre derinlikle *Synechococcus* spp. ortalama hücre hacminde değişimler.

Heterotrofik bakteri ve cyanobakteri *Synechococcus* spp.'nin her istasyonda derinlikle karşılaştırmalı profilleri Şekil 32-34'de verilmektedir. Kıyı istasyonda Temmuz ve Ağustos ayları haricinde su kolonunda heterotrofik bakteri biyokütlesi cyanobakteri *Synechococcus* spp. biyokütlesini geçmiştir (Şekil 32). Eylül ayında heterotrofik bakteri biyokütlesi yüzeyde $32.3 \mu\text{g C/l}$ den 10 metrede $21.2 \mu\text{g C/l}$ ye düşerken *Synechococcus* spp. biyokütlesinde yüzeyde $6.5 \mu\text{g C/l}$ den 10 metrede $7.1 \mu\text{g C/l}$ ye hafif bir artış gözlenmiştir. Ekim ayında da aynı eğilim mevcut iken Kasım ayında her iki parametrede de derinlikle azalma olmuştur. Yıl içinde sadece Aralık ayında heterotrofik bakteri biyokütlesinde yüzeyden 10 metreye artış gözlenmiştir. Cyanobakteri için ise bu durum sözkonusu olmayıp yıl içinde derinlikle artış ve azalışlar gözlenmiştir. Ayrıca Ocak ve Şubat aylarında karışımından ötürü yüzey ve 10 metre arasındaki fark en düşük düzeyde kalmıştır.

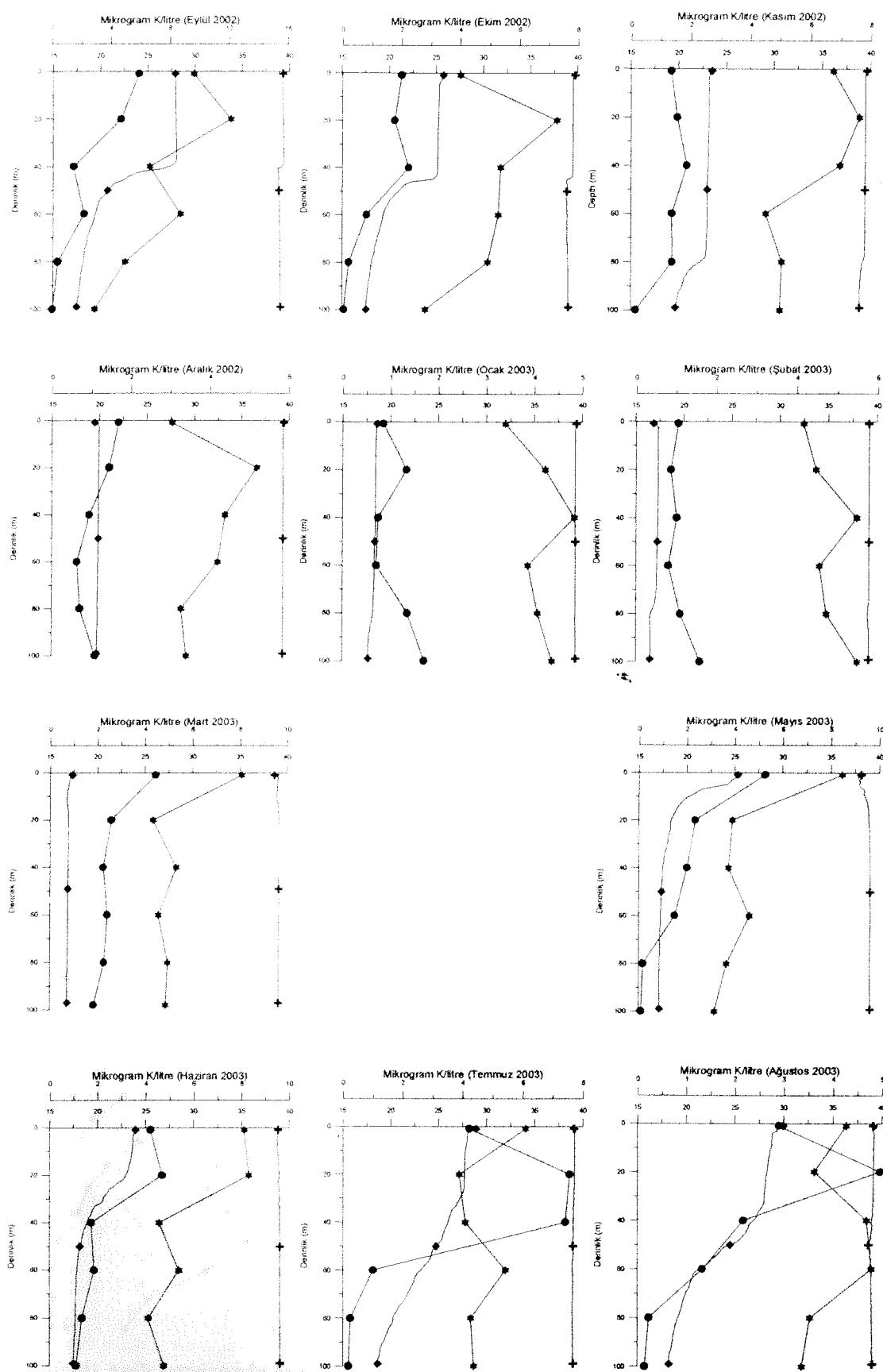

Şekil 31. Açık istasyonda aylara göre derinlikle *Synechococcus* spp. biyokütlesinde değişimler.

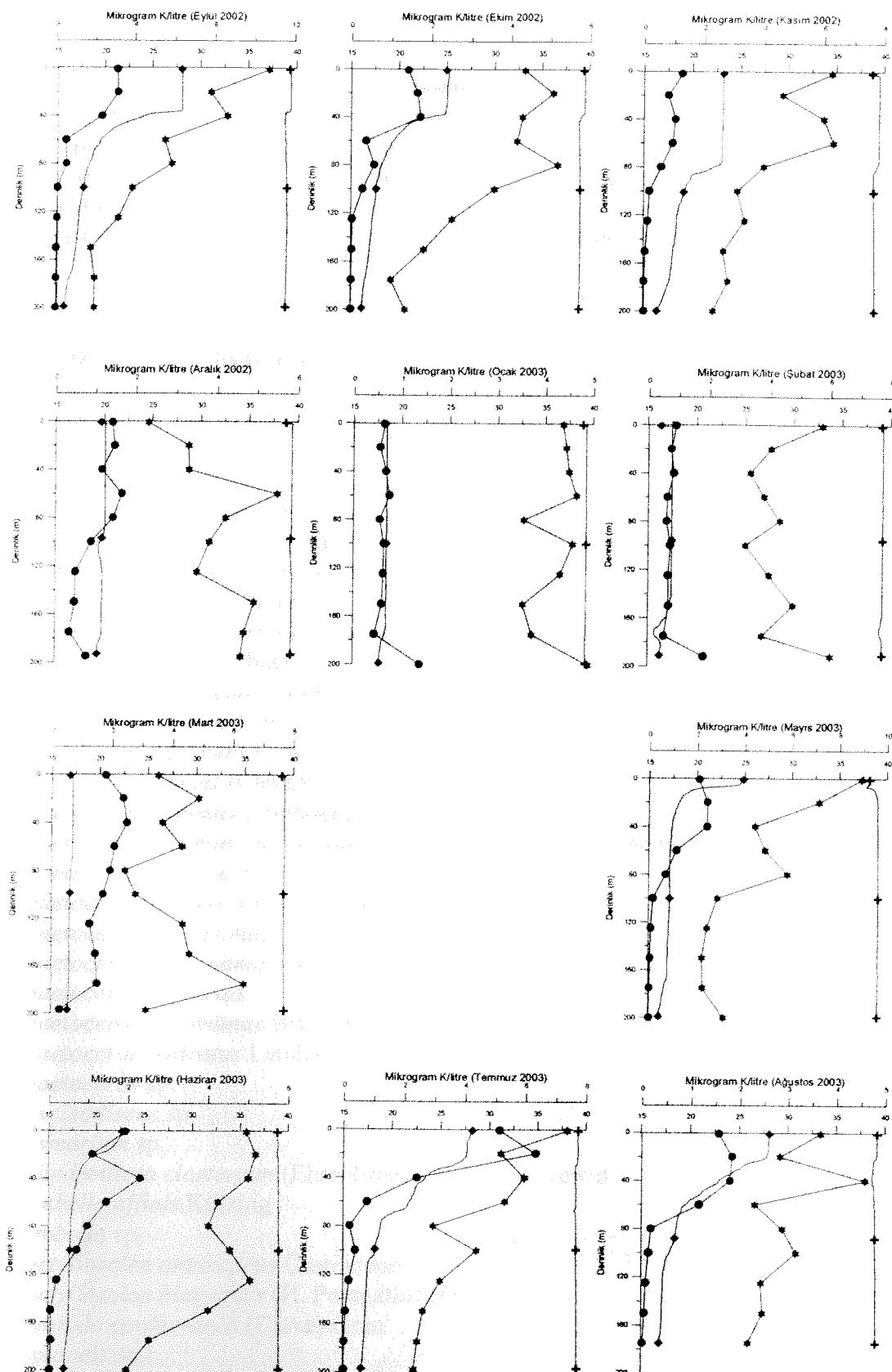
Kıyı istasyonunda görüldüğü şekilde, orta istasyonda da yılın büyük bir kısmında su kolonunda heterotrofik bakteri biyokütlesi cyanobakteri *Synechococcus* spp. biyokütlesini geçmiştir. Orta istasyonda Temmuz ayında 20-40 m ile Ağustos ayında 20 m derinliklerde *Synechococcus* spp. biyokütlesi heterotrofik bakteri biyokütlesini geçmiştir (Şekil 33). Sonbahar dönemi genelde derinlikle her iki parametrede azalış görülürken kış döneminde daha homojen ve derinlere doğru hafif bir artış söz konusudur. Şubat-Haziran döneminde biyokütle profillerinde genelde simetrik durum görülmektedir. Genelde derinlikle cyanobakteri biyokütlesindeki değişimler heterotrofik bakteri biyokütlesindeki sarmalara oranla daha küçük olmuştur. Kış döneminde diğer mevsimlere oranla profiller arasındaki fark daha belirgin olmuştur. Eylül ayında ilk 40 metrelük yüzey karışım tabakasında her iki parametre de en yüksek değerlerinde olup, hemen termoklinde ani düşüş görülmektedir. Ara tabakanın altında ise her iki parametrede de tabana doğru düşüş gözlenmiştir. Ekim ve Kasım aylarında cyanobakteri biyokütlesi üst karışım tabakasında heterotrofik bakterilere oranla daha homojen bir dağılım göstermiştir. Kıyı ve orta istasyonlarda görüldüğü gibi açık istasyonda da yıl boyunca heterotrofik bakteri biyokütlesi cyanobakteri *Synechococcus* spp. biyokütlesini geçmiştir (Şekil 34).

Şekil 32. Kıyı istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri (★) ve *Synechococcus* spp. (●) biyokütlesinde değişimler (sıcaklık ◆, tuzluluk + ile gösterilmiştir).

Şekil 33. Orta istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri (★) ve *Synechococcus* spp. (●) biyokütlesinde değişimler (sıcaklık ◆, tuzluluk + ile gösterilmiştir).

Şekil 34. Açık istasyonda aylara göre derinlikle heterotrofik bakteri (\star) ve *Synechococcus* spp. (\bullet) biyokütlesinde değişimler (sıcaklık \diamond , tuzluluk $+$ ile gösterilmiştir).

3.3.3. Fitoplankton

Bu kısımda her üç istasyonda yıl boyunca aylık aralıklarla yüzeyden alınan örneklerde mevcut fitoplanktona ait nicel ve nitel sonuçlar verilmektedir. Ayrıca fitoplankton komunite yapısı çeşitli indeks analizleri ile irdelenmektedir, belirleyici türler yanısıra çevresel parametrelerle ilişkiler verilmektedir. İstasyonlarda yıl boyunca rastlanan tüm fitoplankterlere ait tür listesi Tablo 5'te verilmiştir. Yıl boyunca toplam 71 adet Diatom, 40 adet Dinoflagellat ve 21 adet Chrysophyta türü saptanmıştır.

Tablo 5. Proje kapsamında çalışılan istasyonlarda saptanan fitoplankterler.

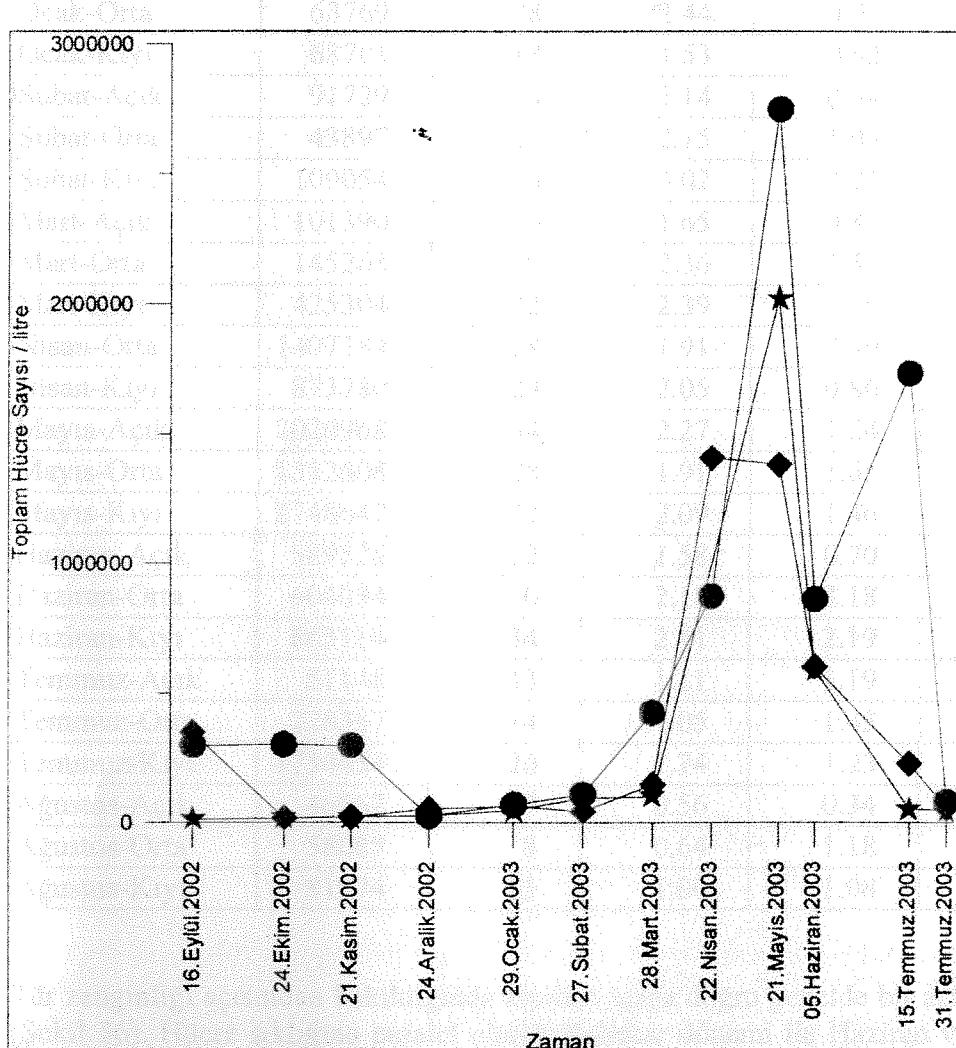
Bacillariophyta (Diyatomlar)

- Achnanthes* sp.
- Asterionella japonica* Cleve & Möll
- Asteromphalus* sp.
- Bacillaria* sp.
- Bacteriastrum delicatulum* Cleve
- Bacteriastrum elegans* Pavillard
- Cerataulina pelagica* (Cleve) Hendey
- Chaetoceros affinis* Lauder
- Chaetoceros anastomosans* Grunow in Van Heurck
- Chaetoceros brevis* Schütt
- Chaetoceros curvisetus* Cleve
- Chaetoceros danicus* Cleve
- Chaetoceros decipiens* Cleve
- Chaetoceros densus* (Cleve) Cleve
- Chaetoceros didymus* Ehrenberg
- Chaetoceros didymus* var. *protuberans* (Lauder) Gran & Yendo
- Chaetoceros diversus* Cleve
- Chaetoceros lauderi* Ralfs in Lauder
- Chaetoceros lorenzianus* Grunow
- Chaetoceros lorenzianus* var. *forceps*
- Chaetoceros neglectus*
- Chaetoceros peruvianus* Brightwell
- Chaetoceros rostratus* Lauder
- Chaetoceros* sp.
- Coscinodiscus* sp.
- Cosmarium* sp.
- Cylindrotheca closterium* (Ehrenberg) Reimann & Lewin
- Cymbella affinis* Kützing
- Cymbella* sp.
- Dactyliosolen antarcticus* Castracane
- Dactyliosolen blavyanus* (H. Peragallo) Hasle
- Detonula confervacea* (Cleve) Gran
- Diploneis* sp.
- Fragilaria* sp.
- Guinardia flaccida* (Castracane) H. Peragallo
- Guinardia* sp.
- Gyrosigma* sp.
- Hemiaulus hauckii* Grunow in Van Heurck

- Hemiaulus sinensis* Greville
Leptocylindrus danicus Cleve
Leptocylindrus mediterraneus (H. Peragallo) Hasle
Leptocylindrus minimus Gran
Licmophora ehrenbergii (Kützing) Grunow
Navicula sp.
Nitzschia delicatissima Cleve.
Nitzschia longissima (Brebisson in Kützing) Ralfs in Pritchard
Nitzschia sp.
Nitzschia tenuirostris Mer...
 Pennat diyatome (tanimlanamadı)
Pleurosigma angulatum (Qukett) W. Smith
Pleurosigma directum Grunow
Pleurosigma normanii Ralfs in Pritchard
Pleurosigma sp.
Proboscia alata (Brightwell) Sundström
Proboscia alata forma gracillima (Cleve) Gran
Pseudosolenia calcar-avis (Schultze) Sundström
Pyrophacus sp.
Rhizosolenia castracanei H. Peragallo
Rhizosolenia delicatula Cleve
Rhizosolenia fragilissima Berg
Rhizosolenia imbricata Brightwell
Rhizosolenia pungens Cleve - Euler
Rhizosolenia setigera Brightwell
Rhizosolenia stolterfothii H. Peragallo
Rhizosolenia styliformis Brightwell
Skeletonema costatum (Greville) Cleve
 Tanimlanamayan küçük diyatom
Surirella sp.
Synedra ulna (Nitzsch) Ehrenberg
Thalassionema nitzschioides (Grunow) Mereschkowsky
Thalassiothrix mediterranea Pavillard
Pyrrophyta (Dinoflagellatlar)
Ceratium candelabrum var. *depressum* (Pouchet) Jörgensen
Ceratium extensum (Gourret) Cleve
Ceratium furca (Ehrenberg) Claperede & Lachmann
Ceratium fusus (Ehrenberg) Dujard
Ceratium fusus var. *fusus* Sournia
Ceratium fusus var. *seta* (Ehrenberg) Schiller
Ceratium horridum (Cleve) Gran
Ceratium kofoidii Jörgensen
Ceratium teres Kofoid
Ceratium trichoceros (Ehrenberg) Kofoid
Ceratium tripos (O. F. Müller) Nitzsch
Ceratium tripos var. *atlanticum* (Ostenfeld) Paulsen
Dinophysis parva Schiller
Dinophysis rotundata Claperede & Lachmann
Gonyaulax sp.
Gymnodinium sp.

- Gyrodinium fusiforme* Kofoid & Swezy
Gyrodinium sp.
Heterocapsa niei (Loeblich) Morrill & Loeblich III
Heterocapsa pygmaea Loeblich III, Schmidt & Sherley
Heterocapsa sp.
Kofoidinium velelloides Pavillard
Oxytoxum areolatum Rampi
Oxytoxum caudatum Schiller
Oxytoxum gladiolus Stein
Oxytoxum ligusticum Rampi
Oxytoxum longiceps Schiller
Oxytoxum longum Schiller
Oxytoxum scolopax Stein
Oxytoxum sp.
Oxytoxum variabilis Schiller
Oxytoxum viride Schiller
Peridinium ovum (Schiller) Balech
Prorocentrum compressum (Bailey) Abe
Prorocentrum micans Ehrenberg
Protoperidinium diabolus (Cleve) Balech
Protoperidinium longipes Balech
Protoperidinium mediterraneum (Kofoid) Balech
Protoperidinium pyriforme (Paulsen) Balech
Scrippsiella trochoidea (Stein) Loeblich III
Chrysophyta
Anoplosolenia brasiliensis (Lohmann) Deflandre
Calcioconus vitreus
Calciopappus caudatus Gaarder & Ramsfjell
Calciosolenia murrayi Gran
Coronosphaera binodata (Kamptner) Gaarder
Dictyocha fibula
Dictyocha fibula var. *longispina* Ehrenberg
Dictyocha sp.
Dictyocha speculum Ehrenberg
Emiliania huxleyi (Lohmann) Hay & Mohler III
Helladosphaera richardii
Michaelsarsia elegans Gran emend. Manton, Bremer & Oates
Ophiaster hydroideus (Lohmann) Lohmann
Palusphaera vandeli Lecal, emend. Norris
Rhabdosphaera clavigera Murray & Blackman
Rhabdosphaera sp.
Rhabdosphaera stylifera Lohmann
Rhabdosphaera tignifer
Scyphosphaera apsteinii Lohmann
Syracosphaera pulchra Lohmann
Syracosphaera sp.

Çalışma alanında fitoplankton bolluğuunda aylık değişimler ve istasyonlar arasında belirgin farklılıklar gözlenmiştir. Genelde fitoplankton nicel açıdan besin tuzlarında fakir açık istasyondan besin tuzlarının bolca bulunduğu kıyı istasyonuna doğru önemli bir artış göstermektedir. İlkbahar dönemi ve yaz başlangıcında fitoplankton her üç istasyonda da yoğun olarak bulunmuştur (Şekil 35). Hücre sıklığı Mayıs ayında kıyı istasyonda 2.75×10^6 hücre/l ile en üst düzeyine ulaşmıştır (Tablo 6). Kıyıda en düşük değer (2.5×10^4 hücre/l) Aralık ayında bulunmuştur. Sonbahar dönemi kıyı istasyonunda hücre sayımları sabit olmuş, Aralık ayında en alt seviyelerden Mayıs ayına doğru düzenli artarak en yüksek düzeyine ulaşmıştır. Aynı durum kısmen orta istasyon için de geçerli olup, Ekim-Mayıs arası süreçte populasyonda bir artış gözlenmiştir. Mayıs ayından sonra her üç istasyonda da Haziran'a doğru sayıca düşüş ve bunu takiben Temmuz ortası kıyı istasyonu hücre sayımı haricinde tamamı Temmuz sonuna doğru düzenli bir azalış göstermiştir. İstasyonlar arasında en az hücre sayısına ise (1.23×10^4 hücre/l) Eylül ayında açık istasyonda rastlanmıştır. Hücre sıklığı açısından en düşük ve en yüksek sayılar arasındaki oran 222'dir. Kıyı açık arasındaki sayıca en büyük farklılık Temmuz ortasında görülmektedir. Bahar dönemi ve yaz başlangıcı haricinde orta ve açık istasyonlarda önemli bir artış gözlenmemektedir. Sonbahar dönemi kıyı istasyonu hücre zenginliği orta ve açık istasyona oranla yüksek olmuştur. Kış ayları ise her üç istasyon için fitoplanktonca fakir bir dönemi oluşturmuştur.

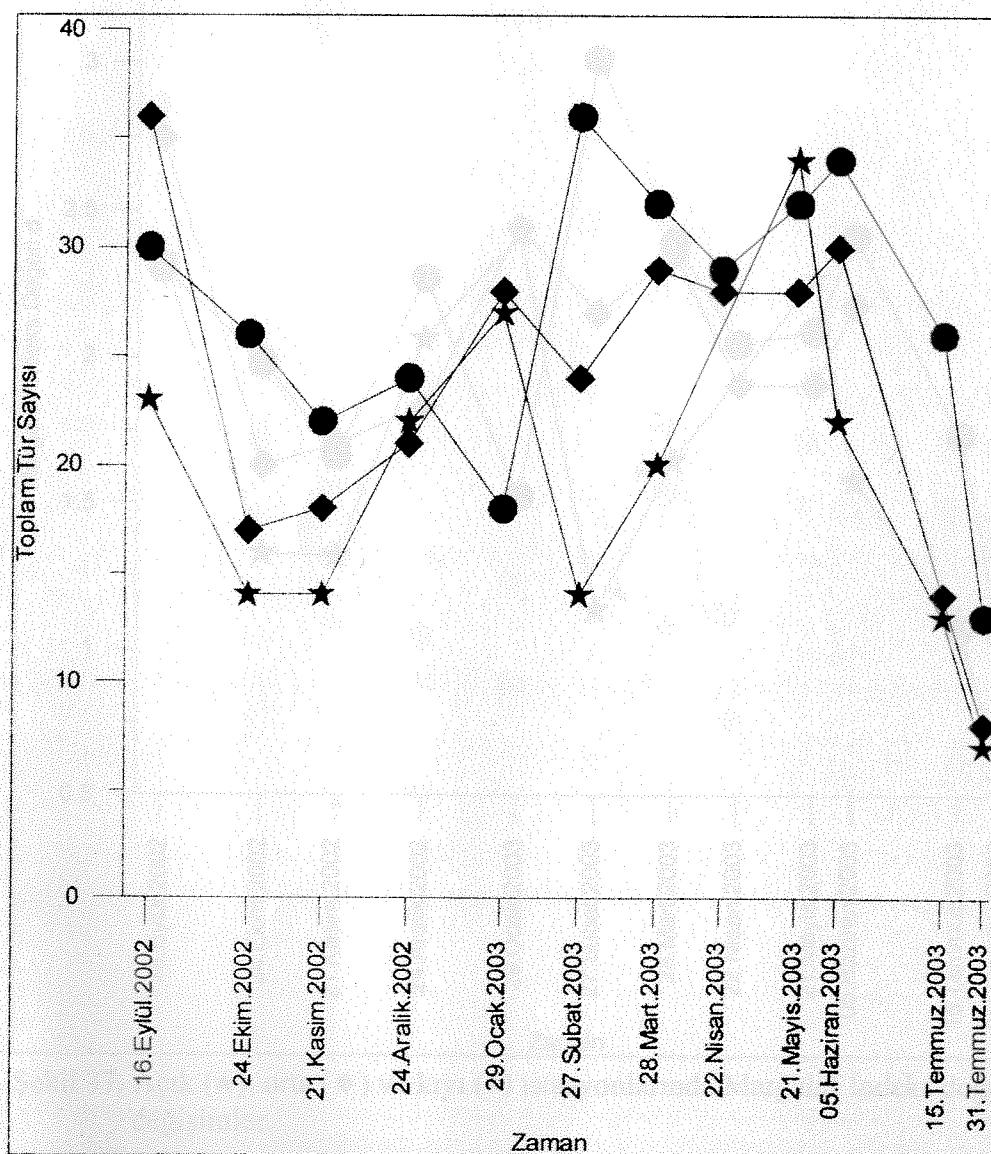
Şekil 35. Açık (★), orta (◆) ve kıyı (●) istasyonlarında fitoplankton bolluğuunda aylık değişimler.

Tablo 6. İstasyonlarda aylık aralıklarla elde edilen tür çeşitlilik indisleri sonuçları.

Ay/İstasyon	Toplam Hücre #	Toplam Tür #	Richness d	Shannon H'	Evenness J'
Eylül-Açık	12366	23	2.34	2.33	0.74
Eylül-Orta	348188	36	2.74	2.61	0.73
Eylül-Kıyı	296888	30	2.30	2.09	0.62
Ekim-Açık	17871	14	1.33	1.20	0.46
Ekim-Orta	18321	17	1.63	1.48	0.52
Ekim-Kıyı	300685	26	1.98	1.45	0.45
Kasım-Açık	19218	14	1.32	1.30	0.49
Kasım-Orta	21730	18	1.70	0.82	0.29
Kasım-Kıyı	297920	22	1.67	1.05	0.34
Aralık-Açık	26178	22	2.06	0.63	0.20
Aralık-Orta	53684	21	1.84	0.23	0.08
Aralık-Kıyı	25018	24	2.27	0.78	0.25
Ocak-Açık	46642	27	2.42	0.99	0.30
Ocak-Orta	63769	28	2.44	0.97	0.29
Ocak-Kıyı	68701	18	1.53	0.62	0.21
Şubat-Açık	91729	14	1.14	0.34	0.13
Şubat-Orta	43897	24	2.15	1.03	0.32
Şubat-Kıyı	109054	36	3.02	2.21	0.62
Mart-Açık	101390	20	1.65	0.81	0.27
Mart-Orta	145268	29	2.36	1.51	0.45
Mart-Kıyı	425304	32	2.39	1.29	0.37
Nisan-Orta	1407184	28	1.91	0.49	0.15
Nisan-Kıyı	873780	29	2.05	0.86	0.26
Mayıs-Açık	2020968	34	2.27	1.24	0.35
Mayıs-Orta	1382608	28	1.91	1.65	0.50
Mayıs-Kıyı	2748647	32	2.09	1.46	0.42
Haziran-Açık	589528	22	1.58	0.70	0.23
Haziran-Orta	604034	30	2.18	2.18	0.64
Haziran-Kıyı	863114	34	2.41	2.19	0.62
Temmuz-Açık	51148	13	1.11	1.19	0.47
Temmuz-Orta	228357	14	1.05	1.43	0.54
Temmuz-Kıyı	1734454	26	1.74	1.23	0.38
Ağustos-Açık	46867	7	0.56	0.34	0.18
Ağustos-Orta	58085	8	0.64	1.18	0.57
Ağustos-Kıyı	81974	13	1.06	1.08	0.42

Tür zenginliği açısından bakıldığından kıydan açığa doğru genelde bir azalış söz konusuştur (Şekil 36). Hücre sıklığına paralel olarak ilkbahar dönemi ile Haziran ve Eylül aylarında tür çeşitliliği yüksek olmuştur. En yüksek değere 36 tür ile Eylül (orta istasyon) ve Şubat (kıyı istasyon) aylarında rastlanmıştır. Fitoplanktonun her üç istasyonda da en yoğun

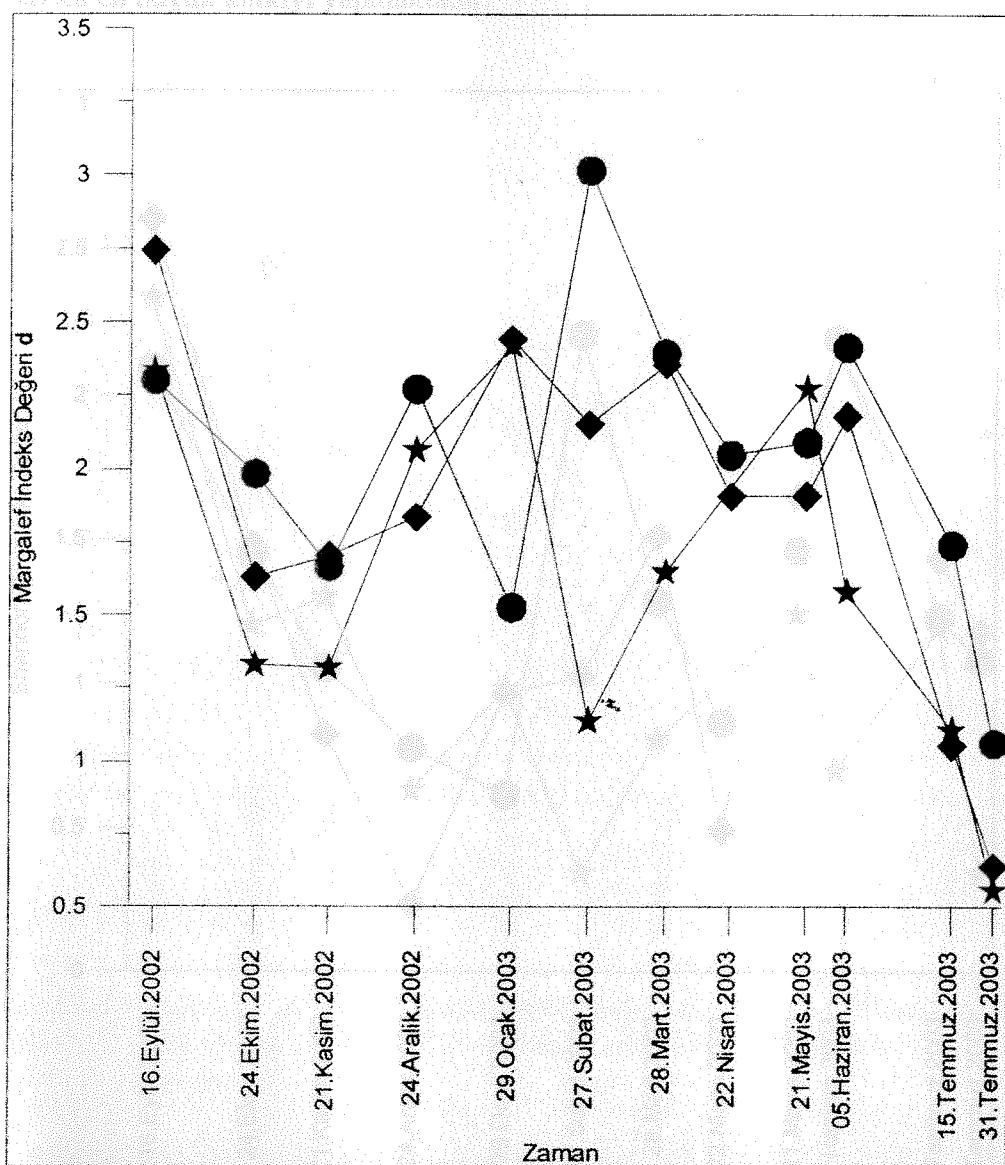
oldukları Mayıs ayında gözlenen tür sayısı da yüksek ve birbirine yakın olmuştu. Yıl boyunca sadece bu ayda açık istasyonu tür sayısı diğer orta ve kıyı istasyonlarda mevcut tür sayılarını geçmiştir. Eylül ve Ocak aylarında ise orta istasyon tür sayısı diğer iki istasyonu geçmiştir. Yıl içinde sadece Ocak ayında kıyı istasyonunda saptanın tür sayısı orta ve açık istasyonlardan daha düşük olmuştur. Temmuz sonu her üç istasyonda da çok az sayıda tür saptanmıştır.

Şekil 36. Açık (★), orta (◆) ve kıyı (●) istasyonlarında fitoplankton tür sayısında aylık değişimler.

Fitoplankton komünite yapısını daha iyi açıklayabilmek için tür zenginliği indekslerinden Margalef (d) ve Shannon-Wiener (H') indeksleri ile türlerin oransal temsilleri üzerine Pielou'nun Evennes indeks (J') analizleri yapılmıştır. Margalef indeks değerleri en yüksek 3 (Şubat ayı kıyı istasyonunda) ve en düşük 0.5 (Temmuz sonu açık istasyonda) arasında değişim göstermiştir ve doğal olarak türce zenginlige paralel olarak artış göstermektedir (Şekil 37). İstasyonlar arasında fitoplankton yoğunluğu ve tür sayısında gözlenen belirgin farklılıklar indeks değerlerinde de mevcuttur. Şubat ayında istasyonlar arasında kıyıdan aşağıya büyük fark ve azalış görülmüştür. Genelde kıyı istasyonu indeks değerleri daha

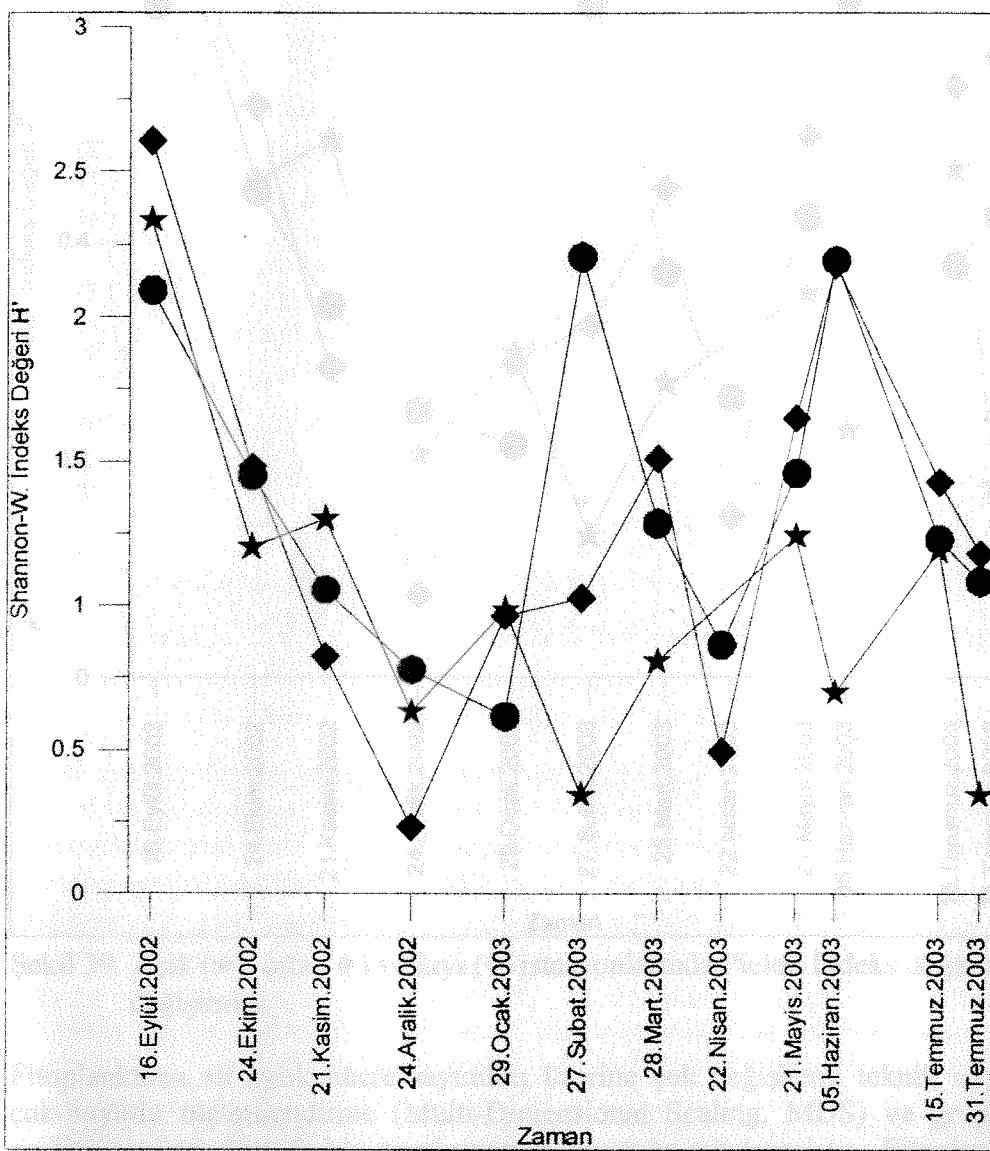
yüksek çıkmıştır. Eylül, Kasım ve Ocak döneminde orta istasyon değerleri diğerlerinden yüksek bulunmuştur. Yıl boyunca sadece Mayıs ayında açık istasyonu değeri diğer iki istasyonu geçmiştir.ir

Şekil 37. Açık (★), orta (◆) ve kıyı (●) istasyonlarında Margalef İndeks değerindeki aylık değişimler.

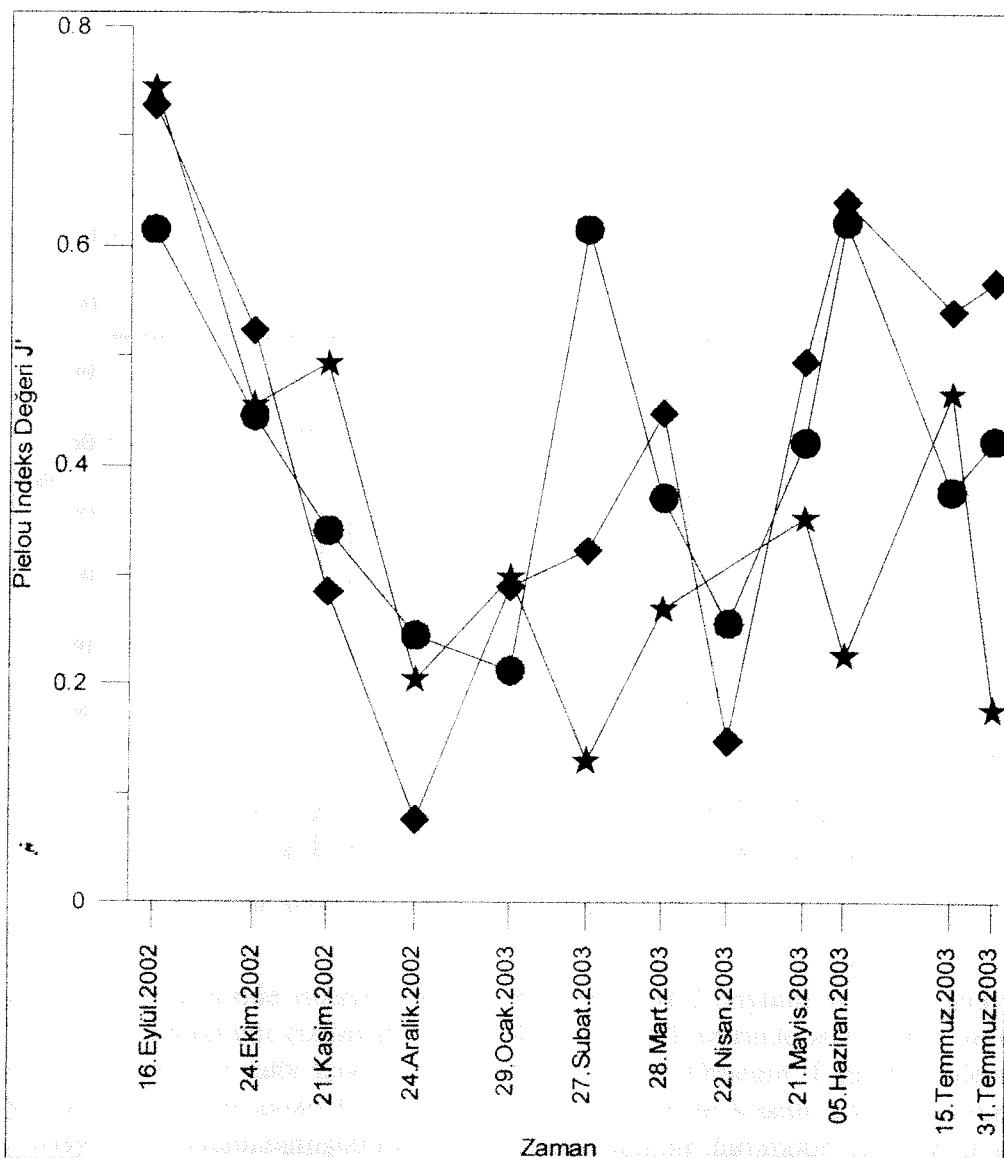
Bunun bir adım ilerisi ise türlerin katılım paylarını da göz önüne alan Shannon-Wiener (H') tür çeşitlilik indeksidir. Burada tür sayısı kadar türlerin birbirleri arasında oransal katılım payları da gözönüne alınır. Türkçe zengin ve türler arasında nicelik açısından eşit paylaşımının olduğu durumlarda indeks değeri yüksek çıkar. H' değeri en yüksek 2.6 ile Eylül ayında orta istasyonda, en düşük 0.2 ile Aralık ayında yine aynı istasyonda olmuştur (Şekil 38). Eylül ayından Aralık ayına her üç istasyonda da H' değerleri düzenli azalmıştır ve bu durum belli türlerin zaman sürecinde giderek baskın olduğunu gösterir. Ocak ayında kıyı istasyonunda kokkolit türü *Emiliania huxleyi* türünün baskın olması (toplam hücre sayısının %98'ini oluşturmaktadır) nedeni ile en düşük değer elde edilmiştir. Aynı şekilde bu türün açık istasyonda da Şubat ve Temmuz sonunda mevcut komünite içinde baskın olması nedeni ile değerler çok düşük olmuştur. Bu tür genelde yılın büyük bir diliminde, Ekim-

Mart dönemi arası ve Temmuz sonunda çalışılan bölge sularında yoğun olarak saptanmıştır. Genelde bu tür oligotrofik Akdeniz sistemi içinde boyca küçük olması ve besin tuzlarında fakir açık sularında dahi bolca bulunması nedeni ile komünite içinde sayıca en büyük katkıyı yapmaktadır.

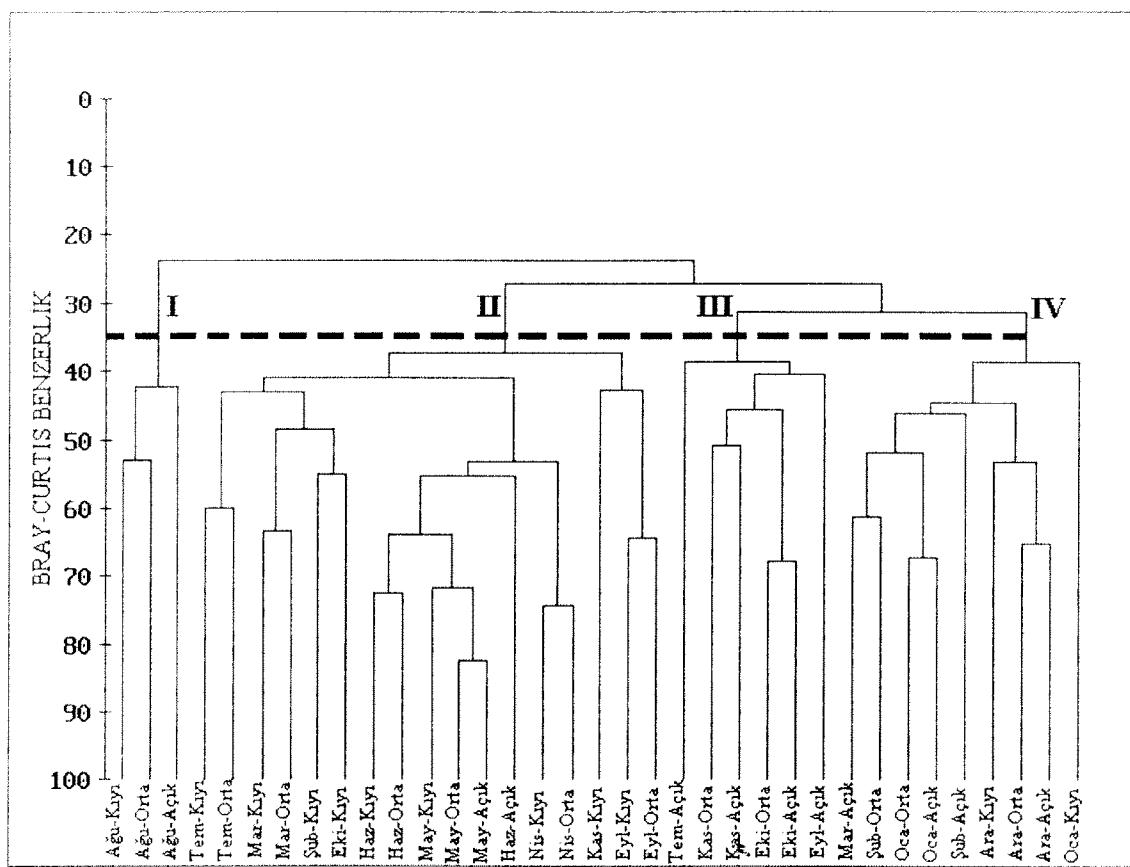
Şekil 38. Açık (★), orta (◆) ve kıyı (●) istasyonlarında Shannon-Wiener İndeks değerindeki aylık değişimler.

Komünite içinde baskın türlerin varlığı en iyi Pielou'nun düzenlilik (Evenness) indeksi J' ile açıklanabilir. Komünite içinde az sayıda baskın türlerin varlığı indeks değerini önemli oranda düşürmektedir. Bu açıdan bakıldığından en homojen komüniteye Eylül ayında açık istasyonda ($J' = 0.7$) ve en düzensiz komüniteye Aralık ayında orta istasyonda ($J' = 0.07$) rastlanmıştır (Şekil 39). Aralık ayında orta istasyonda saptanan 24 türle ait toplam hücre sayısının sadece %96.8'ini kokkolit *Emiliania huxleyi* türü oluşturmuştur. Bu tür aynı zamanda Şubat ve Ağustos aylarında mevcut toplam hücre sayılarının yaklaşık %94'ünü oluşturması nedeniyle indeks değerleri bu dönemlerde de çok düşük olmuştur. Her üç istasyonda da komünite içinde dağılım Eylül'den Aralık ayına doğru giderek düzensizleşmiştir. Bu süreçten sonra iniş ve çıkışlar dar zamanlar içinde gerçekleşmiştir.

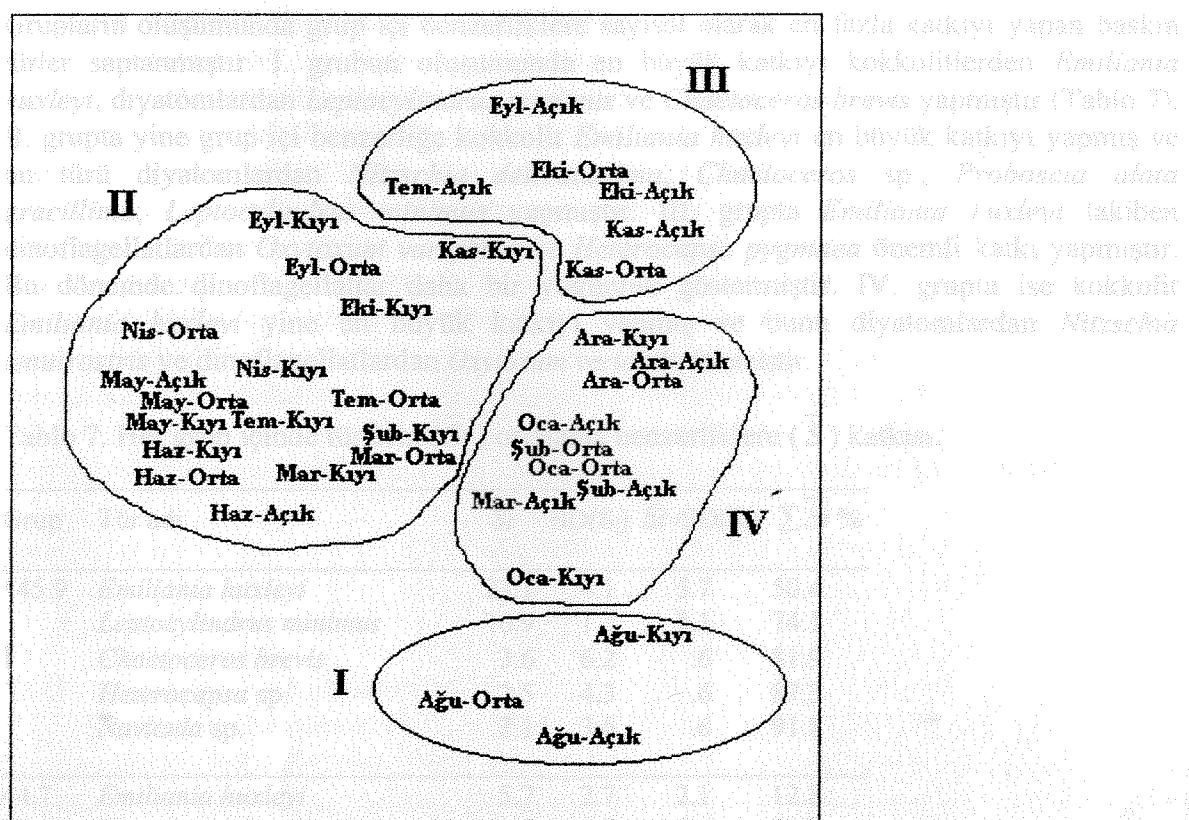
Şekil 39. Açık (★), orta (◆) ve kıyı (●) istasyonlarında Pielou İndeks değerindeki aylık değişimler.

Fitoplanktona ait aylık hücre sayımları üzerine çok değişkenlik teknik uygulamalarından çok-boyutlu ölçümleme (Multi-Dimensional Scaling, MDS) ve gruplama (Cluster) analizi sonucu dört farklı gruptan oluşan bir yapı gözlenmiştir. Fitoplankton türlerinin bolluklarından hesaplanan istasyonlar arası Bray-Curtis benzerliklerinden oluşturulan dendogram Şekil 40'ta verilmektedir. %35 benzerlik değeri baz alındığında 4 farklı grubun olduğu görülür. I. grup bütünü ile Temmuz sonu (Ağustos ayını temsil eden sefer) fitoplankton populasyonunu temsil etmektedir. II. grup en büyük grubu oluşturmaktır ve daha geniş bir zaman sürecini kapsamaktadır. III. grup her ne kadar Temmuz ayı açık istasyonu da içermekte ise de asıl olarak sonbahar dönemi orta ve açık istasyonları temsil etmektedir. IV. grub ise hemen hemen bütünü ile kış fitoplanktonunu temsil etmektedir. En yüksek benzerlik Mayıs ayı orta ve açık istasyonları arasında olmuştur. Nisan, Mayıs ve Haziran aylarında istasyonlar arası benzerlikler diğer aylara oranla yüksek bulunmuştur. Ağustos ayında ise her üç istasyon arasındaki benzerlik çok düşük olmuştur. Temmuz ayında açık istasyondaki fitoplankton kompozisyonu aynı andaki orta ve kıyı istasyonlarındaki kompozisyondan çok daha farklı olmuştur.

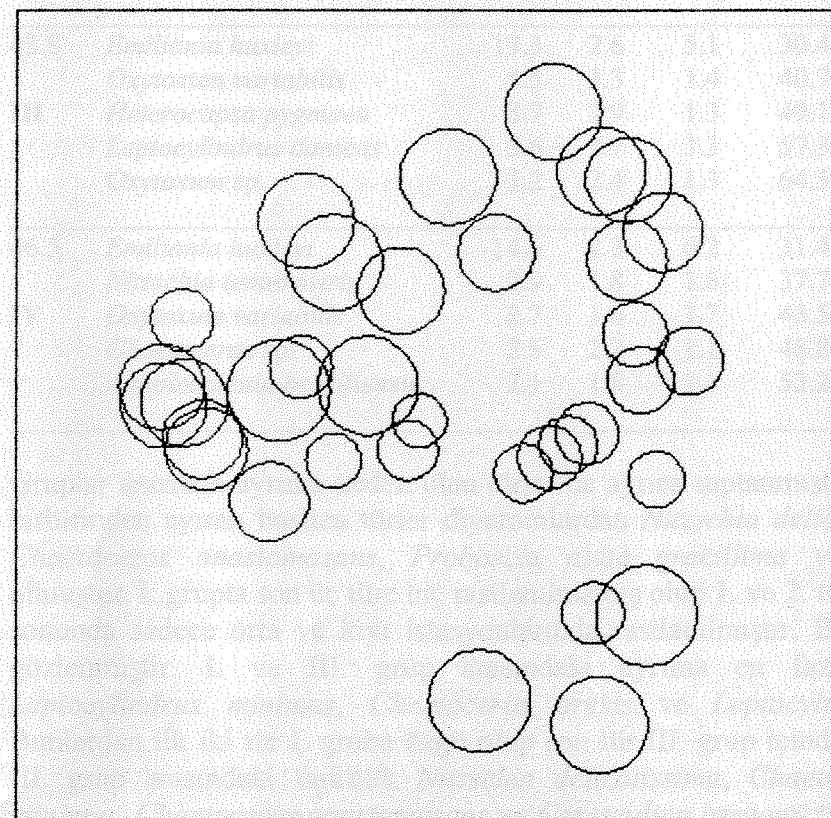

Şekil 40. İstasyonlar arası benzerlik dendogramı.

Dendogram üzerinde istasyonlar arası benzerlikleri 2 boyutlu ve daha detaylı görebilmek için MDS diyagramı çizilmiştir (Şekil 41). Bu şekil üzerinde istasyonlar arası benzerlikler dendograma göre daha açıklayıcı ve net olmaktadır. Örneğin II. grup içinde sağ üst köşede yer alan sonbahar ayları (Eylül-kıyı ve orta, Ekim ve Kasım kıyı) III. grubu daha yakın pozisyonda konumlanmışlardır ve bu da beklenen bir durumdur. II. grubun alt sol köşesini ise genelde bahar ve yaz ayları fitoplanktonu oluşturmaktadır. Yine aynı şekilde Şubat ayı kıyı ve Mart ayı kıyı ve orta istasyonları her ne kadar II. grub içinde yer almış olsalar da MDS diyagramında IV. gruptaki kiş aylarına olan yakınlığı daha net olarak görülmektedir. Bu tarz bir gruplaşmanın nedenlerine bakıldığında birinci derecede deniz yüzey suyu sıcaklığına bağlı bir gruplaşma olduğu söylenebilir. Şekil 41 üzerinde istasyonların mevkilerine yüzey suyu sıcaklık izdüşümlerini yerleştirdiğimizde her iki şekil arasında önemli bir ilişkinin varlığını görürüz (Şekil 42). Burada verilen orantılı daire çapları o döneme ve istasyona ait deniz yüzey suyu sıcaklığına eşdeğerdir. Şekil üzerinde en küçük daire Şubat ayı kıyı istasyonu yüzey suyu sıcaklığı olan 15.55°C 'ye, en büyük daire ise Temmuz sonu (raporda Ağustos olarak anılmakta) orta istasyon yüzey suyu sıcaklığı olan 29.94°C 'ye karşılık gelmektedir. I. grup en sıcak Temmuz sonu dönemi, IV. grup ise en soğuk kiş dönemini temsil etmektedir. İlginç bir diğer durum ise en soğuk kiş dönemi ile en sıcak yaz sonu dönemlerinin fitoplankton kompozisyonları açısından birbirlerine olan yakın konumlanmasıdır. Genelde kıyı istasyonu fitoplankton dinamikleri orta ve açık istasyon dinamiklerinden farklı olmaktadır. Yılın bazı aylarında orta ve açık istasyon fitoplankton kompozisyonu birbirlerine yakın (Ekim, Kasım, Ocak ayları), bazı aylarda ise kıyı ve orta istasyon fitoplankton kompozisyonları birbirlerine daha yakın (Eylül, Mart, Haziran ayları), olmaktadır. Mayıs ve Aralık aylarında ise her üç istasyon da fitoplankton kompozisyonu açısından birbirlerine çok yakın olmuşlardır.

Şekil 41. Çok-boyutlu Ölçümlendirme (MDS) diyagramı.

Grupların oluşumunda grup içi benzerliklere sayısal olarak en fazla katkıyı yapan baskın türler saptanmıştır. I. grubun oluşumunda en büyük katkıyı kokkolitlerden *Emiliania huxleyi*, diyatomlardan *Leptocylindrus minimus* ve *Chaetoceros brevis* yapmıştır (Tablo 7). II. grupta yine grup içi benzerliğe kokkolit *Emiliania huxleyi* en büyük katkıyı yapmış ve bu türü diyatomlardan *Nitzschia delicatissima*, *Chaetoceros sp.*, *Proboscia alata gracillima*, *Leptocylindrus minimus* yapmıştır. III. grupta *Emiliania huxleyi* takiben dinoflagellatlardan *Oxytoxum variabilis* ve *Heterocapsa pygmaea* önemli katkı yapmıştır. Bu dönemde dinoflagellatlar daha bir yoğunluk göstermiştir. IV. grupta ise kokkolit *Emiliania huxleyi* yine en büyük katkıyı yapmış ve bunu diyatomlardan *Nitzschia tenuirostris* ve dinoflagellatlardan *Oxytoxum variabilis* izlemiştir.

Tablo 7. Her grup içinde türlerin (\bar{S}_i) ortalama benzerliklere (\bar{S}) katkısı.

Grup	Tür adı	\bar{S}_i	SD(S_i)	$\bar{S}_i / SD(S_i)$	$\sum \bar{S}_i \%$
I	<i>Emiliania huxleyi</i>	23.1	4.1	5.7	50.4
	<i>Leptocylindrus minimus</i>	10.9	1.3	8.1	74.1
	<i>Chaetoceros brevis</i>	3.6	6.2	.6	81.9
	<i>Heterocapsa</i> sp.	2.5	4.3	.6	87.3
	<i>Navicula</i> sp.	2.1	3.6	.6	91.8
II	<i>Emiliania huxleyi</i>	5.7	2.7	2.1	12.8
	<i>Nitzschia delicatissima</i>	3.6	2.7	1.6	20.8
	<i>Chaetoceros</i> sp.	3.6	2.9	1.2	28.8
	<i>Proboscia alata gracillima</i>	2.7	.9	2.8	34.7
	<i>Leptocylindrus minimus</i>	2.5	2.5	1.0	40.4
III	<i>Emiliania huxleyi</i>	13.3	2.6	5.1	30.4
	<i>Oxytoxum variabilis</i>	4.5	3.3	1.4	40.7
	<i>Heterocapsa pygmaea</i>	3.7	2.9	1.3	49.1
	<i>Leptocylindrus danicus</i>	3.6	2.7	1.3	57.3
	<i>Oxytoxum</i> sp.	3.2	2.4	1.3	64.5
IV	<i>Emiliania huxleyi</i>	14.6	2.3	6.2	31.4
	<i>Nitzschia tenuirostris</i>	2.9	1.8	1.6	37.7
	<i>Oxytoxum variabilis</i>	2.7	1.6	1.7	43.5
	<i>Chaetoceros</i> sp.	2.5	2.2	1.1	48.8
	<i>Anoplosolenia brasiliensis</i>	2.1	1.8	1.1	53.2

Gruplar arasında ayrima neden olan türler de ayrıca saptanmıştır (Tablo 8). I. ve II. grubu birbirinden ayıran başlıca türler diyatomlardan *Nitzschia delicatissima*, *Chaetoceros* sp., *Chaetoceros anastomosans*, *Proboscia alata gracillima* ve *Leptocylindrus danicus* olmuştur. I. grupta son üç türe hiç rastlanılmamış olup 1. ve 2. türlerise sırası ile Temmuz sonunda sadece orta ve kıyı istasyonlarında rastlanılmıştır. Bu türlerin hepsi II. grupta gözlenmiştir. I. ve III. grup arasındaki ayrima en fazla katkıyı diyatomlardan *Leptocylindrus minimus*, *Chaetoceros brevis* ve *Leptocylindrus danicus* yapmıştır. Bunlardan ilk iki tür I. gruba özgü olup son tür III. grup içinde sıkça rastlanmıştır. II. ve III. grup arasındaki farklılık *Nitzschia delicatissima*, *Chaetoceros* sp., *Leptocylindrus minimus*, *Chaetoceros anastomosans* ve *Cerataulina bergenii* türlerinin bütünü ile II. grup içinde yaygın ve bolca bulunmasından ileri gelmektedir. En sıcak ve en soğuk dönemleri

temsil eden I ve IV. gruplar arasındaki farklılaşım *Leptocylindrus minimus*, *Chaetoceros brevis*, *Chaetoceros* sp., *Heterocapsa* sp. ve *Nitzschia delicatissima* türlerinden kaynaklanmaktadır. Bu türlerden *Leptocylindrus minimus*, *Chaetoceros brevis* ve *Heterocapsa* sp.'nin bütünü ile I. gruba ait olup diğer iki tür her iki grupta fakat daha sık olarak IV. grupta gözlenmiştir. II. ve IV. gruplar arasında farklılık bütünü ile *Nitzschia delicatissima*, *Leptocylindrus minimus*, *Chaetoceros anastomosans* ve *Proboscia alata gracillima* türlerinin yoğun olarak II. grupta yer almıştır. Son olarak III. ve IV. gruplar arasında farklılığa kokkolitlerden *Emiliania huxleyi*, diyatomlardan *Nitzschia tenuirostris*, *Leptocylindrus danicus* ve dinoflagellatlardan *Heterocapsa pygmaea* ve *Oxytoxum* sp. önemli katkı yapmışlardır. *Emiliania huxleyi* her iki grupta da sıkça gözlenmiştir.

Tablo 8. Gruplar arasında türlerin ($\bar{\delta}i$) toplam ortalama benzememezliğe katkıları.

Grup	Tür adı	Bulamış yerdeki sayı	$\bar{\delta}i$	SD($\bar{\delta}i$)	$\bar{\delta}i / SD(\bar{\delta}i)$	$\sum \bar{\delta}i \%$
I&II	<i>Nitzschia delicatissima</i>	4.0	2.9	1.4	5.1	
	<i>Chaetoceros</i> sp.	3.7	2.8	1.3	9.9	
	<i>Chaetoceros anastomosans</i>	3.3	4.1	.8	14.2	
	<i>Proboscia alata gracillima</i>	3.0	1.2	2.5	17.9	
	<i>Leptocylindrus danicus</i>	2.8	1.7	1.6	21.6	
III&I	<i>Leptocylindrus minimus</i>	5.6	1.8	3.2	7.3	
	<i>Chaetoceros brevis</i>	3.8	2.8	1.4	12.1	
	<i>Leptocylindrus danicus</i>	3.3	2.1	1.5	16.4	
	<i>Oxytoxum variabilis</i>	3.1	1.5	2.0	20.5	
	<i>Heterocapsa</i> sp.	2.8	2.2	1.3	24.1	
III&II	<i>Nitzschia delicatissima</i>	3.9	2.8	1.4	5.3	
	<i>Chaetoceros</i> sp.	3.5	2.2	1.6	10.0	
	<i>Leptocylindrus minimus</i>	3.4	2.8	1.2	14.7	
	<i>Chaetoceros anastomosans</i>	3.2	3.9	.8	19.0	
	<i>Cerataulina bergenii</i>	2.3	1.5	1.6	22.1	
IV&I	<i>Leptocylindrus minimus</i>	4.8	1.9	2.5	6.6	
	<i>Chaetoceros brevis</i>	3.3	2.4	1.4	11.2	
	<i>Chaetoceros</i> sp.	2.6	1.5	1.7	14.8	
	<i>Heterocapsa</i> sp.	2.5	2.0	1.3	18.2	
	<i>Nitzschia delicatissima</i>	2.2	2.1	1.0	21.2	
IV&II	<i>Nitzschia delicatissima</i>	3.5	2.6	1.4	4.9	
	<i>Leptocylindrus minimus</i>	3.2	2.6	1.2	9.3	
	<i>Chaetoceros</i> sp.	3.0	2.0	1.5	13.5	
	<i>Chaetoceros anastomosans</i>	3.0	3.6	.8	17.7	
	<i>Proboscia alata gracillima</i>	2.6	1.0	2.5	21.4	
IV&III	<i>Emiliania huxleyi</i>	2.3	1.3	1.8	3.4	
	<i>Nitzschia tenuirostris</i>	2.3	1.2	1.9	6.7	
	<i>Heterocapsa pygmaea</i>	2.2	1.1	2.0	10.0	
	<i>Leptocylindrus danicus</i>	2.2	1.7	1.2	13.2	
	<i>Oxytoxum</i> sp.	2.1	1.0	2.0	16.2	

Bu proje çalışması ile Levantin baseni kıyı sahanlığı sularında mevcut pikoplanktonun aylık dinamikleri ve ortam faktörleri ile ilişkileri açıklanmaya çalışılmıştır. İleriye dönük olarak benzeri çalışmaların daha sık aralıklarla (haftalık ve mümkünse günlük) ve kıyı sahanlığı da dahil açık sularda da eşzamanlı gerçekleştirilmesi gereklidir. Genelde açık sularda küçük boyutlu hücrelerin daha baskın olduğu bilinmesine karşın toplam biyokütleye katkı payları Türkiye denizleri için yeterince bilinmemektedir. Fitoplankton, özellikle de pikoplankton çok kısa süreçlerde, değişen ortam koşulları altında, nice ve nitel büyük farklılıklar gösterebilirler. Örneğin cyanobakteri *Synechococcus* 24 saat içinde nice açıdan çok büyük değişimler geçirmektedir. İlk akşamdan gece yarısına bölünerek çoğalmakta, gece yarısından öglene deðin otlanma baskısı altında azalış göstermektedir. Yine aynı şekilde bazı fitoplankton türleri uygun koşullar altında bir-iki günlük ani patlamalar yapmakta ve akabinde hemen ortamda kaybolabilmektedir. Dolayısı ile bu tarz yoğun patlamalar ortamın besin bütçesinde de önemli değişikliklere neden olabilmektedir. Dolayısı ile uzun zaman aralıklarında yapılan çalışmalarda kısa sürecli değişimler gözlenmemektedir. Bunların yanısıra, farklı grupların toplam biyokütleye katkılarının daha net saptanabilmesi ancak hassas ve doğru hücre boyu ölçümleri yapılarak sağlanabilir. Bu çalışmada pikoplankton için kullanılan görüntü analiz sistemi olanakları fitoplankton için de devreye sokulabilir. Buna ek olarak özellikle Akdeniz açık ve kıyı sularında sayıca bolca gözlemlenen kokkolit türlerinin tanımlanmasında elektron mikroskopı (SEM veya TEM) tekniklerinden yararlanması gerekmektedir. Fitoplankton çalışmalarında rutin, normal ışık mikroskopisinde bu gruba ait çok küçük boyutlu türler genelde gözardı edilmektedir. Böylece ülkemizin sularının biyolojik çeşitlilik veri tabanlarına yeni kayıtların kazandırılması olası olacaktır.

Referanslar

- Azam, F., 1998. Microbial Control of Oceanic Carbon Flux: The Plot Thickens, *Science* 280: 694-696.
- Azam, F., Hodson, R.E., 1977. Size distribution and activity of marine microheterotrophs. *Limnol. Oceanogr.* 22:492-501.
- Carlson, C.A., Bates, N.R., Ducklow, H.W., Hansell, D.A., 1999. Estimation of bacterial respiration and growth efficiency in the Ross Sea, Antarctica. *Aquatic Microbial Ecology*. 19:229-244.
- Çoban-Yıldız Y., Tuğrul, S., Ediger, D., Yılmaz, A., Polat, S. Ç., 2000: A comparative study on the abundance and elemental composition of POM in three interconnected basins: the Black, the Marmara and the Mediterranean Seas. *Med. Mar. Sci.*, 1(1): 51-63.
- Doğan-Sağlamtimur, N., Tuğrul, S. (2004). Effect of Riverine Nutrients on Coastal Water Ecosystems: A Case Study from the Northeastern Mediterranean. *Fresenius Environmental Bulletin*, 13: (12), baskıda.
- Iturriaga R., Mitchell B. G., 1986. Chroococcoid cyanobacteria: a significant component in the food web dynamics of the open ocean. *Mar. Ecol. Prog. Ser.* 28, 291-297.
- Knap, A., Michaels, A., Close, A., Ducklow, H., Dickson, A. (Eds.). 1996. Protocols for the Joint Global Ocean Flux Study (JGOFS) core measurements. JGOFS Report no. 19, vi+170 pp. Reprint of the IOC manuals and guides no. 29, UNESCO 1994.
- Köksalan, İ., 2000. Temporal variability in *Synechococcus* spp., abundances in the northern Levantine basin as inferred from weekly time series observations in 1998. M.Sc. Thesis. 104 p. IMS-METU, Mersin, Turkey.
- Li, W. K. W., and Platt, T., 1987. Photosynthetic picoplankton in the ocean. *Sci. Prog.*, Oxf. 117-132.

- Li, W.K.W., Zohary, T., Yacobi, Y.Z. & Wood, A.M., Ultraphytoplankton in the eastern Mediterranean Sea: towards deriving phytoplankton biomass from flow cytometric measurements of abundance, fluorescence and light scatter. *Marine Ecology-Progress Series*, 102, 79-87, (1993).
- Pomeroy, L. R., 1974. The ocean's food web, a changing paradigm. *Bioscience* 24:499-504.
- Sieburth, J. McN., Smetacek, V., Lenz, J., 1978. Pelagic ecosystem structure: Heterotrophic compartments of the plankton and their relations to plankton size fractions. *Limnol. Oceanogr.* 23: 1256-1263.
- Sieracki, M.E., Viles, C.L., Webb, K.L., 1989. An algorithm to estimate cell biovolume using image analyzed microscopy. *Cytometry*, 10. 551-557.
- Smith, D. C., G. F. Steward, F. Azam, and J. T. Hollibaugh. 1992. Virus and bacteria abundances in the Drake Passage during January and August 1991. *Antarctic Journal of the United States*, 27: 125-127.
- Uysal, Z., 1999. Pigment size and distribution of *Synechococcus* spp. (cyanobacteria) in the Black Sea. International Conference on Oceanography of the Eastern Mediterranean and Black Sea, Similarities and Differences of two Interconnected Basins, Athens (Greece), 23-26 February 1999. in, Abstracts Book, edited by E. Th. Balopoulos, A. Iona, D. Sakellariou, Athens, Greece. pp.274.
- Uysal, Z., 2000. Pigments, size and distribution of *Synechococcus* spp. in the Black Sea. *Journal of Marine Systems*. 24/3-4. 313-326.
- Uysal, Z., 2000. Karadeniz'de Chroococcoid Cyanobakteri *Synechococcus* spp; dağılımı, hücre boyu, pigment yapısı, büyümeye ve gün boyu değişimler. I. Ulusal Deniz Bilimleri Konferansı, 30 Mayıs - 2 Haziran 2000. Bildiri ve Poster Özeti. Kültür ve Kongre Merkezi ODTÜ / Ankara. Pp. 80-85.
- Uysal, Z., 2001. Chroococcoid Cyanobacteria *Synechococcus* spp. in the Black Sea: pigments, size, distribution, growth and diurnal variability. *Journal of Plankton Research*. 23:2, 175-189.
- Waterbury, J. B., F.W. Valois, and D. G. Franks., 1986. Biological and ecological characterization of the marine unicellular cyanobacterium *Synechococcus*. In: T. Platt and W. K. W. Li (Eds), Photosynthetic picoplankton. *Can. Bull. Fish. Aquat. Sci.* 214: 71-120.
- Yılmaz, A., Tuğrul, S., 1998: The effect of cold- and warm-core eddies on the distribution and stoichiometry of dissolved nutrients in the northeastern Mediterranean. *Journal of Marine Systems*, 16(3-4), 253-268.

PROJE ÖZET BİLGİ FORMU

Proje Kodu: YDABAG 102Y037

Proje Başlığı: Levantin baseni pikoplankton (heterotrofik bakteri ve cyanobakteri) içerik ve dinamikleri

Proje Yürüttücsü ve Yardımcı Araştırmacılar:

Doç.Dr. Zahit UYSAL, Dr. Yeşim Ç. YILDIZ, Prof. Dr. Süleyman TUĞRUL

Projenin Yürüttüğü Kuruluş ve Adresi: Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Deniz Bilimleri Enstitüsü

Pk.28 Erdemli, 33731 Mersin

Destekleyen Kuruluş(ların) Adı ve Adresi: TÜBİTAK

Atatürk Bulvarı, No.221 Kavaklıdere, 06100 Ankara

Projenin Başlangıç ve Bitiş Tarihleri: 01.09.2002 - 01.03.2004

Öz (en çok 70 kelime)

Erdemli açığı Levantin baseni kitä sahanlığı suları pikoplankton içeriği ve ortam kimyasal, fiziksel parametrelerle ilişkileri çalışılmıştır. Kişi dönemi yüzeyden tabana karışımalar nedeni ile su koloñunda mevcut bakteri ve cyanobakteri dağılımı homojen olmuştur. Bakteri boyları çalışılan her üç istasyonda derinlikle ve zaman içinde ani değişimler göstermiştir. Su sıcaklığının en yüksek olduğu yaz aylarında yüzey ve yüzeye yakın derinliklerde cyanobakteri *Synechococcus* spp. daha yoğun olarak bulunmuştur. Genelde yıl boyunca su kolonunda heterotrofik bakteri biyokütlesi cyanobakteri *Synechococcus* spp. biyokütlesini geçmiştir. Fitoplanktonda toplam 71 adet Diyatom, 40 adet Dinoflagellat ve 21 adet Chrysophyta türü saptanmıştır. İlkbahar dönemi ve yaz başlangıcında fitoplankton her üç istasyonda da yoğun olarak bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Pikoplankton, heterotrofik bakteri, cyanobakteri, *Synechococcus* spp., fitoplankton, dinamikleri, Levantin baseni.

Projeden Kaynaklanan Yayınlar:

Bilim Dali: Deniz Bilimleri

Doçentlik B. Dali Kodu: 904